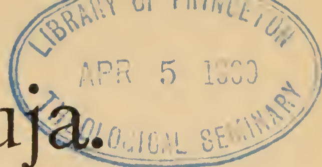
Rauhan-Sointuja

Rauhan-Sointuja.

Kokoelma virsiä ja lauluja Herran seurakuntaa, pyhäkoulua, nuorisoseuroja ja koteja varten.

Toimittajat:

G. A. HIDEN, Hj. SALMI, J. J. HILLBERG,
M. LEHTONEN.

Veisatkaa kiitosta Herralle, sillä hän on jaloja tehnyt, se olkoon tiettävä kaikissa maissa. Korota äänesi ja veisaa, sinä Siionin asukas, sillä Israelin Pyhä on suuri sinun keskelläsi. Jes. 12: 4-6.

THE PILGRIM PRESS
BOSTON CHICAGO

ESIPUHE

Suomalaiset Congregationali papit ovat pyytäneet minua lyhyesti esittämään Rauhan Sointujen nykyista painosta suomalaisten seurakuntien käytettäväksi Amerikassa.

Jumalan seurakunta on aina ollut laulava seurakunta. Psalmit olivat Juutalaisen seurakunnan virsikirja; Kristillinen seurakunta omaksui psalmit virsikirjakseen, ja aika ajoittain lisäsi siihen psalmeja, virsiä ja hengellisiä lauluja, ilmaistakseen Jumalan armon iloa sydämmissään. Luteerilainen uskonpuhdistus aukaisi uuden aikajakson virsieu käytössä. Jokaisessa herätyksessä on syntynyt uusi sarja lauluja. Näin tapahtui Ranskan uskonpuhdistuksessa, Wesleyläisessä herätysliikkeessä ja myös Moodyn ja Sankeyn johtamassa herätys liikkeessä.

Laulu ja virsi kirjan tulee olla hengeltään yleis ja yhteis kristillinen. Yhden kirkkokunnan kristityt eivät voisi valmistaa, yksinomaan laulukirjaa. Koko Jumalan seurakunta, roomalainen, kreikalainen, luteerilainen ja reformeerattu tarvitaan antamaan osansa laulukirjaan koko Jumalan seurakunnan käytettäväksi.

Me lähetämme ulos tämän laulukirjan Suomen kansalle Amerikassa toivoen etta se vaikuttaisi heissä armon kautta toivoa ja iloa.

F. E. EMRICH.

Ainehisto.

Yhteisen jumalanpalveluksen järjestys

Jumalanpalveluksemme alotettakoon täsmälleen määrätyllä ajalla, ja polvistukoon kansamme hiljaiseen rukoukseen, astuttuaan Herran pyhäkköön.

Hakasien sisällä olevat osat voidaan jättää pois.

1. [**Alkusoitto,** taikka kuorolaulu.]
2. **Laulu** virsikirjastamme — kansan seisoessa.
3. [**Apostolinen uskontunnustus.**

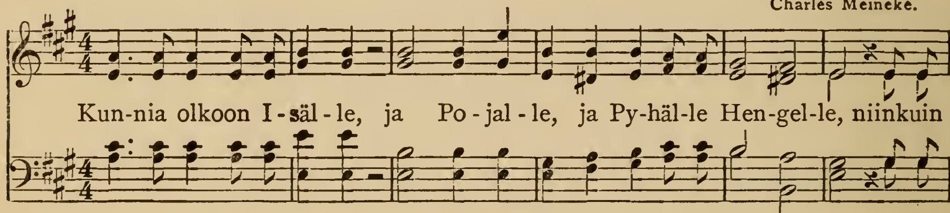
Minä uskon Isään Jumalaan, kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan.

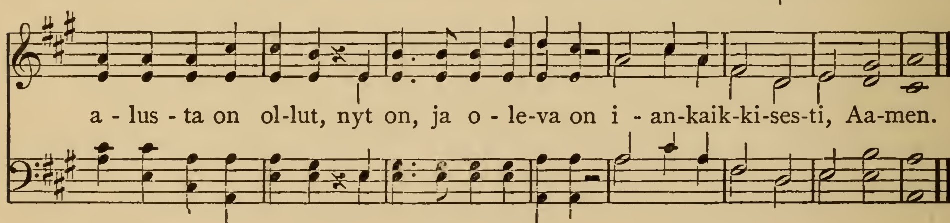
Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiin naulittiin, kuoli ja haudattiin, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivaisiin, istuu Jumalan, Isän kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

Minä uskon Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhäin yhteyden, syntein anteeksi saamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän. Aamen.]

4. **Rukous,** joka loppuu Herran rukouksella, mihin seurakunta ääneensä yhtyy— saarnaajan ja kansan polvistuessa.[1])
5. [**Kuorolaulu.**]
6. **Luetaan** kappale Vanhasta testamentista, jonka saarnaaja ja seurakunta voi lukea vuoroin — seurakunnan seisoessa.[2])
7. [**"Gloria-Patri:"** seurakunta laulaa:]

Charles Meineke.

8. **Luetaan** kappale Uudesta testamentista.
9. **Kolehti** otetaan ja kokouksien ilmoitukset annetaan.
10. **Veisataan** virsikirjastamme — kansan seisoessa.
11. **Saarna.**
12. **Lyhyt rukous** — seurakunta polvistuen.[3])
13. **Laulu** virsikirjastamme — seurakunnan seisoessa.[4])
14. **Ylistysvirsi ja Apostolinen siunaus.** (2 Kor. 13: 13.)

---

1) Kansaamme on kehoitettava polvistumaan rukousten aikana, kasvot käännettynä saarnaajaan päin.
2) Iltapäivä- eli ehtoo-jumalanpalveluksessa voidaan vanhan testamentin kappaleen lukeminen jättää pois.
3) Rukouksen ja laulun järjestystä saarnan jälkeen voidaan muuttaa.
4) Kehoitus, tulla Kristuksen luo ja yhdistyä Herran seurakuntaan, on annettava ennenkuin tämä laulu lauletaan.

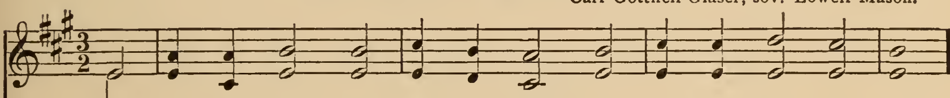
Rauhan-Sointuja.

JUMALANPALVELUS.

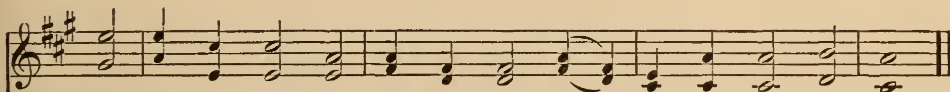
I. KIITOS JA YLISTYS.

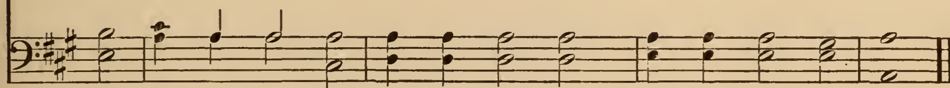
1 **Jeesuksen Ylistys.**

Carl Gotthelf Glaser, sov. Lowell Mason.

2 On Jeesus nimi suloinen:
Vie pelvon, riemun tuo;
Se autuuttaa voi syntisen,
Se elon, rauhan suo.

3 Hän synnin vallan kukistaa,
Vie vangin irrallen,
Verensä synnit puhdistaa
Ja puhuu hyväksen'.

4 Hän puhuu: siitä virkoontuu
Myös kuollut elohon;
Särjetty sydän riemastuu,
Saa uskon uskoton.

5 Sä kuuro kuule, Jeesustas
Ylistä mykkäkin,
Näe sokea sun Jumalas,
Käy, hyppää rampakin!

C. Wesley.

Daawidin 92 Psalmi.

Allegretto.

G. Wennerberg.

Oi, kuin - ka i - ha - naa, kuin i - ha - naa on kiit - tää

Ju - ma - laa Ja y - lis - tää ni - me - äs, sä

kaik - kein her - rain Her - ra! Ain' aa - mul - la sun

ar - mo - as ja il - lal - la to - tuut - ta - si Myös

il - - lal - la to - tuut - ta - si

kan - te - leel - la, psalt - ta - ril - la, har - pul - la - kin soit - tain.

Niin, oi, kuin - ka i - ha - naa on kiit - tää her - rain Her-raa!

f A - men, *p* A - men! A - men, a - men, a - men!

3 Kruunaus.

Oliver Holden.

1 Nyt Jeesus-nimen kunni-aa Soikohon taivas, maa! Käy enkel'-jouk-ko tai-vaas-ta Ja kruu-naa Jee-sus-ta! Käy enkel'-joukko tai-vaas-ta Ja kruu-naa Jee-sus-ta!

2 Käy kruunaa häntä aamun koi,
Hän Luoja kaiken on;
Ja Israelin jäännös, oi,
Sä kruunaa Jeesusta!

3 Niin, Israel, nyt Messias
Sun·koota tahtoisi;
Hän suurin ompi Kuningas,
Siis kruunaa Jeesusta!

4 Sä syntinen, mi armoaan
Runsaasti saanut oot;
Käy yhdy joukkoon juhlivaan
Ja kruunaa Jeesusta!

5 Niin, joka heimo, kansa, maa,
Ja koko maailma
Tuo kunniaa ja kiiruhda—
Ja kruunaa Jeesusta!

Ed. Perronet.—Hj. S.

4 Weisaelkaamme.

f *Maestoso.* *p* *f*

1 Vei - sa - el - kaam-me Jee - suk - sen ar - mos - ta; Kaikk' kan - ta-
kaam-me Hä - nel - le - kii - tos - ta Rak-ka - u - des - tan - sa!

Rit.

2 Kunniatansa
Täynn' on taivas, maa,
Vaan armostansa
Itsens' hän alentaa,
Meit' että auttaa saa.

3 Nöyrästi kantoi
Kipumme kaikki hän,
Ääneti antoi
Itsensä edestän'
Avuksi hädässän'.

4 Tähtemme vaipui
Ristillä kuolemaan,
Uhriksi taipui,
Vihasta Jumalan
Meitä pelastamaan.

5 Kaikk' että oisi
Valittu morsian,
Suosion saisi
Edessä Jumalan
Vaatteissa Karitsan.

6 Veisaelkaamme
Ystäväst' armaasta,
Julistakaamme
Hänelle kiitosta
Täällä ja taivaassa.

5 Ylistä Karitsaa.

Moderato. I. B. Woodbury.

1 O nou - se, rie - mui - ten Y - lis - tä Ka - rit - saa! Nyt
jo - ka sy - dän Jee - suk - sen Kii - tos - ta vei - sat - kaa!

2 Veisaa, kuin' kuoli hän,
Kuin voitti kuoleman,
Kuink' antoi meille elämän,
Ansaitsi taivahan!

3 Käy tietäs taivaasen,
Ostettu joukko sä,
Öin, päivin laula riemuiten
Jeesuksen nimestä!

4 Sua pian kutsuu hän:
Käy lauma piskuinen,
Käy Isän armopöytähän,
Käy kotiin kirkkauden!

5 O kerran siellä saa
Jeesuksen morsian
Veisailla virttä kauniimpaa
Edessä Karitsan.

Wm. Hammond.

6 O kiitä sieluni.

1 O kiitä sieluni
Lauluillas Jumalaa;
Ja kaikki, mitä minuss' on,
Tuo hälle kunniaa!

2 Hän syntis anteeks suo,
Hädästä pelastaa;
Hän kaikki virhees parantaa,
Kuolosta pelastaa.

3 Sun kruunaa armollaan
Ja lohdutuksen tuo;
Suo kotkan voiman, rohkeuden,
Ja toivon rintaas luo!

4 Ylistä häntä siis,
Kun niin sua armahtaa.
Ja rakastaa — o sieluni
Ylistä Jumalaa!

I. Watts.

7 Kiitos-Laulu.

Maestoso.

John Hatton.

1 Käy, sie - lun', kii - tos - lau - luis - sas Suu - ruut - ta vei - saa
Ju - ma - las! Vaan ken se kuo - le - vai - nen
ois, Kun hän - tä oi - kein kiit - tää vois!

2 On istuimensa valkeus
Ja asuntonsa kirkkaus.
Kasvoinsa paiste kirkkaamp' on,
Kuin tuhannenkin auringon.

3 Neuvonsa loistaa kaikesta
Ja viisautensa, voimansa;
Tekonsa häntä kiittävät
Ja ihmeitään ylistävät.

4 Sä laulun siivin lentele,
Mun sielun', toivo, riemuitse!
Ja kiitä siks kun kaikki maa
Hänt' yksin suin ylistää saa!

Th. Blacklock.

8 Hellä, rakas, Jeesus.

1 O herää, sielun', laulamaan
Kiitosta suuren Kuninkaan!
Sun laulus siitä olkohon,
Kuin hellä, rakas Jesus on!

2 Mun vaaraan jäädä suonut ei,
Mun kuolost' elämään hän vei;
Viel' asuu yhä tykönän' —
O kuin on hellä, rakas hän!

3 Pian astun synkän tien mä sen,
Miss' apu raukee ihmisten;
Mutt' vaikka vaivun kuolemaan,
Niin rakkauttaan kiitän vaan.

4 O sitten vasta laulelen,
Kun koittaa päivä ijäinen!
Uus virsi silloin helkähtää
Ja rakkauttaan ylistää!

S. Medley.

9 Jeesusta kiittäkäämme!

Andante sost. — D. Bortniansky.

mf — f — mf

1 Jee - sus - ta kiit - tä - kääm-me hy-vää, Kun hamaan ris-tin kuo - le-maan Hän
kär - si vai - vaa, pilk-kaa sy-vää, Ja tuonen tus-kaa sie - lus - saan. O Jee -sus,
ra - kas Jee - suk - sem-me, Si - nul-le soi-koon kii - tok - sem - me!

2 Taivaassa, maassa onko kellä
Muut' ystävää niin suloisaa?
Hän sielun ylkä ompi hellä,
Ijäti meitä rakastaa.
O Jeesus, rakas Jeesuksemme,
Sinulle soikoon kiitoksemme!

3 Mun kuolosta sä eloon nostit,
Mun, kuolon maassa halvimman;
Verelläs vapaaks sielun' ostit
Kahleista synnin, kuoleman.
Siis sulle, rakas Jeesukseni,
Ijäti soikoon kiitokseni!

4 Nyt omas, Jeesus, olen yhä,
Elossa, kuoloss' ainian;
Suo että juurtaa Henkes pyhä
Sun rakkautes mun rintahan'!
Niin sulle, rakas Jeesukseni,
Ijät soikoon kiitokseni!

5 Edestä nimes', kunniasi
Mua auta kaikki uhraamaan,
Uskollisesti opissasi
Ja rakkaudessas riippumaan.
Niin sulle, rakas Jeesukseni,
Ijäti soikoon kiitokseni!

F. G. Hedberg.

10 Oi Puhu, Mestari!

1 Oi, Herra Jeesus, nimessäsi
Me tulemme taas kokohon!
Oo meitä läsnä hengessäsi,
Sanassa voima olkohon.
Sä murra, sido, lääkett' kanna
Ja pyhä hehku mieliin anna.

2 Suo Hengen murtaa kallionkin,
Sun lakis' vaatimuksista;
Vaan uskon tuli että myöskin
Sais' syttyä nyt sieluissa.
Suo sanan kuolin-tuskistasi
Herättää henkiin kuollut lapsi.

3 Ja missä löytyy elo uusi,
Siell' armos yhä uudista,
Ett' heikko polvi varmistuisi
Se enää ett' ei horjahda;
Ja auta, että käsi pyhä
Pysyisi ylähällä yhä.

4 Niin puhu, Mestarimme, puhu,
Nyt kuulla Sua tahdomme;
Rankaise, lohdun suo — Sinuhun
Nyt avutoinna vetoomme.
Suo hetki tää Sun huoneessasi,
Ois esi-maku taivaastasi!

L. S. — Hj. S.

11 Kokoa Jeesus!

G. A. Hiden.

1 Tul-los, meit' Jee-sus ko-koo-ma-han Va-lai-se hen-gel-lä-si! Va-lai-se tie-tä sa-ta-ma-han, Ko-ti-hin, le-po-hon tur-vai-sa-han, Tie-tä sun vuo-rel-le-si!

2 Kokoo meit' Jeesus sylihisi,
Hetki tää pyhittäös!
Eksynyt lammas tuo laumahasi;
Kutakin tutkios eriksesi;
Uskomme vahvistaos!

3 Suo ett' henkesi kirkastaisi
Armosi täydellisen:
Kuinka ikuinen rakkautesi
Vielä saa murtumaan sydämesi
Lemmestä syntisehen.

4 Tuskien Mies! Sun kuvasi luo
Sieluumme katoomaton:
Kuinka on vuotanut veresi vuo,
Kuinka se meille viel' elämän suo,
Autuumme ainut se on.

L. S. — Hj. S.

12 Herran huoneessa.

Moderato. *mf* Lowell Mason.

1 Kuin Her-ran huoneess' ai - na On het - ket i - ha - nat, Miss'

sie - lut au - tu - ai - na Kuin lil - jat kuk - ki - vat! Siell'

ruu - sut sil - mi - kois - ta Her - ral - le au - ke - aa, Ja *mf*

tai - vaan pi - sa - rois - ta Ne e - lin - voi - maa saa.

2 Kuin hengen yhteydessä
Tääll' ompi suloista
Uskossa, nöyryydessä
Herralle uhrata!
Kun kiitosvirsi soipi
Tääll' rauhan majassa,
Ken ulos jäädä voipi
Tai seista portilla?

3 Käy sisään maistamahan
Sä Herran suloa,
Rukoillen valvomahan
Kanss' valituittensa.
Ulkona ilkamoipi
Vaan turhuus iloton,
Ken verrata sen voipi
Herramme ilohon!

4 En tahdo yöhön jäädä
Päivästä kauvaksi,
Vaan Herran tykö käydä,
Hän on mun päiväni.
Kasvoinsa valkeudessa
Mä tahdon vaeltaa,
Siell' olen autuudessa
Ja sielun' rauhan saa.

J. L. Runeberg.

13 Jää hyvästi, maailma.

1 Jää hyväst' ainiaksi
Maailma uskoton!
Aarteeksen' kalleimmaksi
Nyt Jeesus tullut on.
Ei mull' oo hauskutusta
Riemuista enää maan,
En tahdo tietää muusta,
Kuin Jeesuksesta vaan.

2 Maan viisaus mainehikas
On kaikki katoovaa,
Vaan Jeesus armorikas
Voi minut pelastaa.
Antamaan pelastusta
Hän tuli maailmaan:
En tahdo tietää muusta,
Kuin Jeesuksesta vaan.

3 Se kulmakivi, jolle
Mä rakennan, hän on.
En joudu turmiolle,
Hän ei oo uskoton.
Myrskyistä, taisteluista
Hän vie mun satamaan.
En tahdo tietää muista,
Kuin Jeesuksesta vaan.

4 Onhan mun elämäni
Vaan häntä tunnustaa,
Autuuten' ylimpäni,
Kun hän mua armahtaa.
Teen hälle palvelusta
Tään ajan päällä maan.
En tahdo tietää muusta,
Kuin Jeesuksesta vaan.

5 O, pyhää oppiansa
Jos voisin levittää,
Jos suurta rakkauttansa
Taitaisin selittää,
Verensä vaikutusta
Todistaa ainiaan!
En tahdo tietää muusta,
Kuin Jeesuksesta vaan.

14 Isämme pyhä.

Adagio. F. Flemming.

p

1 I - säm-me py - hä, Tu-le tur-vak-sem-me, Op - pi-si voi - maa An-na tu-tak- sem-me, Sä, kun voit an - taa Y - li toi-veit-tem-me, Kuu-le meit' I - sä!

pp

2 Jeesus oo läsnä,
Uhrikaritsamme,
Vapahda meitä,
Kuule huutoamme,
Ohjaa ja kanna
Meitä vaaroissamme —
Turvamme vahva!

3 O Pyhä Henki,
Kun viet totuutehen,
Kyyhkynen taivaan,
Tullos sydämmehen,
Pyhitä, siunaa
Sielut hartautehen!
Amen, niin, amen!

J. Th. Jacobsson.

Anna meille armo-hetki, Jeesus!

Andantino.

Tanskal. sävel.

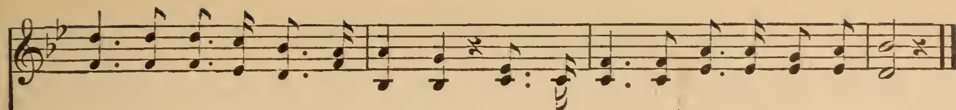
1 An - na meil - le ar - mo - het - ki, Jee - sus, Kun me ko - koon-

num-me ni - mee - si! Hen-kes e - des - sä tee nöy-riks mei - tä,

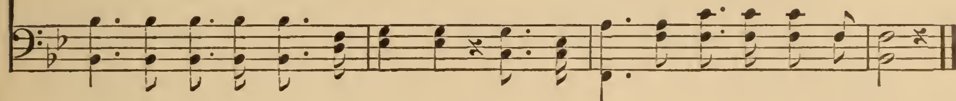
Ve - dä mei-dät kaik - ki sy - lii - si! Ruo-ki mei- tä niinkuin korvess'

en - nen Is - ra - e - lin rik - kau - del - las! An - na, mi - tä

ku - kin tar - vit-sem-me, Kal - li - his - ta ar - mo - sa-nas - tas! An-na,

mi - tä ku - kin tar-vit - sem - me, Kal - li - his - ta ar - mo-sa - nas - tas!

2 Yhteinen suo meille armohetki,
Ruokithan sä laumaas halulla!
Anna varoitukses, lupaukses
Sydämiimme syvään painua!
Emme itse ottaa voi, sen tiedät,
Ellet, Herra, anna armostas,
||:O siis anna yli anehemme —
Näytä meille suuri kunnias!:||

3 Armohetki anna meille, Jeesus,
Armosanas meihin istuta!
Auta aina ottamahan vaari
Tarkemmasti kutsumuksesta!
Suo, o suo, ett' erittäin tää hetki
Veisi meitä syvään sanassas!
||:Katso, kaikki jätämme sun käsiis,
Onhan se sun oma asias!:||

16 Minne käynkin.

1 Minne käynkin, missä matkustellen,
Ystävän' mua seuraa armiain,
Ei hän näy, vaan puhuu sydämellen,
Varoitellen sekä lohduttain.
Se on hyvä Paimen — kuollut kyllä,
Mutta elää ijäst' ikähän;
||:Rakkaudella hoitaa, pitää yllä,
Ruokkii, kaitsee lampaitansa hän.:||

2 Kaikki, mitä koskaan tarvitsemme,
Kaikki tältä ystävältän' saan.
Hän se tuntee murheet sydämemme,
Hän ne aina auttaa aikanaan.
Kyllä kätkeytyy hän toisinansa,
Vaan hän sanoi: "Pieni hetkinen,
||:Niin mä olen jälleen teidän kanssa,"
Silloin on taas rauha riemuinen.:||

3 Voitonruhtinas kun muistaa Tuomaan,
Joka epäillen käy murheissaan,
Rientää hälle tilaisuutta suomaan
Nähdä, kosketella haavojaan.
Rakkaus tää, naulain reiät, haavat
Sytyttävät uskon palavan,
||:Kohta Tuomaan riemuhuutoon saavat:
"O mun Herran' ja mun Jumalan'!":||

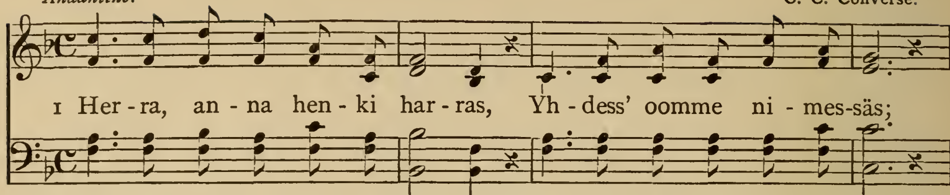
4 Jeesus, suo myös mulle armos aina,
Että epäusko poistuupi,
Haavais kuva sydämmeeni paina
Armovalintasi pantiksi.
Hyvä Paimen, joka lampaitasi
Evankeliumin luo kokoat,
||:Sinun äänestäs ja sanastasi
He sun Herraksensa tuntevat!:||

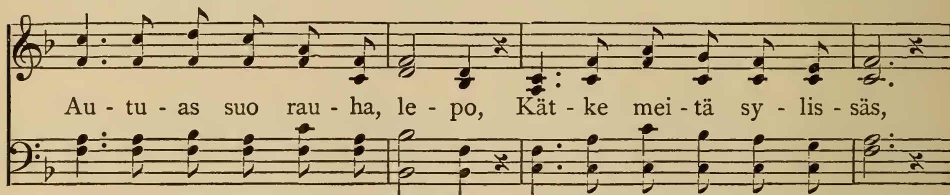
5 Seuraa mua, rakas ystäväni,
Korpitiellä, jota vaellan!
Suo ett' ilo-, murhe-hetkinäni
Haavoihis mä aina uskallan!
Suo mun kuolla hellään helmahasi,
Herätä suo iloon taivahan,
||:Autuaana käydä vastahasi
Huutain: "O mun Herran', Jumalan'!":||

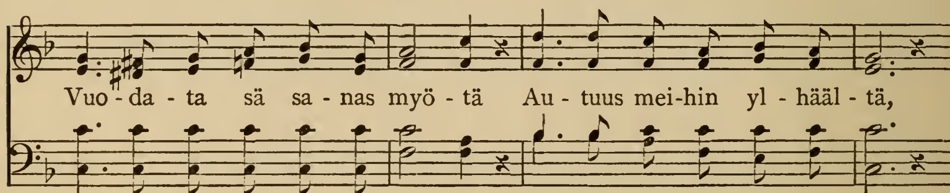
C. O. Rosenius.

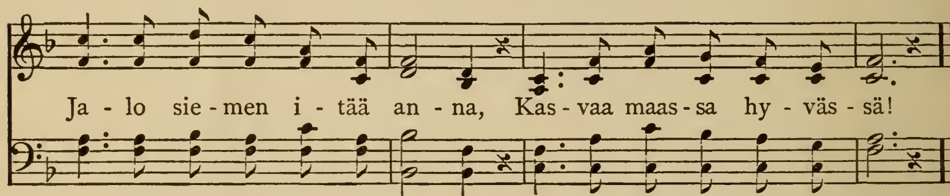
17 Herra, anna henki harras.

Andantino. C. C. Converse.

2 Ajatukset häilyväiset
Itsehesi kiinnitä,
Anna meille taivaan mannaa,
Juomaks vesi elävä !
Kalliomme, Kristus, halkee,
Rukoillen kun kosketaan,
Kasta kuivat sydämemme
Armon mereen ihanaan !

3 "Minusta ken syö," sä sanoit,
"Häll' on elo ijäinen."
Kas tää sana meill' on turva,
Lähde armon, totuuden ;
Tahdot varmaan antaa meille,
Mitä olet säätänyt,
Olethan sä Isän Aamen,
Aamen, tule Jeesus nyt !

— én.

18 Jeesus parhain ystävämme.

1 Jeesus parhain ystävämme,
Joka synnit sovittaa!
Mikä etu, että hälle
Murheet, vaivat jättää saa !
O kuin rauha katoaapi,
Synkistyypi elon tie,
Rukoillen kun Jeesukselle
Tarpeitamme emme vie !

2 Jos sua vaivaa kiusaukset,
Tuska, pelko rauhaton,
Herran eteen kaikki kanna,
Älä ole toivoton !
Kuka muu niin tahtoo auttaa,
Kärsimystäs huojentaa !
Omansa hän kyllä tuntee —
Rukoile, hän armahtaa !

3 Jos oot heikko, murheellinen,
Taisteluista väsynyt,
Jeesus paras turvas ompi —
Rukoile, niin virkistyt !
Ystäväs kun muut sun pettää,
Hänpä uskollinen on.
Hän sun sulkee sylihinsä
Iki-rauhan sulohon.

H. Bonar.

Tulkaa saamaan, syökää, juokaa.

1 "Tulkaa saamaan, syökää, juokaa!
— Huutaa Jeesus lempeä —
Sillä teidän eestä annan
Ruumiini ja veren' mä.
Joka isoo, joka janoo,
Tulkoon, ottakohon vaan.
Jota syntitaakka painaa,
Luonan' pääsee kuormastaan!"

2 Minä tahdon tulla, ottaa,
Rakas Herra Jeesuksen',
Mitä kurjalle sä annat,
Että parantaisit sen.
Anna minun elämäksen'
Nauttia sun lahjojas,
Virvoita mun sydämmeni,
Rohkaise mua voimallas!

3 Myös mun tähten' olet sinä
Pilkan, tuskan kärsinyt,
Myös mun rangaistuksen' olet
Ristinpuussa täyttänyt.
Siihen auta armostasi
Vahvasti nyt uskomaan,
Älä salli epäuskon
Päästä rauhaan' sortamaan.

4 Tule Jeesus! Tule Jeesus!
Läsnä apus olkohon.
Olen köyhä, kurja, aivan
Armohosi mahdoton.
Mutta luottain sanahasi
Armoos tahdon uskaltaa,
Älä suo mun muihin luottaa,
Sinuhun vaan katsahtaa.

L. S.

III. LEPOPÄIVÄ.

20

Pois mieli maasta nouseepi.

M. Luther.

1 Pois mie - li maas - ta nou - see - pi, O Jee - sus, tä - nään luok - se- si! Sun päi - väs yk - sin ol - koon se, Niin siu-na - tuik - si tu - lem - me.

2 Sydämmeen' tules sytytä,
Mun mielen', tahton' pyhitä,
Käy, Henki, korkeudesta,
Tuo sieluun' rauhaa, riemua!

3 Kuin armas, Jeesus, päiväs on,
Sen autuus, rauha verraton!
Se todistaa mun sielussan',
Kuin voitit, Jeesus kuoleman.

4 Se sielussa saa hehkumaan
Sen toivon lujan, autuaan,
Ett' oottaa meitä sabbatti,
Mi kestävä on ijäti.

5 O terve, päivä herttainen,
Sä voittopäivä Jeesuksen!
Sä taistelunsa mieleen tuot,
Sä ikirauhan lupaat, suot.

V. Witting.

21 Jeesuksen muistojuhla.

1 Jeesuksen muistojuhla tää
Sydäntä parhain virkistää;
Kun oikein sen me vietämme,
Niin itse on hän luonamme.

2 O Jeesus elon', autuuten',
Salattu päärly sydämmen'!
Oo, rakas Herra, valonan',
Ja riemunan' ja rauhanan'!

3 Vaellus rakkaudessas
On valkeus meill' autuas,
On ruusu, tuoksuin elämää,
Mi aina kantaa hedelmää.

4 Jeesusta kunnioittakaa,
Kiitosta hälle veisatkaa,
Jokainen kieli helkkyen,
Jokainen sydän syttyen.

5 Herralle sakramentistaan
Taivaassa sekä päällä maan
Siis halleluja ijäinen
Ja kunnia, kiitos Jeesuksen!

St. Bernard.

22 O Herra, viisas, väkevä.

1 O Herra, viisas, väkevä,
Sun nimessäsi pyhässä
Me kokoonnumme etehes,
Suo meille armos, siunaukses!

2 Sun totuudessas meitä vie,
Ja näytä meille taitos tie,
Niin että työmme kunnian
Tois sulle, Herra taivahan.

3 Niin siunaa tämä huone siis,
Se ett' ois pyhä temppelis,
Siell' että sanas valistais
Meit' alati ja lohduttais!

4 O kiitos, Herra laupias,
Kun käskyissäsi lapsias
Tääll' ohjaat, neuvot, opetat
Ja taivaan iloon johdatat!

23 Herra kokoo meitä.

Andante. Wm. B. Bradbury.

mf

1 Her - ra ko - koo taas - kin mei - tä Sa - nas ää - reen kal - li - hin!
Sy - däm-mi - ä sär - ky - nei - tä Vir - voit - ta - os run - sa - hin!

An - na Hen-kes lah-ja meil - le, *p* Oh-jaa mei - tä va - lon teil - le, An - na

ar - mos ek - sy - neil - le, An - na, I - sä ar - ma - hin! *f* An - na

Ritard.

ar - mos ek - sy - neil - le, An - na, I - sä ar - ma - hin!

2 Neuvo meitä sanassasi
Vakavina pysymään;
Neuvo siitä hengellemme
Elatusta etsimään;
Pimeässä harhailemme,
Anna silmät nähdäksemme,
||:Rauhoittaos sydämemme,
Vieös meidät elämään!:||

3 Kallis olkoon meill‿ aika,
Jona kuuluu kutsumus.
Armopäivän päättyessä
On jo myöhä katumus.
Tule itse avuksemme,
Herra puhu kuullaksemme,
||:Avaa köyhä sydämemme,
Kuule nöyrä rukous!:||

L. S.

24 Sabbatti sä ihana.

Andante con moto. J. B.

1 Sab - bat - ti sä i - ha - na, Lah - ja kal - lis Luo - jal - ta!

mf *p* *Rit.*

Tul - los meit' taas ko-koo-maan Ru - koi - le - maan, vei - saa - maan!

2 Viikon töistä, vaivoista
Rauhaan saamme istua
Isän pöytään rikkaimpaan
Armon sanaa kuulemaan.

3 Odotamme sinua,
Siunaa meitä, Jumala!
Suo ett' evankelium' saa
Kaikkialla kajahtaa!

4 Käske sanas saattamaan
Tänään ihmeet päällä maan!
Hyvä Paimen, ruoki sä
Sielut elonleivällä!

5 Tule tänään voittamaan
"Väkevältä" saalistaan;
Korjaa lyhde, monikin
Taivaan aarreaittoihin!

6 Herra, tulkoon aika jo,
Jolloin elon taistelo
Vaihtuu ikisabbattiin,
Kartanoihis ihaniin!

J. B.

25 Lepopäiwa.

Andante. *mf* — R. S. Train.

1 O rie-mun päi-vä si - nä Le-vos-sas rau - hai - sa, Käy het-kes ty - ve-
ni - nä, Sä ar - mas, va - loi - sa! Nyt van - hat nuor-ten kans - sa Taas
"py-hä, py - hä" saa Vei-sail-la rie-muis-san - sa, Y - lis-täin Ju-ma-laa.

2 Maan aamuna sai valon
Tää päivä Luojalta,
Myös Jeesus tänään jalon
Sai voiton kuolosta.
Ja tänään Henki Pyhä
Taivaasta tullut on,
Siis valon päivä yhä
Tää ompi verraton.

3 Ja mannaa korpitiellä
Jumala sataa suo,
Pasuuna kutsuu vielä
Syntistä Herran luo!
Pyhissä kokouksissa
Nyt evankeliumi
Kuin kukka Saaronissa
Loistaapi, tuoksuupi.

4 Riemuiten tänään juomme
Lähteestä elämän,
Päin kotomaata luomme
Katseemme ikävän,
Sull' Isä, Poika, Henki
Kannamme kiitosta,
Sä maiden kaukaistenki
Turva ja Jumala!

Cristoffer Wordsworth.

26 O huonees ihanuutta.

1 O huonees ihanuutta,
Sä, Herra taivaan, maan!
Tääll' armos avaruutta,
Autuutta tarjotaan.
Lähteille eläville
Me käymme pyhyyksiis.
Tie auk' on syntisille
Sun evankeliumiis.

2 Mun sielun' maasta liitää
Sun puolees riemuiten,
Sua rukoilee ja kiittää,
Mun toivon' ijäinen.
Tääll' autuus ompi mulla,
Sai pääsky pesän tään,
Siks kunnes saan mä tulla
Sun lepoos pysyvään.

"Sions Toner"-vihosta.

27 Kun koittaa walo.

William Henry Monk.

2 On Herran voima minun voimanan',
Mua puhdistaa mun rakas Jumalan';
Mun rakkauten' heijastusta vaan
On Hänen ikirakkaudestaan.

3 Kun kiusaaja mua seuraa, ahdistaa,
Ja tarjoo maailman valtaa, kunniaa
Ja koittaa, että langettaa mun vois,
Niin käskee Herra: "Saatana, käy pois!"

4 Siis väisty kaikki itseen-uskallus!
On mulla tieto, syvä vakuutus
Siit', etten tomun hiukka olla voi
Mä ilman häntä, joka kaikki loi!

Mukaelma.

28 Jää luokseni.

1 Jää luoksen', yö mun kohta yllättää,
On ehtoo, rakas Herra, luoksen' jää!
Kun pettäin poistuu multa ystävän',
Sä kaikkein apu, asu tykönän'!

2 Pois elon päivä lyhyt kiiruhtaa;
Kuin ruusut maan, sen riemut katoaa.
Tääll' elon tiellä vaihtuvaa kaikk' on:
Jää luoksen sä, kun olet muutteeton!

3 Sinutta hetkeekään en olla voi,
Sun armos yksin mua vartioi.
Sä ainoo annat turvan kestävän.
Öin, päivin, Herra, ole tykönän'!

4 Kun olet läsnä, niin on pelko pois.
Ei murhe, ei yön kauhut tuskaa tois,
Ei kuolon ota, haudan kolkkous.
En päästä sua — o anna siunaus!

5 Suo ristiin luoda viime katsehen'.
Sun paistees näytä takaa sumujen!
Maan peittyiss' yöhön, taivas auetkoon,
Jos elän, kuolen, omas, Herra, oon!

U. F. Lyte.

29 Ilta-laulu.

mf Andante.

J. J. Rousseau.

2 Hyvyydestäs tuomme yhä
Kiitosuhrin palavan,
Vuodata sun Henkes Pyhä
Meihin maissa pohjolan.

Ja kun ajan varjoon kaihtuu
Elon ilta maallisen,
Iltalaulumme tää vaihtuu
Taivaan riemuvirtehen.

J. Th. Jacobsson.

30 Illalla.

2 Mitä rikoin vastahas
Anna anteeks armostas
Suo ett' uskollisemmin
Yhä sua seuraisin!

3 Kaikkia mun rakkaitan',
Vanhempian', sukuan',
Ah, niin joka ihmistä
Suojaa tänä yönä sä!

JUMALA.

I. OLEMUS JA OMINAISUUDET.

31 Kolmeyhteys.

Felice Giardini.

1 O suu - ri Ku - nin - gas, Sun suur - ta ar - mo - as

Mä ju - lis - tan! Sä i - jan - kaik - ki - nen Oot I - sä

lap - si - en, Hal - ti - ja kaik - ki - en. Sua y - lis - tän!

2 O Sana, vyöllesi
Sä vyötä miekkasi
Käy taistohon!
Terästä sanasi,
Pyhitä lapsesi,
Tää pieni joukkosi
Vie voittohon!

3 O Lohduttaja, suo,
Ett' tuli-kasteen vuo
Meit' puhdistaa!
Ja Pyhän Henkesi
Suo kihla-pantiksi:
Se iki-ajoiksi
Meit' innostaa.

4 Sull' Kolme-yhteys
Soikohon ylistys
Ijäisehen.
Ja kerran taivaassa,
Sen asuinsijoissa,
Saan yli-onnessa
Tyydytyksen.

C. Wesley.-Hj. S.

Pyhä, Pyhä, Pyhä!

Rev. John Bacchus Dykes.

1 Py - hä, py - hä, py - hä, Her - ra See - ba - ot! Aa-mun en - si sä - ve - leet Sul - le nous - ko - hot. Py - hä, py - hä, py - hä, soi - ko - hon y - lis - tys, Siu - nat-tu, suu - ri Kol - me-yh-teys!

2 Pyhä, pyhä, pyhä! — Laulu pyhien,
Kruununsa kun eteesi tuovat riemuiten.
Taivaan sotajoukot Sua kumartavat!
Kunnias suuruus täyttää taivahat!

3 Pyhä, pyhä, pyhä! Vaan syntisyytein
Kätkee kunniasi vielä mun silmiltäin.
Sä oot yksin pyhyys, yksin vanhurskaus,
Yksin rakkaus, yksin laupeus!

4 Pyhä, pyhä, pyhä, Kaikkivaltias,
Taivas, maa sekä meri kertoo suuruuttas!
Pyhä, pyhä, pyhä! soikohon ylistys,
Siunattu, suuri Kolmeyhteys!

Reginald Heber.-Hj. S.

33

Jehowan Suuruus.

Maestoso. *mf* *f* *mf*

Guil Franc, 1545.

1 Je - ho - van jal-kain juu - re - hen Ku-mar-ru kan - sa kai-ken maan; Hän

Her - ras on ja Ju - ma - las, On e - los, kuo - los val - las - saan.

2 Hän ihmislapset tomusta
On luonut kaikkivallassaan,
Kun eksyimme pois hänestä,
Vei laumahansa uudestaan.

3 Sun porttiis käymme veisulla,
Se taivaisihin kaikukoon,
Maa tuhansin tuhansineen
Myös samaan riemuun puhjetkoon!

4 Sun valtas yltää maailmat,
On rakkautes pohjaton;
Kuin vuori vahva totuutes
Aikaan ja ijäisyyteen on!

J. Wesley.

34 Kaikkiwoipa Jumalamme.

Philip Nicolai, 1597.

1 Kaikki-voi - pa Ju-ma-lam-me, Me jalkais juureen ku-mar-ram-me, Si-nul-le lausuin kun-ni - aa.
Voimas kaikki val-lat voit-taa, Sua maa ja tai-vas kun-ni-oit - taa Ja vii -sa-ut - tas ju - lis - taa,
Sua kiit-tää Ke - ru - bim, Sua vei-saa Se - ra - fim. Hal-le-lu - ja! Suur' voi-mas-sa, Suur' ar-mos-sa, On Her-ra, meidän Ju - ma - la!

2 Kaikki nimeäsi kiittää,
Päivälle päivä lausuu siitä,
Yö yölle siitä muistuttaa,
Valtaas suurta, korkeuttas
Ja kunniatas, kirkkauttas
Myös tähdet taivaan todistaa.
Maa kaikki ylistää
Hyvyyttäs lempeää, Halleluja!
Suur' voimassa, Suur' armossa,
On Herra, meidän Jumala!

3 Edessäsi vallat vaipuu
Ja kaikki polvet maahan taipuu,
Maailman kaikki olennot,
Kristikuntas vapahdettu,
Pakanain lauma armahdettu,
Sua kiittää, Herra Sebaot,
Kun rakkaudelles'
Perustit istuimes. Halleluja!
Suur' voimassa, Suur' armossa,
On Herra, meidän Jumala!

S. J. Hedborn.

35 Kiitos nyt Herran.

Maestoso. — Layritz.

1 Kii-tos nyt Herran! Hän korkein on ku-nin-ka-ham - me
Ka-jah-ta-koon hä-nen ni-men-sä vei-sa-tes-sam - me!
O kris-ti-tyt, Har-taal-la mie-lel-lä nyt Soi-ko-hon Hal-le-lu-jam - me!

2 Kiitos nyt Herran! Hän kaiken on alku ja luoja;
Siipeinsä varjolla meitä hän peittää ja
Armahtaen [suojaa;
Korjaapi hädällisen
Kaikkien lahjojen tuoja.

3 Kiitos nyt Herran! Hän Isämme armas on aivan.
Poikansa antoi hän tähtemme ristihin,
Sanallaan hän [vaivaan,
Meitä ja Hengellähän
Johtaapi ilohon taivaan!

4 Kiitos nyt Herran! Hän siunaten töitämme johtaa,
Antaen armonsa auringon päällemme hoh-
Muistakaamm' vaan [taa.
Ain' hänen rakkauttaan,
Jolla hän lapsiaan kohtaa.

5 Kiitos nyt Herran! Ja mieleemme johdattakaamme
Nimi, jonk' avulla ijäisen elämän saamme:
Jeesus se on;
Hänell' ain' olkohon
Kiitos ja kunnia! Aamen! J. Neander.

36 Kiitetty Herra.

1 Kiitetty Herra, sä Kuningas kunniassasi,
Sä joka yksin voit hallita taivahiasi!
Nimeäsi
Kiittäin ja armoasi
Veisaamme kunniastasi!

2 Maan sekä meren sä olentoineen olet luonut,
Taivasten joukoille alkunsa kaikille suonut,
Sanallas vaan
Kannatat taivaan ja maan,
Voimas oot niiss' edestuonut.

3 Ihmiset syntyvät, kuolevat viittauksestas,
Erämaa kukkien tuoksuvi siunauksestas.
Neuvoissasi
Voimasi, viisautesi
Eroo ei rakkaudestas.

4 Ainoan Poikasi kautt' otit lapsekses meitä,
Hengelläs, sanallas ohjailet taivahan teitä,
Velkamme pois —
Niinkuin ei ollutkaan ois —
Pyyhit — et muistele heitä.

5 Opeta Herra siis ain' sua ylistämähän,
Nimelles kiitosta uhriksi sytyttämähän.
Halleluja!
Yhtyköön taivas ja maa
Ylistysvirtehen tähän!

O. Ahnfelt.

37 Lasia karta.

1 Kukkea nuoriso, nousevain päiväimme toive.
Ellös sä kiusaajaa kuule, sä kansasi hoive!
Maailman tie
Ei sua eteenpäin vie
Määrääsi korkeeta kohti.

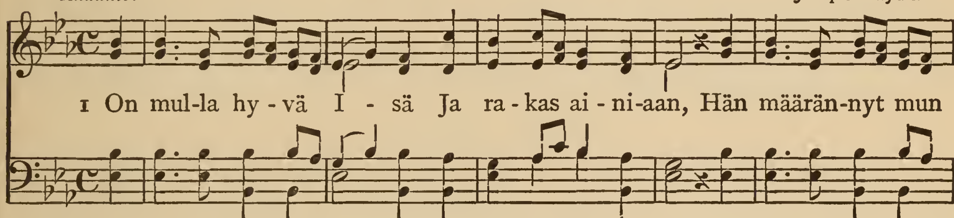
2 Moni, min Herramme kalliisti omakseen osti,
Hylkäsi hänet ja teilleen ne maailma nosti.
Onnea ei
Löynnehet, harhaan se vei;
Synkkeni sydämen aamu.

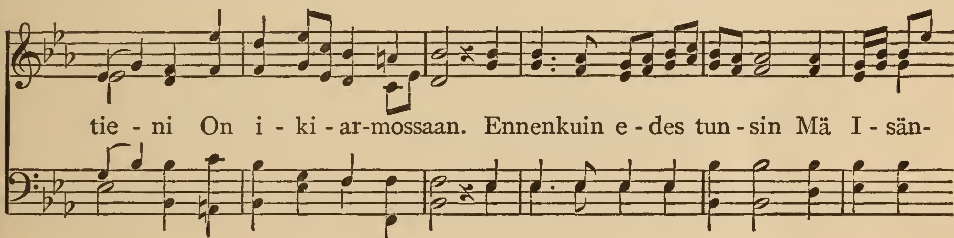
3 Lasia karta, mi kirkkaana kiiluen hohtaa,
Viiniä viekasta, mi sua vietellen kohtaa;
Lyhyt sen on
Ilo, mutt' sammumaton
Syömmeen voi syttyä liekki.

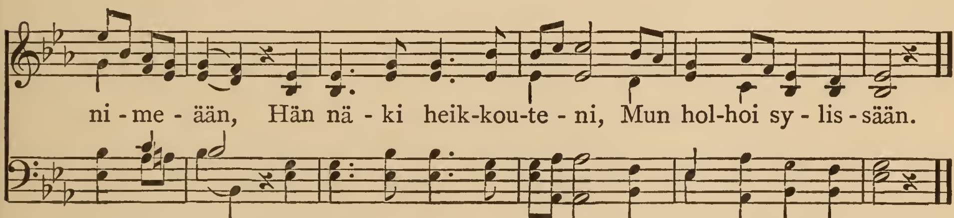
Norj. kiel. suom. M. Joutsen.

38 On mulla hywä Isä.

Andante. Joseph Haydn.

2 Saan siinä levoss' olla,
Kuin lapsi huoleton,
Jos kuinkin myrsky pauhaa,
Hän vahva turva on.
Jos mitä puuttunenkin,
Mun Isän' tietää sen,
Ja ajall' oikealla
Hän täyttää tarpehen'.

3 Ja katso, hälle, joka
Loi taivahan ja maan,
Ei liian pient' oo mikään,
Ei liian suurtakaan.
Hän päämme hiuksetkin —
Niin on hän sanonut —
Vaikk' onkin niitä monta,
On kaikki lukenut.

4 O, tulisko mun surra
Ja olla huolissan'?
Ei, sinä Herra yksin
Mun olet turvanan'!
Mun anna kuuliaisna
Sun tiessäs vaeltaa,
Armaana Isänäni
Sua aina rakastaa!

Jumalan ääni.

1 Mä muis-tan ai - kai - sin jo lap - suu - des - ta Kuink' ään - tä

hel - lää hil - jaa kuun-te - lin. Se vie-nom-pi ol' tuu - len lie - ha-

us - ta Tai lei - von lau - le - lo - a ke - väi - sin. Se vie-nom-

pi ol' tuu-len lie-ha - us - ta Tai lei - von lau - le - lo - a ke - väi-sin.

2 Jos honkain holvistoissa kuljin milloin,
Se kaihomielin mulle huminoi;
||: Ja tenhoin kohinassa kosken illoin,
Kun tähdet tuikettansa aaltoon loi.:||

3 Se seuras' varoitellen kaikkialla.
Myös onnen päiväpaisteessakin ain'.
||: Siin' oli lempeä tuon kuiskeen alla,
Sit' täysin tajunnut en silloin vain.:||

4 Ja kauvan koitti saavuttaa se rintaan'
Ja sulosointuun saattaa elämäin,
||: Vaan murhe nuoruudessain löi vain
pintaan,
Ja kylmän kolkoks' kuiskeelleen ma jäin.:||

5 Mutt' päivä koitti, jolloin sielulleni
Selvemmin kutsunsa kuin koskaan soi.
||: Vapaasti vuosi silloin kyyneleeni,
Esteettä Jeesus sieluun käydä voi.:||

6 Nyt usein iltahetkinä mä kuulen,
Kuin helkkyis' soitto vieno, puhdas niin,
||: Ja pilvein polviloilta harppuin luulen
Mua lauleloihin vievän taivaisiin.:||

7 Mä seuraan ääntään tuttavallisinta,
Se sielullein on varmin johto vaan.
||: Ja vastaan Jeesusta kun kirkkahinta
Mä riennän—Hältä tervehdyksen saan.:||

40 Rauhani.

1 Oi sulorauhaa syömmeen kätkettyä,
Vaikk' usein myrskyt pinnall' raivoaa,
Kyll' niiden kuohut usein vasten lyöpi,
Mutt' pohjall' kuitenkin on rauhaisaa.

2 Kyll' hulluks' monet minut lukenevat,
Kun ristin tietä aloin vaeltaa;
Mutt' maiset pilkat tyhjiin raukeavat
Mun rauhaani kaikk' muut ne katoaa.

3 Kun säälittä mun virheen' paljastetaan
Ja pilkanmalja mulle tarjotaan;
Mä nurkumatta pohjaan asti juon sen
Ja täten mua tyhjäks saatetaan.

4 Sua sulorauha, kaiken muun mi voitat
Ei osteta maan kaiken kullalla
Se rauha, jonka sydämmeni omaa,
On Jeesus itse, rikas armossa.

5 "Mun rauhani, mä annan" — niin Hän lausuu — Sen rauhan, jota maa ei antaa voi,
Mutt' rauhattomille kas, kaikkialla
Hän pyytäville aina rauhan soi.

6 Ei ihme siis, jos sielu hiljaa lepää.
Kun syömmessäni rauha asustaa.
Ja päivä päivältä Hän sielussani
Syvempää rakkautta kasvattaa.

7 Hän rauhani kun kerran kuolo kylmä
Mun saavuttaa ja maan ma jättää saan,
Kun taisto viimeinen on taisteltuna,
Ja entää sielun iki-satamaan.

41 Johdata, Herra.

J. Blomqvist.

1 Joh-da-ta, Her-ra, mä mail-mas-ta täs-tä Tiell' a-vun, to tuu-den, Hen-gel-lä-si! Var-je-le tur-huu-teen mie-lis-ty-mäs-tä, Au-ta, oi Jee-sus, mun Mes-ta-ri-ni!

2 Vaarallisuudet ne maailman täyttää,
Kuuma on raivio raatelijain,
Toisinaan tuskatki pitkältä näyttää, —
Auta mua, Jeesus! — Sä turvani ain.

3 Kunpa sä kanssani käyt, johon luotan,
Pelkää en myrskyä ulvoilevaa;
Autuas toivossa, päivääsi vuotan:
Voitto ja valkeus! — Sulta ne saa.

4 Jos mulle päiviä paljokin joutaa,
Käsissä kun olen Vapahtajan,
On "vähän aikaa" se. Sitten hän noutaa
Kyynelten maasta mun kunniahan.

5 On koti ylhäällä rannalla taivaan,
Välkkyen viittavi kiiruhtamaan.
Maasta, oi kohta, mä vapaana aivan
Enkelein kanss' yhdyn laulelemaan!

Ikuinen armon-liitto.

1 "Vuoret ne siirtyvät, kukkulat särkyy,
Vaan minun armoni on ijäti,
Ei minun liittoni koskahan järky!"
Näin sanoo Herra sun Jumalasi.

2 Jeesus, tää lupaus suo joka hetki
Olla mun toivoni, uskalluksen'!
Ja koska päättyvi maallinen retki,
Päästä suo kotihin turvissa sen!

L. S.

43 Hetki erältänsä.

p Moderato. O. Ahnfelt.

2 Joka päivä apunsa hän antaa,
Joka hetki uuden armon tuo,
Joka päivän huolet tahtoo kantaa,
Voimansa ja neuvonsa myös suo.
Kenpä vois mun häneltä pois voittaa,
Kun hän on mun suojaans' ottanut?
"Kuin sun päiväs, niin sun voimas
koittaa,"
Niin hän itse ompi luvannut.

3 Anna siis sä mulle uskallusta
Pysymään sun lupauksissas,
Etten hukkais uskon lohdutusta,
Joka kätketty on sanassas.
Auta mua aina turvaisasti
Isän-kätees hellään tarttumaan
Joka päivä, hetki siihen asti,
Kun saan periä sen hyvän maan!

L. S.

Siipeinsä suojassa.

2 Siipeinsä suojassa sieluni saapi
Riemuita keskellä murheitani;
Maailman meno on turha ja tyhjä,
Olla kun saan luona Jumalani.

3 Siipeinsä suojassa, kohta jo joutuu
Ainainen iloni taivahassaan;
Siunaus ja suoja on siipien alla —
Taivas on alhanut päällä jo maan!

W. O. Cushling.-H. Sorsa.

45 Hän johtaa mua.

William Batchelder Bradbury.

1 Hän joh-taa mua! Min loh-dun tuo Tai-vai-nen tie-to mul-le suo!
Käyn min-ne vain, niin pol-vul-lain On Jee-sus ai-na joh-ta-jain.

Kuoro.
Hän joh-taa mua! Hän joh-taa mua; Hän o-min kä-sin joh-taa mua! Oi
rie-mu-mie-lin seu-raan sua, Kun it-se Her-ra joh-dat mua!

2 Käyn milloin aaltoharjuilla,
Milloin taas kukkaskunnailla,
Kautt' ärjymerten, rantamain —
Hän itse mua johtaa ain!

3 Mua, Jeesus, neuvo sulkeumaan
Sun turviis, luottain kulkemaan,
Näin tyytyin armohosi ain',
Kun mua ohjaat johdattain.

4 On tieni kerran loppunut,
Ja taistoni oon taistellut,
En pelkää Tuonen virtaakaan,
Mun, Jeesus, johdat valkamaan.

J. H. Gilmore.-H. H. H-n.

Turvamme.

1 Sä säde valon ihanan,
Ja lähde lemmen puhtahan:
Sinussa näen kunnian
Isäsi, luojan taivaan, maan.

Kuoro:

O Jeesus, lepo matkaajain,
Suo mulle ikees sopivin
Ett' ilolla ma ristiäin
Sun jäljissäsi kantaisin.

2 Iloiten otan kalkin tuon,
Min lempesi mull' valmisti,
Ja pohjahan sen aivan juon
Näin virkistyen suuresti.

Kuoro:

Mun suojanain oo Kallio,
Niin pelkää mitään vaaraa en'
Sill' kaikki usvat väistyy jo,
Kuin pilvet eessä päivyen.

3 "Tyvene!" — lausu sielullein,
Myrskyille syömmen: "Rauhoitu!"
On vallassasi autuutein,
Ja myrskyt tahtoos alistuu.

Kuoro:

Siis, kuolo, missä pistimes
Ja missä voittos, manala,?
Ken kadottaa sen uskaltais,
Jonk' vanhurskauttaa Jumala?

C. Wesley.-Hj. S.

47 Vie mua, Herra.

Moderato. S. Webbe.

1 Vie mua, Her-ra kaik-ki-voi-pa, Mat-ka-mies-tä Kaa-naan maan!
Vä-ke-vyy-tes kä-si an-na Mu-a heik-koo oh-jaa-maan.
Lei-pää tai-vaan, Lei-pää tai-vaan An-na mul-le ai-ni-aan.

2 Avaa mulle lähteet, joista
Vuotaa vettä elämän;
Tulipatsaanani loista
Kaikkialla retkillän'.
Sankar' suuri, Sankar' suuri,
Ole mulla kilpenän'.

3 Kuolon yössä mua auta,
Poista pelko, kauhu sen;
Yli merten, virtain kautta
Saata Kaanaan rannallen.
Halleluja, Halleluja,
Ijäti mä veisailen!

W. Williams.

Lowell Mason.

1 O joh - dat - ta - ja us - ko - vain, Sä o - pas
tiel - lä tai - vaa - sen: Oo kans-sa - ni, niin kes - tän ain',
En mui - hin luot - taa voi mä, en. Si - nus - sa luot - sin
sie - lu saa E - lä - män sa - la ka - reis - sa.

2 Oi muukalainen, matkaaja,
Tää maa ei ole kotimme,
Vaan vieras — synnin, tuskan maa,
Sen kyllä usein tunnemme.
Siis riennä, lepo suloisa
On tarjona sull' taivaassa.

3 Ei kaupunkia pysyvää
Tääll' ole; siispä etsimme
Me tulevaista, ijäisää,
Miss' täyttyy kaipuu henkemme;
Sen nimi on Jerusalem,
On Herra perustaja sen.

4 Ja tässä kilvoituksessa
Jää kauas maa ja humu sen.
Riennämme voimaan voimasta,
Näin Saalemia etsien:
On ainoo maali toiveitten
Ja työmme — uus' Jerusalem.

5 Sun ansiostas Jeesus vain —
Kun ostit meidät verellä —
Nyt vangit riemu-mielin näin
Käy Siionihin laululla;
Ja laulaen kun käymme — niin
Myös joutuu tie ja matkakin.

6 Sun lempes henkäyksestä
Saa innon tulta, riemun näin
Sun uudistettu joukkos' tää,
Mi rientää pyhää vuorta päin:
Siell' Jeesus kunniassansa
Käy meitä vastaan pilvissä.

C. Wesley.-Hj. S.

Herran haltuun.

Rev. J. E. Rankin, D.D. — W. G. Tomer.

1 Her-ran haltuun, siks' kuin koh-da-taan! Hän sun tie-si va-lais-ko-hon!
Jouk-ko-hon-sa joh-ta-ko-hon! Her-ran haltuun, siks' kuin koh-da-taan.

Kuoro.
Siks' kun koh-da-taan, kohdataan, Herran luo-na Jee-suk-sen. Siks' kuin
Siks' kun kohdataan, kohdataan kohdataan
koh-da-taan, koh-da-taan, Ker-ran vie-lä luo-na Jee-suk-sen!
kunnes kohdataan, koh-da-taan

2 Herran haltuun, siks' kuin kohdataan!
Tiemme erilleen vaikk' kulkee,
Jeesus meidät suojaans' sulkee,
Herran haltuun, siks' kuin kohdataan.

3 Herran haltuun, siks' kuin kohdataan!
Kun sun laumahansa lukee,
Niin hän askeleesi tukee.
Herran haltuun, siks' kuin kohdataan.

4 Herran haltuun, siks' kuin kohdataan!
Hän sua lemmellänsä auttaa,
Elämän ja kuolon kautta,
Herran haltuun, siks' kuin kohdataan.

Kuoro: Siks' kuin kohdataan j. n. e.

J. E. Rankin.

Psalmi 121.

Maestoso. f

1 Mä nos - tan sil - mä - yk - sen' Nyt py - hää vuor - ta päin,
Saan siel - tä py - hi - tyk - sen Ja va - lon, toi - von näin.

p Dolce. *Cres.*

Mull' a - vun Her - ra sään - tää, Sen u - sein huo - ma - sin,

f *p*

Mur - hee - ni i - loks kään - tää Nyt niin - kuin en - nen - kin.

2 Mun sielun', hartahasti
Rukoile Jumalaa,
Hän tiesi päähän asti
Valaisee, johdattaa.
Käy Jeesuksesi kanssa
Turvassa tietäs vaan,
Odota apuansa,
Se tulee aikanaan.

3 Sun vartijas ei makaa,
Ei nuku syntihin,
Hän tarpees sulle jakaa
Tänään ja ainakin.
Hän Israelill' antaa
Apunsa ainian,
Sen käsissänsä kantaa
Ijäiseen rauhahan.

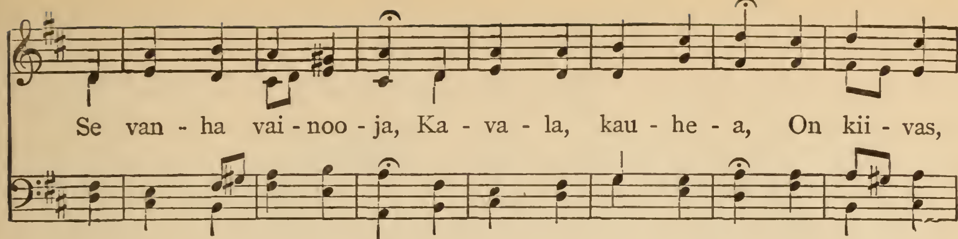
C. Wesley.

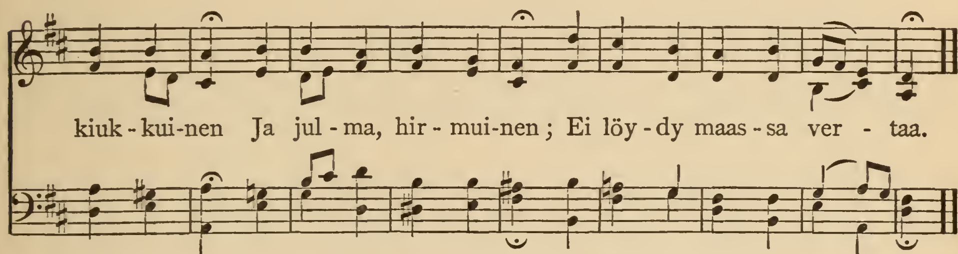
51

Jumala ompi linnamme.

M. Luther.

1 Ju - ma - la om - pi lin - nam - me, Va - rus - tus vah - va ai - van.
Hän a - seem - me on, kil - pem - me A - jal - la vaa - ran, vai - van.

2 On turha oma voimamme,
Ei voi se meitä auttaa,
Mut pimeyden vallat me
Voitamme Herran kautta;
Sotija verraton
Its' Jeesus Kristus on,
Hän, Herra Seebaot
Helvetin joukkiot
Lyö maahan, voiton saattaa.

3 Se sana seisoo vahvana,
He ei voi sitä kestää;
Kun kanssamme on Jumala,
Ken meiltä voiton estää?
Jos vaikka henkemme,
Osamme, onnemme
He veisi viekkaasti,
Jää meille kuitenki
Jumalan valtakunta.

M. Luther.

52 Suo, Siion, virtes.

1 Suo, Siion, virtes helkähtää
Sun riemus kyllyydestä,
Ja joka sydän syttykää
Taas Herran hyvyydestä!
Hän on rakas, laupias,
Rauhan Ruhtinas.
Hän läsnä meitä on.
Se välttää turmion,
Ken häneen uskaltaapi.

2 Sun porttis avaraksi tee
Ja oves korkeaksi!
Hän, joka meitä suojelee,
Ja läksi auttajaksi,
Tulee ja on vieraanas
Tänään juhlassas!
Siis terve Herra suur!
Oo meitä läsnä juur
Ja voimaas tuta anna!

3 Edestä entis-aikain myös
Me tuomme kiitoksemme.
Me täällä tunsimme sun työs
Ja tänään muistelemme
Rakkauttas, armoas,
Uskollisuuttas.
On sanas valkeus
Meill' ollut lohdutus —
Ylistys sulle, Isä!

4 O Jeesus, Paimen suloinen,
Sä turva omiesi,
Kun käymme tänne yhtehen
Sun pyhään huoneesesi,
Henkes apu meille tuo,
Veres voima suo!
Kun päättyy täällä tie,
Taas meitä yhteen vie
Sun taivaas autuudessa!

J. Th. Jacobsson.

KRISTUS.

I. LIHAANTULEMINEN.

53 O terwe, aamu armiain.

Philip Nicolai, 1527.

1 O ter - ve, aa - mu ar - mi - ain, Mi suul - la py - häin pro-feet-
Sä päi - vä suu - ri, ver - ra - ton, Jol - loin taas ar - mo tai - vaan

tain On am-moin en - nus - tet - tu,
on Mail-mal - le lah - joi - tet - tu!
Mie-lin, kie - lin Kaik-ki kan - sa

Kii- tos - tan - sa Kan - taa häl - le, Syn - ty - neis - tä y - lim - mäl - le.

* Virressä No. 54 muutetaan näin:

Ar - mo - aan, Neu-vo-jaan j.n.e.

2 Juur'-kuva Isän olennon
Kuitenkin ihmislapsi on,
Ja luokseen vetää meitä.
Hän tulee, rauhan, toivon suo
Ja eksyneille turvan tuo
Ja tukee nääntyneitä,
Varmaan armaan sopuisuuden,
Mielen uuden luo, ja vihan
Muuttaa rakkaudeks ihan.

3 Hän itkee kanssa itkeväin.
Hätämme kyllä ymmärtäin
Meit' auttaa voimallansa;
Isänsä neuvot ilmoittaa
Ja murheenkalkkiin sekoittaa
Ijäistä armoansa.
Taipuu, vaipuu Alle vaivan,
Kuoloon aivan, Rauhan voittaa!
Taivaan autuus meille koittaa!

4 Hän vapadukseks tullut on,
Hän armon iki-auringon
Valistaa sieluillemme.
On itse Paimenemme hän,
Me että hänen ääntähän
Ilolla tottelemme:
Kansanansa vie hän meitä
Rauhan teitä maailmassa
Vertaisikseen taivahassa.

J. O. Wallin.

54 Wuoden waihtuessa.

1 Ylistä, Siion, Jumalaas!
Kiitosta suuren Kuninkaas
Nyt veisaa riemumielin!
Nyt joka sielu hartahan
Herralle tuokoon kunnian,
Ylistäin kerkein kielin!
Armoaan, Neuvojaan Mainittakoon,
Muisteltakoon: Apuns suoden
Meitä vei myös viime vuoden!

2 Vuotemme kulkee nopeaan,
Vaan Herran armo ainiaan
Pysyy, ei koskaan muutu.
Ja Jeesus eilen, tänäänkin
On sama rakas, armahin,
Ei laupeutensa puutu.
Aina on Verraton Ystävämme,
Retkillämme Auttaa meitä
Välttämähän vaaran teitä.

3 Hän kuolost' on meit' ostanut,
On murheissamme auttanut
Huojentain tuskiamme:
Kuin paimen kainnut lampaitaan
Ja armopöydän herkuillaan
Ravinnut sielujamme.
Verellään Pesee hän Rikoksemme.
Sairautemme Parantaapi,
Katuvaiset vapahtaapi!

4 Niin tule, kauvas eksynyt,
Kun uuden vuoden sulle nyt
Soi Herra armossansa.
On hyvä Paimen murheissaan
Ja etsii teiltä korpimaan
Sua lammaslaumahansa.
Palaja, Kiiruhda Satamahan
Rauhaisahan! Joudu, riennä,
Tule, niin saat rauhaan mennä!

5 Ja vuotten päästä muutamain,
Ah, kenties jonkun päivän vain,
Tää elo päättyy meiltä.
Kuin armast' silloin laulaa on:
"Nyt, Herra, riemuun, lepohon,
Mun päästät murheen teiltä!"
Vaivat nää Tänne jää. Rauhan maassa
Autuaassa Nähdä kerran
Saan mä kirkkauden Herran!

J. Th. Jacobsson.

55 Hän noussut on.

Hän noussut on, halleluja!
Meill' enkelit näin vakuuttaa
Haudasta avatusta.
"Ei ole enää täällä hän!"
O kallis sana elämän,
Mi antaa lohdutusta!
Jeesus Kristus kuolon voitti.
Autuus koitti! Elää saamme!
Häntä kunnioittakaamme!

2 Hän taistelun on voittanut,
Meill' ikirauhan ansainnut
Autuuden asunnoissa.
Myös minun rauhan', sovinton'
Ja esirukoilijan' on
Hän taivaan kartanoissa.
Kuolleet tulleet Eläviksi!
Pahaa miksi Rakastaisin,
Jeesustan' taas haavoittaisin!

3 Miss' on nyt ota kuoleman,
Ja missä voitto tuonelan—
Hän on ne kukistanut!
Hän taistelun on taistellut
Ja vankeuden vanginnut
Ja vangit vapahtanut.
Julki kulki Kirkkahana
Voitonsana. Sortui valta
Pimeyden ruhtinaalta.

4 O Vapahtaja armias,
Sun ylösnousemisestas
Suo mulle voimaa uutta
Mun ristiäni kantamaan,
Pahuutta vastaan sotimaan,
Noudattain hurskautta!
Vie mua riemua Saamaan tuolla,
Miss' ei kuolla! Käsin kanna!
Luonas iki-ilo anna!

J. Th. Jacobsson.

56 O Pyhä Henki.

1 O Pyhä Henki, siunaus
Tuo rintaani ja lohdutus,
Ja rakkautes lämmin!
Puhdista mua synneistän',
Valaise, vedä sydäntän'
Jumalaan kiinteämmin.
Kaikki sun on, Mitä mun on,
Sielun', ruumiin' tuon mä sullen
Rakkautes' syliin tullen.

2 Tuot virvoituksen tullessas
Sun totuudellas, armollas
Jo mulle myös maan päällä,
Keskellä kuolon varjoja
Saan elää Hengen armossa
Taivasta varten täällä.
Armos kautta Mua auta,
Että Hengen heelmää toisin,
Herraa kunnioittaa voisin!

57 O sä autuas, o sä riemukas.

Andante con moto. A. Delafage.

mf

1 O sä au - tu - as, O sä rie - mu - kas Juh - la - päi - vä nyt maa - il - man! Kii - tos nyt Her - ran! Suur' y - li ver - ran Lau - pe - us, ar - mo on Ju - ma - lan!

2 Jeesus Kristus nyt
Ompi syntynyt,
Herra Daavidin kaupungin.
||: Rauha nyt voitti,
Autuus jo koitti.
Sielun' o riemuitse sinäkin!:||

3 Suuret, pyhimmät,
Määräämättömät
Lahjat suo Isä armossaan.
||: Henki ohjaa ain'
Meitä johdattain
Rannoille ylhäisen kotomaan.:||

Nyt Betlehemiin entää.

Andante. Ruotsal. sävel.

p Dolce.

1 Nyt Bet - le - he - miin en - tää Mun sie - lun' ha - lu ois,
Myrs kyis - tä mail - man len - tää Ja pau - hi - nois - ta pois,

mf

On sie - lun le - po siel - lä Ja us - ko aar - teens' saa,

Mä Jee - sus - tan' en kiel - lä, En tah - do un - hot - taa!

2 Sä seimi halpa, näytät
Kirkkautta Jeesuksen,
Uskomme kaipuun täytät
Ja toivon riemuisen!
Kun seimen muisto pyhä
Mun mielessäni on,
Niin kirkastuupi yhä
Perintön' verraton.

3 Mä kunnian tuon sulle,
Sä Jumala ja mies!
Sanassas näytät mulle
Sun voimas, työs ja ties.
Sä halvin halpasista,
Suurista korke'in,
Sä tulit taivahista,
Näin nöyrtyin kuitenkin.

4 O tule, auki sulle
On ovi sydämmen!
Sä anteeks annoit mulle
Mun kaikki rikoksen'!
Käy Jeesus, ota sijas
Sydämmen' huoneeseen,
Kiinnitä palvelijas
Totuutes valkeuteen!

J. M. L.

Juhla rauhainen.

Andante con moto.

L. Lbg.

1 Juh - la on rau - hai - nen Lä - hes - ty - nyt. Meil - le on Jee - sui - nen Nyt syn - ty - nyt Val - keut - ta luo - ma-han— Luo se mun rin - ta - han, Kah - leis - ta kuo - le - man Va - pah - ta - en!

2 Suo yhä enemmän
Aartehias,
Murheisiin elämän
Luo iloas!
Ann' apus näkemään,
Sua siitä kiittämään,
Yhteytees likempään
Liittymähän!

3 Lääkitse lyöntis nuo,
Mitkä sä soit!
Synnyithän meidän luo,
Parantaa voit,
Voit meitä lämmittää,
Iloa, elämää,
Kiitosta herättää;
Siis sitä suo!

4 Kiitos nyt tulostas
Maailmahan!
Kiitos sun lahjoistas,
Vapahtajan',
Kiitos sun verestäs,
Hyvästä Hengestäs,
Kärsiväisyydestäs
Mua kohtahan!

L. S.

Joululaulu.

p *p*

1 Suu - ri om - pi, ih - meel - li - nen, Jee - suk - se - ni rak - ka - us,

Y - len kal - lis, i - ha - nai-nen, Ih - mis - lap - sen lu - nas - tus.

2 Niinkuin lapsi, pieni, hento,
Syntyy Jeesus maailmaan,
Taivaasen Hän tulee vento
Vieraat täältä auttamaan.

3 Jeesus kuolemaani asti,
Aina on mun aurinkon',
Joka paistaa kirkkahasti,
Vaikka musta yökin on.

4 Ja kun valot kynttilöitten
Jouluyönä sammuvat,
Hänen silmäns läpi öitten
Vielä mua varttuvat.

A. O. B.

61

Juomarin tila.

1 Lasna lauloin hymyhuulin
Toivon siivill' liitelin;
Lentäväni niillä luulin
Kerran paratiisihin.

2 Nyt ma synnin taakan alla
Himon orja huokailen,
Katsahtaa en taivahalle
Tohdi — solvaisinhan sen.

3 Herran armon pilkkasin ma
Synnin tietä hoipertain,
Lihallisna irstailin ma,
Pelastust' en löydä vain.

4 Kaiken toivoni vei hukka,
Lohtu, turva mennyt on;
Pian—tiedän—vaivun rukka
Juopon hautaan kolkkohon.

Vastaus:

5 Lyhennyt ei käsi Herran,
Auttaa tahtois hän ja vois
Sunkin pelastaa hän kerran
Ellet itse väisty pois.

6. Sielu raukka, siipes nosta,
Uskon siivet kerrankin,
Että laulellen ilosta
Lentää saisit taivaisiin.

Norj. kiel. suom. K. Forsman.

62 Nyt kaikki maailma riemuitkoon.

George Frederick Handel.

1 Nyt kaik-ki maailma rie - muit-koon, Ku - nin - gas tul - lut on! Hä-

nel - le sy-dän au - et-koon Ja kii-tos soi-ko-hon! Ja kii-tos soi-ko-hon!

2 O ilo — hänen valta on!
Nyt kiitä kaikki maa,
Ja vuoret, laaksot kaikukoon
||:Ylistäin Jumalaa!:||

3 Pois synnin valta päältä maan,
Pois sota, kauhistus!
Hän tulee, hänen lahjoinaan
||:On rauha, siunaus.:||

4 Hän armias on Kuningas,
Hän kansan nähdä soi,
Kuink' on hän pyhä, vanhurskas
||:Ja ihmeet tehdä voi.:||

I. Watts.

63 Hän tulee.

1 Hän tulee, Poika ihmisen!
Jo täyttyi odotus.
Nyt puhkee sielu uskoen
||:Sun kiitosveisuhus!:||

2 Hän tulee, armon, avun tuo,
Synnistä vapahtaa.
Hän taivaallisen valon suo
||:Ja sielut valistaa.:||

3 Hän tulee, sielun parantaa,
Luo rauhan sydämmeen,
Ja armoansa avaraa
||:Hän jakaa omilleen.:||

4 Siis terve, rauhan Ruhtinas!
Sun valta, voima on!
Maa kaikki sinun kiitostas
||:Ja taivas soikohon!:||

Ph. Doddridge.

64 Mä tiedän nimen kallihin.

1 Mä tiedän nimen kallihin,
Mi tuoksuu elämää;
Enempi kuin maa, taivaskin
||:On mulle nimi tää.:||

2 Se soi kuin soitto ihanin,
Kuin sävel kotomaan;
Se tekee rikkaaks köyhänkin
||:Jo täällä uskossaan.:||

3 Se näet on nimi ystävän,
Niin hyvän, rakkahan,
Mi kuoloon meni edestän',
||:Mull' avas taivahan!:||

4 Se kertoo isänsylistä,
Mi auki mulle on,
Ja satamasta tyynestä,
||:Mi kutsuu lepohon.:||

5 Se kertoo, ken on kärsinyt,
Kiusattu päällä maan,
Ja jokaista voi auttaa nyt,
||:Kun täällä kiusataan.:||

6 On Jeesus, Jeesus nimi tuo,
Mun kallein aartehen',
Se sielulleni levon suo
||:Ja rauhan suloisen!:||

L. S.

65 On mulla Jeesus.

1 On mulla Jeesus, kaikissa
Kuin minä kiusattu,
Tääll' oli orjanmuodossa
||:Ja ylönkatsottu.:||

2 Hän tietää, mikä teko oon,
Hän tuntee hätäni,
Kun joudun tuskaan, ahdinkoon,
||:Hän rientää avuksi.:||

3 Mua sydämmestään rakastaa,
Rukoilee edestän',
Liittonsa mulle vahvistaa
||:Ijästä ikähän.:||

4 Kuin silmäterää suojelee
Mua kallis Jeesuksen'!
Mua oksanansa hoitelee
||:Alati parhaaksen'.:||

5 Hän tietää, mitä tuskat on,
Niit' on hän kärsinyt,
Hän tuntee kuolontaistelon,
||:Kun on sen kestänyt.:||

6 Siis murhe pois, mä iloitsen
Sinussa, Jumalan'!
Sun haltuus, Isä armoinen,
||:Jään kaikiss' ainian!:||

L. S.

66 O Isä, joka kaikki loit.

1 O Isä, joka kaikki loit,
Ja holhot mielelläsi
Sä myös tään lapsen syntyä soit,
Se kanna sylissäsi!
Me tuomme sulle sen!

2 O Jeesus, joka kuolollas
Meit' ostit omiksesi,
Vie, hyvä Paimen, laumahas
Tää lapsi lampaaksesi:
Me tuomme sulle sen!

3 O pyhä kolmeyhteys,
Kun kutsut kaikki juuri
Sun autuutees — siis ylistys
Ja kunnia sulle suuri!
Sun haltuus jäämme me!

Liber Cantus.

67 Ainoa Poika astuu tänne.

Adagio. A. S—g.

p Dolce.

1 Ai - noa Poi - ka as - tuu tän - ne Ih - mi - seks — o loh - du-

Cres.

tus! Ih - mis - lap - set, sy - dän - tän - ne Ei - kö täy - tä i - has-

f *p* *Rit.*

tus? Hal-le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Sie - lul - la on va - pah-dus!

2 Riemu soikoon korkealle,
Jumala on leppyinen!
Kunnia olkoon Jumalalle,
Rauha maassa suloinen!
Halleluja! Halleluja!
Nyt on aika autuuden!

3 Odoteltu juhlahetki,
Aamu kallis, autuas!
Tuhannet ja tuhannetki
Vartoi kauan tuloas.
Halleluja! Halleluja!
Herra, muistit liittoas!

4 Terve, Voittoruhtinaamme,
Vapahtaja, ystävä!
O sä suuri Kuninkaamme,
Valtas meissä ota sä!
Halleluja! Halleluja!
Taivas anna periä!

5 Kiitos sulle!—Sydämmemme
Asuntonas olkohon!
Silloin syntiin, tuskaan emme
Näänny eikä kuolohon.
Halleluja! Halleluja!
Sielun' iki-omas on!

P. W—l.

68 Jeesus-nimi.

1 Jeesus! Jeesus! sulo-sana
Soi kuin soitto enkelten!
||:Sydämelleni se avaa
Raikkaan elon-lähtehen.:||

2 Se on ainoo johtotähten',
Mi mun saattaa matkallan'
||:Läpi ajan virvatulten,
Läpi myrskyn maailman.:||

3 Siin' on äidin syli hellä,
Jossa hoiva hoidon saa!
||:Valkama myös sydämellä
Miss' ei myrskyt raivoa.:||

4 Sulo-nimi soinnuta sä
Sielun kanneltani vaan;
||:Sekä soiton hiljetessä
Vie mun rauhan valkamaan.:||

5 Jeesus-nimen sulosoittoon
Suo ett vihdoin heräisin
||:Lupauksen-päivän koittoon
Soitto min on suloisin!:||

C. B—g.—Suom. Hj. S.

69 Jeesukselle kokonansa.

1 Jeesukselle kokonansa
Antaun, hän autuus on.
Ajatuksen' puheen' työn' hän
Joka hetki saakohon.
Jeesus kaikki, Jeesus kaikki
Joka hetki saakohon!

2 Mailman lapset ylistelkööt
Rikkauttaan, mainettaan,
Kuitenkin ne kaikki pettää,
Jeesukseen mä uskon vaan
Jeesukseeni, autuuteni
Kalliohon uskon vaan!

3 Jeesuksen kun sain mä tuta,
Hylkäsinpä kaiken muun,
Sieluni vaan ihastuen
Katsoo ristiinnaulittuun.
Ihastuen Jeesuksehen
Katson, ristiinnaulittuun.

4 Jeesustani katselen nyt,
Nimeänsä ylistän,
Jalkojensa juureen lankeen,
Syliinsä mun sulkee hän.
Jeesukselle kaikki annan!
Syliinsä mun sulkee hän.

Mary S. James.

70 Kuulkaa sanat rakkauden.

1 Kuulkaa sanat rakkauden!
Ristiltä ne huudetaan.
Halkee kalliot, maa järkkyy,
Yö niin synkkä peittää maan.
"Kaikk' on tehty! Kaikk' on tehty!"
Huutaa Jeesus kuollessaan.

2 "Kaikki täytetty! o kuinka
Ihanat on sanat nuo!
Taivaan autuuden maan päälle
Kristus ristissänsä luo.
"Kaikki tehty! Kaikki tehty!"
Kristitty sa muista tuo!

3 Harput soikaa, taivaan kuorit
Jeesusta ylistäkää!
Kaikki maassa, taivahassa
Voitonvirteen yhtykää!
"Kaikk' on tehty! Kaikk' on tehty!"
Karitsata kiittäkää!

71 Tule syntis-parka.

1 Tule syntisparka kurja,
Sairas, heikko, nääntynyt!
Jeesus pelastaa sun kyllä,
Rakkaudesta syttynyt.
Hän voi auttaa, Hän voi auttaa,
Hän myös tahtoo—tule nyt!

2 Älä anna kurjuutes sua
Jeesuksesta vieroittaa!
Ei hän sulta muuta vaadi,
Kun vaan puuttees kuulla saa.
Hän kaikk' antaa, Hän kaikk' antaa,
Ensiks, viimeks armahtaa.

3 Tule kurja velkoinesi,
Syntinesi tule vaan!
Alä viivy paratakses,
Silloin ehk'et tulekkaan.
Terveet ei, vaan, Terveet ei, vaan
Syntisairaat kutsutaan.

4 Yrttitarhassa hän hikos;
Kantoi synnit maailman.
Katso, ristissä on uhri,
Kuule huuto Karitsan:
Kaikk' on tehty, Kaikk' on tehty—
Makso täys on ainian!

5 Sovinnokses Kristus tuli,
Ansioonsa turvaa vaan.
Häneen rohkeasti luota,
Muihin älä milloinkaan!
Jeesus yksin, Jeesus yksin
Avun antaa autuaan.

6 Enkelit ja pyhät kiittää
Taivahassa Karitsaa.
Paradiisissa sen kaiku
Ihanasti kajahtaa.
Halleluja! Halleluja!
Sä myös veisaa kunniaa!

J. Hart.

Auta juomaria.

1 Sä kun tunnet sääli-miellä,
Kuinka kurja juomar' on,
Kuin hän nääntyy paheen tiellä,
Sortuu ilki-kuolohon,
Auta häntä, Auta häntä,
Nosta alta turmion!

2 Ovellas hän ehkä kierii
Kahlehissa himojen;
Vaimon, lasten kyynel vierii
Kuihtuneille poskillen.
Koita auttaa, Koita auttaa,
Hellin käsin tukien!

3 Hyvä esimerkki näytä,
Ole raitis ehdoton!
Oikein ruumiis kallis käytä —
Herran temppel'hän se on!
Täyttä totta, Täyttä totta
Harrastukses olkohon!

4 Älä heikkouttas syytä,
Ettet mitään tehdä vois:
Voithan varoittaa ja pyytää
Hylkäämään tuo synti pois!
Tosi-rakkaus, Tosi-rakkaus
Koska neuvoton se ois?

5 Lemmellä kun teemme työtä,
Niin kuin kukin voimaa saa,
Onni, siunaus on myötä,
Heelmän hyvän kasvattaa.
Illan tullen, Illan tullen
Armo-palkka odottaa.

J. Th. Jacobsson.

73 Kaikkeni Jeesuksessa.

1 Si - nus - ta Jee - sus lau - les - kel - la mie - lin, Mun lau - lu - ni! Mun lau - lu - ni! Ah, in - nos - tu - ta sy - dämmein ja kie - lein Myr - kyis - sä - ki, Myr - kyis - sä - ki!

2 Jokainen laulaa rakkahimmastansa,
Ihmekö siis, Ihmekö siis
Jos tahdon laulaa aamutähdestäni,
Iloiten myös, Iloiten myös.

3 Maailman korvess' kauan harhaelin,
Sä tielle toit, Sä tielle toit
Kun synkkyys, sumu, myrsky peljätteli,
Sä toivon soit, Sä toivon soit.

4 Hukkua olin hädässäni aivan,
Lain tuomioon, Lain tuomioon
Vapahdit totuudella vanki kurjan,
Nyt vapaa oon, Nyt vapaa oon.

5 Jo vihdoin kiitoksesi, Herra, soipi
Nyt huuliltain! Nyt huuliltain!
Ja armos aina väkevämpi ompi,
Vapahtajain! Vapahtajain!

6 On syytä kiittää, ylistää ja laulaa
Kun löysit mun, Kun löysit mun
Mä sain sen aarteen suurimman ja parhaan,
Ett' olen Sun, Ett' olen Sun.

7 Sä iloni ja kunnian-kruunu taivaan,
Mun lippuni, Mun lippuni
Sä uskontie oot uupumatoin aivan,
Mun Herrani! Mun Herrani!

8 Mä köyhänä vaikk' kuljen maailmassa,
Oon morsian! Oon morsian!
Oon Sinussa mä aina puhdas, pyhä
Kuin kätket vain, Kuin kätket vain.

9 Eloosi kätke aamun koittaessa
Kun alkaa työ, Kun alkaa työ
On ainoo leponi myös Jeesuksessa
Kun alkaa yö, Kun alkaa yö.

74 O Jumala sä vanhurskas.

Mehul ja Haydn.

1 O Ju - ma - la sä van-hurs - kas Ja Her - ra tai - vaan, maan!
Sä tu - lit tääl - tä ar - mos-sas Syn-tis - tä nos - ta - maan.

2 Niin—Kristus, mailman lunastus,
Hän jätti kirkkauden —
Se ääretön on rakkaus —
Ei kuultu vertaa sen!

3 Käy murheen laaksoon asumaan,
Valtansa kätkien,
Käy orjan muotoon halvimpaan,
Vapahtain ihmisen.

4 Hän ryövärinä viedään pois
Ja ristiinnaulitaan —
Ken ihmeestä ei mykkä ois? —
Näin synnit kostetaan!

5 O Jeesus, kuin ihmeellinen
Sun veres voima on!
Se kurjimmankin syntisen
Vie kuolost' elohon!

C. Wesley.

75 Sä olet tie.

1 Sä olet tie pois synnistä,
Karitsa Jumalan;
Ei muuta tietä olekkaan
Luo Isän armahan.

2 Sä olet totuus ainoa,
Sanallas valistat
Sä sielun, haavat parannat,
Sen myrskyt rauhoitat.

3 Sä elämä oot, voimallas
Sä voitit kuoleman;
Ken uskoo sinuun, hänell' on
Elämä ainian.

4 Siis avaa meille sanassas
Tie, totuus, elämä,
Uskossa pidä, ravitse
Meit' taivaan leivällä!

Yrjö W. Doane.

76 O Jeesus, sun nimes.

Moderato.

1 O Jee - sus, sun ni - mes on tus - kas - sa tur - va, Mun sau - va - ni,
kal - li - on', lin - noi - tuk-sen'; Sun ni - mes on e - lä - mä,
kuo - le-man sur-ma—Ah jos ko - ko maa - il - ma tun - ti - si sen!

2 Sun nimes on voide, mi sairauden torjuu,
Ja parantaa sieluni haavoitetun,
Sun nimes mun tukee, kun voimani horjuu,
Sun nimees mä ainian turvaudun!

3 Sun nimes on kilpi, kun koetus kohtaa,
Ja torni ja varustus voittamaton,
Ja valkeus, yössä mi kirkkaasti hohtaa,
Ja eläväin vesien lähde se on.

4 Sun nimes mun sieluun' on voimansa suonut,
Ja salatun elämän istuttanut,
Se tuntooni rauhan on tuskissa tuonut
Ja kauhusta kuolon mun vapahtanut.

5 Siis nimeäs ihanaa ylistän yhä,
O Jeesus, niin kauan kuin täällä mä oon,
Sen suuruutta taivaassa lauluni pyhä,
Ja kunniaa, ijäti julistakoon!

L. S.

Jeesus-lähde.

mf Adagio. C. Lundell.

1 Jee - sus läh - de rak - ka - u - den, Pa - ras tur - va nään - ty-
neen: Pois - taa sie - lun sur - ke - u - den, Aut - taa jäl - leen lan - gen-
neen. Hei-kot hel - lin hol - ho - aa - pi, Vä - sy - nei - tä vir - voit-
taa; Kaik-ki, kaik - ki tul - la saa - pi, Jo - kais-ta hän ar - mah-taa.

2 Jeesus lähde viisauden,
Syvä, kirkas, pohjaton;
Hän myös lähde valkeuden
Alust' oli, ijät' on.
Sä kun etsit viisautta,
Lähtehestä tästä juo.
Sepä taidon rikkautta
Sielullesi yhä suo.

3 Jeesus lähde totuudenki,
Sana, tullut lihaksi;
Sanans elämä ja henki
Ompi nyt ja ijäti.
Sanassaan hän aina pysyy,
Ei hän muuta mieltähän;
Joka häntä etsii, kysyy,
Varmaan löytää elämän.

L. Lindblad.

78 Jeesuksen nimi kallis.

mf Andante. W. H. Doane.

1 Jee- suk - sen ni - mi kal - lis Mun au-tuu-ten' nyt on, Ja syn - ti - hä - tää

vas - taan Loh-du-tus ver - ra - ton, Pe - las - tus - kal - li - o - ni, Jos

kuin-ka myrs-ky käy, Mun lin-nan' lu-ja, jos - sa Ei vaa-raa koskaan näy.

2 Jeesuksen nimeen suureen
Mä turvaan luottaen
Onnessa elämäni
Ja taisteluissa sen.
Ja siinä ainoassa
Mä vihdoin voiton saan,
Ja tuskat, vaivat kaikki
Saan jättää maailmaan.

3 Jeesuksen nimi kallis
Mua tukee, korottaa,
Siks kunnes taivahassa
Mun harppun' kajahtaa,
Kun autuaana laulaa
Voin virren korkeemman:
Jeesuksen nimi kallis
Saa ijät' kunnian!

L. S

79 Totuuden lähde.

1 Totuuden lähde, Herran',
Mä sinuun uskallan.
Se mitä sanoit kerran,
On vahva ainian:
"Mua huuda hädässäsi,
Niin tahdon auttaa sua!"
Siis, Herra, nimeäsi
Rukoilen, kuule mua!

2 Mi huojennus, kun kantaa
Mun tuskan' sulle saan,
Ja armos haltuun antaa
Itseni kokonaan!
Kun nimeen Vapahtajan
Rukoilla käskit mun,
Niin löydän rauhanmajan
Sylissäs turvatun.

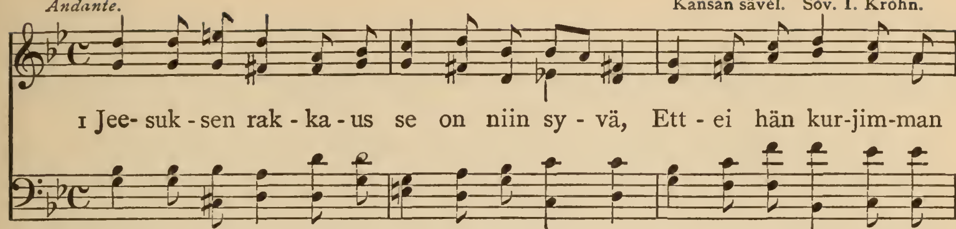
3 Sä kuulet, Herra, mitä
Anoo mun sydämmen';
Et koskaan kiellä sitä,
Mi on mun parhaaksen'.
Sä silloin apus annat,
Kun hätä suurin on,
Ja sydämmelläs kannat
Mun murheen', ahdinkon'.

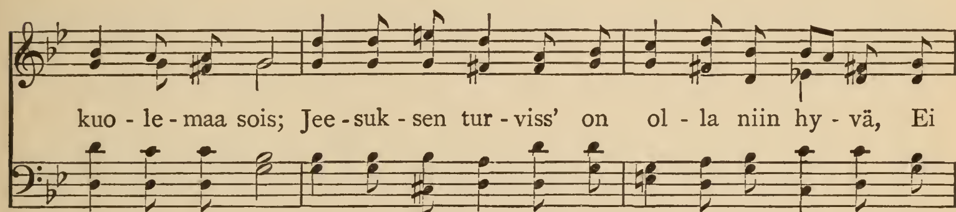
4 Sä lohdutuksen' parhain
Oot, Isä taivainen!
Sun puolees hiljaan, varhain
Uskossa huokailen.
Se tuskista mun säästää,
Helpoittaa taistelun.
En tahdo Herraa päästää,
Ennenkuin siunaa mun.

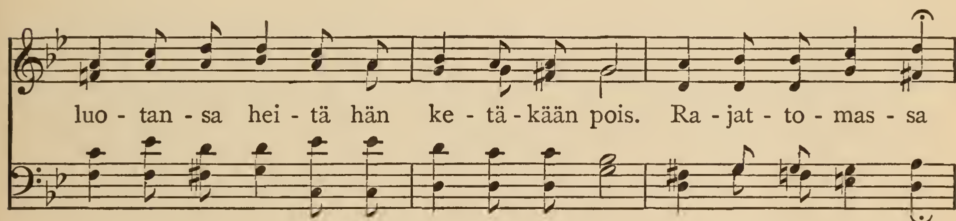
P. O. Nyström.

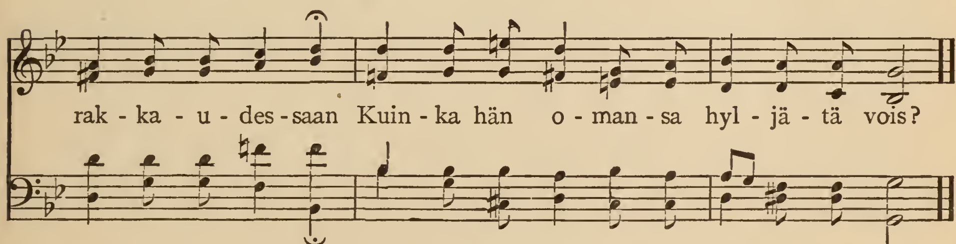
Jeesuksen rakkaus.

Andante. Kansan sävel. Sov. I. Krohn.

2 Miksikä Israel itkee ja huokaa:
"Herra on aivan mun unhottanut!"
Äitikö unhoitti kohtunsa poikaa
Ja hänkö ei lastansa armahtanut?
Jos niinkin oisi, Herra ei voisi
Unhoittaa, jonka on lunastanut.

3 Ällös siis pelkää, sä heikko ja huono,
Että hän jättää sun hukkumahan!
Jeesuksen kärsimä piina ja kuolo
Sua kehoittaa armoonsa uskomahan.
Tähtesi aivan Ristin ja vaivan
Kantoi Hän, kantaa sun kunniahan.

4 Hän sua sielusi Piispana hoitaa,
Ruokki ja kasvattaa, holhoellen;
Kaikki hän vaarat ja vastukset voittaa,
Jos hänehen katsot ain', seuraellen.
Sanansa vakaa Autuuden takaa,
Murheetta uskalla Jeesuksehen!

5 Jeesuksen rakkaus — oi mikä syvyys
Tyyni ja ääretön povessa sen!
Siinä on Jumalan pohjaton hyvyys,
Kuin aurinko lämpöä säteillen.
Sulle se paistaa, "Katso ja maista!"
Uskossa antaudu Jeesuksellen!

81 O Paimen sä.

Maestoso. A. F. Lindblad.

f p f ff

1 O Pai - men sä, Jok' os - tit sun lam-paa - si ve - rel - lä Ja lu - pa - sit hol - ho - a hei - tä! Ah ni - me - he - si Sun sy - li - hi - si Jok' aa - mu sä ko - ko - a mei - tä!

2 Vapahtaja!
Viel' etkö sä etsi kadonnutta
Ja riemulla kotihin kanna?
Siis jokaiselle
Pois eksyneelle
Se autuas riemu sä anna!

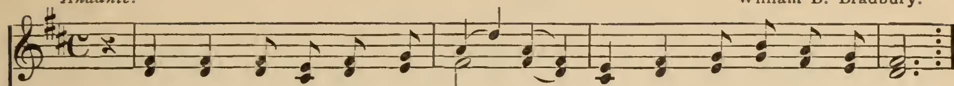
3 Asias sun
On sitoa haavoja raadellun,
Ja haavoja täynnä on lampaat.
Ah öljyäs tuo
Ja apuas suo,
Ah murenna pedolta hampaat!

4 Sä turvamme!
Tiell' elon ja rauhan meit' ohjaile!
Sä lupasit heikkoja hoitaa.
Ah, puuttuville
Ja vaivaisille,
Meill' armos ja voimas suo koittaa!

5 Vie turvaisast'
Sun laumasi pieni, kuin tähän ast',
Se armosi helmassa kanna!
Sun sanasi sä,
Krääll' elämätä
Maan päällä meiss' sytyttää anna!

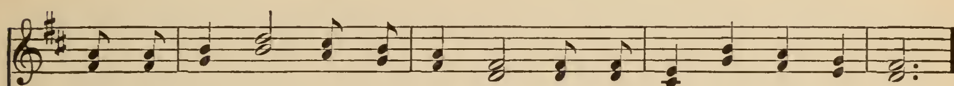
82 Hywä Paimen johda meitä.

Andante. William B. Bradbury.

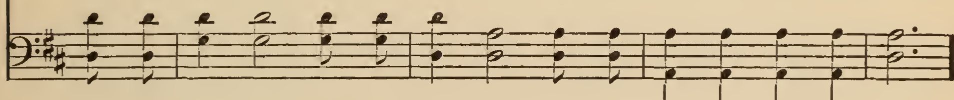

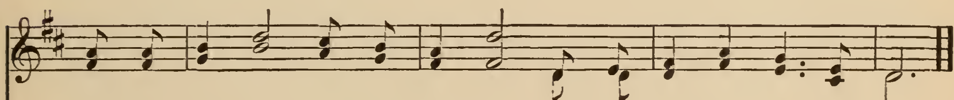
1 Hy - vä pai-men, joh-da mei - tä Sa - nal - las ja hen-gel-läs;
Tus - kan al - le nään-ty - nei - tä Ruo - ki ar - mo-pöy-däl-läs.

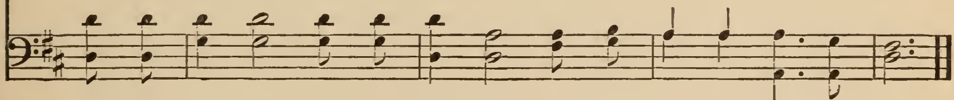

Kal - lis Jee- sus, Kal - lis Jee- sus, Hoi - da lau-maas lem - mel - läs!

Kal - lis Jee- sus, Kal - lis Jee- sus, Hoi - da lau - maas lem-mel - läs!

2 Sinult' avun saamme parhaan
Hädässä ja tuskassa;
Saata, jos me käymme harhaan,
Kotiin synnin korvesta.
||:Kallis Jeesus, Kallis Jeesus
Kuule, auta, rauhoita!:||

3 Ethän syntiämme soimaa,
Meit' et tahdo musertaa;
Sull' on armoa ja voimaa
Puhdistaa ja pelastaa.
||:Kallis Jeesus, Kallis Jeesus
Aik' on meitä armahtaa.:||

4 Neuvo meitä sua varhain
Etsimään ja löytämään;
Usko, toivo, halu parhain
Saata meissä syttymään.
||:Kallis Jeesus, Kallis Jeesus
Luokses vie meit' elämään.:||

Dorotea Thrupp.

83 Nyt kaikki on täytetty.

2 Hän Golgatan vuorelle riippumahan,
On naulittu ristille kuolemahan;
Hän siis veriylkämme valtava on,
Ja juur siten meille hän sai sovinnon.

3 Se kruunu, mi hältä niin haavoitti pään,
On panttina, että hän vie elämään;
Ja kunniankruununpa piikittömän
Mun päähäni sitte on painava hän.

4 On kädet, on jalat ja kylkensäkin
Haavoitettu, niistäpä puhdistavin
Ja kallihin virta käy rakkauden,
Vapahtavan voimansa tuo minullen.

5 Oi, sun veres, Jeesus se mull' elon tuo,
Se terveyden, jalon voimanki suo;
Ja parahin lääke se sielulle on,
Virvoittava voide se loppumaton.

6 Sen voimasta poistunut on kirous,
Sen myötä on täydellinen vapaus,
Jos vaan veres ansio mult' olis pois,
Autuuteni toivoa mulla ei ois.

7 Vapahtaja kallis, sun armosi suo,
Ett' aina mä rientäisin ristisi luo!
Ja sun veres yksin se pestä mun voi,
Ja siitäpä sull' iki kiitoskin soi.

84 O riemu sä autuas.

O riemu sä autuas, taivahinen!
On linnassan' olla mun turvallinen;
Mä taivaaseen katson ja haluni ois
Luo Herrani Jeesuksen täältä jo pois.

2 O Jeesus, o Jeesus, mun lunastajan',
Mun elämän', iloni, autuuttajan',
Ain' elossa, kuolossa ylistys sun,
Sä synnistä, kuolosta pelastit mun!

3 Sun veres on pessyt mun syntini pois.
Sä puhdistit mun, kuka tuomita vois?
Suur' riemun' on, autuuten' sanomaton,
Kun sieluni Herrassa elävä on!

4 O ken on mun Kuninkaan' vertahinen!
Hän täyttävi toivehet morsiamen.
Hän hellin on kaikista ystävistän',
Ja taivahan maahan mun auttavi hän!

W. Hunter.

Kallis nimi.

William Howard Doane.

1 Jee - sus - ni - mi o - ta myö - täs Mur-heen-laak-son mat - ka - mies,
Tee sen tur - vis - sa sun työ - täs, Oh - jat - koon se kaik-ki ties'!

Kuoro.

Kal - lis oi, Ni - mi soi, I - lo taivaan, autuus maan.
Kal-lis oi, Ni-mi soi

Kal - lis oi, Ni-mi soi, I - lo taivaan, autuus maan.
Kal-lis oi, Ni-mi soi

2 Sepä kilpi nuolet murtaa,
Synninliekin sammuttaa,
Ja jos kiusaukset sortaa,
Jeesuksessa avun saa.

3 Ah, min Jeesus-nimi antaa
Riemun synnin-orjallen,
Se kun kahleet poijes kantaa,
Hengen luo vapauden.

4 Jeesusta me kaikki kerran
Taivahassa kruunataan,
Kun me kunniaksi Herran,
Rauhaan sodast' autetaan.

Lydia Baxter.

Jeesus on tarpeheni.

1 Nimi Jeesuksen se sointuu
Sydämellein rakkaimmin;
Sydän siitä tyyntyy tointuu,
Tervehtyypi parhaimmin.
||:Jeesus ompi minullen
Ensimäinen, viimeinen.:||

2 Jeesus maass' on mulle suoja,
Lippu, voiton tuottava;
Jeesus lievityksen luoja,
Kun tuo tuskaa maailma.
||:Jeesus mull' on neuvoin, töin
Tuki, turva paivin, öin.:||

3 Jeesus ompi nähden, kuulten
Ihanampi kaikista,
Hän on mulle hymy huulten,
Sydän-autuus uhkuva.
||:Jeesus vahv' on kilpeni,
Lempi, lohdutukseni.:||

4 Jeesus lyhty jalvoilleni,
Johtajani joka tiess'
Linna, minne rientääkseni,
Koska vainoo vihamies.
||:Jeesus, Paimen verraton,
Mulle kaikki kaikiss' on.:||

87 Getsemane.

C. Benj. Hopkins.

1 Get-se-ma-ne, ... oi ih-mei-nen, ...
Get-se-ma-ne, oi ih-mei-nen,

Miss' ru-koi-lee . . . . . . mun Jee-suk-sein. . . . . .
Miss' ru-koi-lee mun Jee-suk-sein.

Siell' tus-kis-saan . . . . . . hän vai-ke-roi, ...
Siell' tus-kis-saan hän vai-ke-roi,

Ritard.

Se e - te - hen - - - - - sä mi - nut toi. . . . . .
Se e - te - hen - - - - - sä mi - nut toi.

Kuoro.

Oi Jee - suk-sein, nyt tie - tä - nen, On täh - te - ni Get - se - ma - ne.

Ritard.

Sun tus - ka - si ja hi - ke - si Siell' mun, oi mun, Sai va - paak-si!

2 On keskiyö. Vaan yksin Sa
Saat kamppailla, Vapahtaja!
Ja pohjahan juot kalkin sen,
Mi tuomio on syntisen.

3 Sun oppilaas jo nukkuvat,
Vaan tuskasi ain' jatkuvat.
Viel' lapsias herättelet
Ja valvomaan kehoittelet.

4 Hämyssä yön pyövelisi
Jo soihtuineen lähestyvi.
Ja Juudas nyt suunannollaan
Pettämään käy Mestariaan.

5 Miks' täällä sä, mun ystäväin?
Sä hellästi hält' kysyt näin,
Vaikk' luottosi ja lempesi
Näin julmasti hän palkitsi.

6 Kiin'ottajas' on aseissa —
Oi hiljainen Sa Karitsa.
Sun sitovi nyt joukko tuo
Ja saattavi tuomareis luo.

7 Mun tähteni kaikk' Jeesus vain
Oot kärsinyt. Siis auta ain',
Jos kiusataan, tai kärsinen,
Ett' muistaisin Getsemanen.

Suomensi: Hj. S.

88 Sun päätäs weristää.

Larghetto.

Suomal. kansansävelmä.

1 Sun pää - täs ve - ris - tää - pi Nyt kruu - nu piik - ki - nen,
Sy - dän - täs lä - vis - tää - pi Nyt syn - nit ih - mis - ten.
Sun kie - toi kuo - lon an - sa, Jo sil - mäs sul - keu - tuu, En-
ke - lit mur - heis - san - sa E - tee - si ku - mar - tuu.

2 Mä nään, kun voimas raukee,
Kuin pääsi kallistuu,
Kuin syvyys tuonen aukee
Ja elos sammuutuu.
Sun tuskas sait sä kantaa
Edestä syntisten!
Ken muu ois voinut antaa
Niin suuren rakkauden!

3 Kun kuolo tuskaa tuottaa,
Mua ehdi auttamaan!
Mä aina tahdon luottaa
Rakkautees palavaan.
Sun ristis pyhän puoleen
Mun silmän katsovat.
Ilolla syliis kuolen
Kun sä mun pelastat.

B. Clairvoux.

89 Golgata.

John R. Sweney.

1 Oi Gol-ga - ta, ... kum-mul-la - si . . . . Mun Her-ra-
Oi Gol-ga - ta kum-mul-la - si

ni . . . kuol' ees-tä-ni . . . . Siell' ris-til-lä . . . vuos
Mun Her-ra-ni kuol' ees-tä - ni Siell' ris-til-lä

ve - ren - sä, ... Se pes - syt mun . . . on syn-neis - tä.
vuos ve-ren - sä Se pes-syt mun on syn-neis - tä.

Kuoro.

mf *p* *m* *p* *pp*

Oi Gol-ga - ta! Oi Gol-ga - ta! Siell' Jee-sus vapaaks' os - ti mun,
myös mun

mf *ff* *mf* *Rit.* *p*

Kun it-sens' an - toi sur - ma - ta, Vuo-dat - tain ve - rens' siu - na - tun.

2 Vapisee maa.—On pimeää,
Kun kuolohon tuo vaipuu pää;
Vaan synkkyys tää ja kuolema
Meill' valon soi ja elämää.

3 Oi Jeesuksein, kuin olla voi,
Ett' tähteni Sä kuolit, oi? —
Se rakkaus ol' pyhä vain,
Mi kuolon odan mursi näin.

W. M'K. Darwood.—Hj. S.

90 Armoitetun Sielun Rukous.

M. L.

1 Kyy-nel-ten-laak-sos-sa, kul - ke - vi - tie,
Mur- hei-den - al - hos-ta, ko - tiin se vie.
On port-ti ah - das viel,
Tie kai - ta kai-kill' siell', Mutt' päät-tyy kui-ten-kin Luo Ju - ma - lan.

2 Rakkahin Jeesuksein, kiitos nyt Sull'
Kun armos osoitit vieläkin mull'
Vaikk' usein harhailin,
Tält' tieltä poikkesin,
Uudestaan etseilit—
Taas olen Sun.

3 Rukoilen nöyrästi, johdata mun,
Matkani loppuhun, luoksesi Sun,
Niin ijät riemuiten,
Seurassa enkelten,
Sull veisaan kiitosta,
Jeesukseni.

91 Herrassa Tyydytetty.

Sovitti M. L.

1 Sil - loin kun näh - dä sain Yl - kä - ni kuol - les - sain
Ris - til - la ees - ta - ni, Kyl - myys pois ka - to - si.

2 Silloin mun rintan' soi,
Kun kirkas aamun koi,
Sydämmen lämmitti,
Roudankin sulatti.

3 Kauvan mä kaipasin,
Syvästi kaihosin,
Rauhaa ja lepoa,
Sydäntä puhdasta.

4 Nyt tunnen Jeesuksen,
Ikuisen rakkauden.
Väsynyt sieluni,
Turvan nyt saavutti.

5 Nyt syömmessäni on,
Ystävä verraton,
Kanssani lupasi,
Hän olla ijäti.

6 Tää on mun iloni,
Ainoa toivoni
Pimeessä laaksossa,
Murheiden alhossa.

7 Muusta en huolikkaan,
Häntä kun nähdä saan,
Häneen kun vajoan,
Kaikki pois unhotan.

92 Ristin juurella.

Moderato. *p*

I. D. Sankey.

1 Jee-suk-sen ris-tin juu-reen Nöyräs-ti las-ke-un, Se tääl-lä maas-sa kui-vas-sa Suo var-jon kai-va-tun; Se e-rä-maas-sa mat-kaajan On le-popaikka rauhainen; Se päivän kuorman keventää, Huo-jen-taa hel-te-hen.

2 Oi sievä pesä, turva,
Levoksi lintusen;
Vanhurskaus ja rakkaus
Siin' yhtyy yhtehen.
Es'isät muinen nähdä sai
Taivaaseen avattuun,
Mä Jeesukseni ristissä
Nään taivaan tikapuun.

3 Kas ristin takapuolla
Pimento synkkä on,
Ja kuolon kita hirmuinen,
Mä olen pelvoton;
Kun välillämme ristinpuu
Käs'vartens' ojentaa,
Se kyllä, mua suojaten,
Voi kuolon kukistaa.

4 Ristillä tuossa riippuu
Olento puhtahin,
Hän edestäni vaivattiin,
Hän velkan' maksoikin.
Ja sydän sulaa kyyneliin,
Kaks' ihmettä täss' on:
Jeesuksen lempi ääretön,
Mun kurja olenton'!

5 Siis varjossas, oi risti,
Mä tahdon elostaa;
Siin' yksin valon, lämpimän
Ja turvan sydän saa.
Maailman iloin, murheineen
Kernaasti jätän mä,
Sill' ilo, riemu eloisuus
On mulla ristissä.

Sankey.

Ristin luona.

Moderato. W. H. Doane.

1 Ris - tin luo - na, Jee - sus, suo Py - sy - ä mun ai - na,
Ter - ve - y - den läh - de tuo Kai - kill' e - lon lai - naa.
mf Ris - ti - hin, *f* ris - ti - hin Tur - vaan va - ka - vas - ti,
Kun - nes toi - von val - ka - maan Pää - sen rau - hai - sas - ti.

2 Ristin luona löysinkin
Aimo armolähteen,
Ristin luona huomasin
Kirkkaan aamutähden.

3 Ristin luona, Karitsa,
Kuvas eteen' kanna!
Ja sen varjoss' astua
Nöyrästi mun anna.

4 Ristin luona mulle vaan
Toivo kirkas paistaa,
Kunnes taivahassa saan
Riemun siitä maistaa.

Sankey.

94 Jeesuksen weri wuotanut.

J. Blomqvist.

Adagio con moto.

mf *mf*

1 Jee- suk-sen ve - ri vuo - ta - nut! Kuol-lut mun Ku-nin-kaan'! Hän, pyhä, it - sens' an-ta - nut Mua hä-däst' aut-ta - maan, Mua hä-däst' aut-ta-maan!

p

2 Hän pilkan, tuskan hirmuisen
Mun tähten' kantoi juur'!
O armo, hyvyys ijäinen,
||:O rakkaus ylen suur'!:||

3 Siis loppuu loiste auringon,
Kauhusta sammuen,
Kun Luoja suuri kuollut on
||:Edestä syntisen!:||

4 Siis ristin juureen kumarrun
Ja itken syntiän',
Kun Karitsan näen tapetun
||:Ristillä edestän'.:||

5 Vaan mitäs auttaa itku mun!
Sun työkses kaikki jää.
Omakses, Herra, antaun,
||:En voi mä enempää.:||

IV. YLÖSNOUSEMINEN JA TAIVAASEEN ASTUMINEN.

95 Kas Kristus nousi.

Thomas Hastings.

1 Kas Kris-tus nou - si hau-das-taan, Se maas - sa, tai - vaass' saar-na-taan, Nyt kaik-ki kiit-täin rie-muit-kaa! Sä tai-vas vei - saa, vas - taa maa!

2 Sovintotyö on päättynyt,
Ja voitonvirsi kaikuu nyt,
Taas loistaa kirkas aurinko,
Sen pimennys on ohi jo!

3 Ei auta haudan varustyö,
Pahuuden vallat Kristus lyö,
Hän voitti kuolon taistelon,
Nyt paradiisi auki on.

4 Hän elää, armas Kuningas!
Miss' on nyt, kuolo, valtikkas?
Yks uhri vapahduksen toi.
Nyt hauta, mitä valtas voi?

5 O rientäkää kanss' Kristuksen
Uskossa häntä seuraten!
Hän kuolosta meit' eloon vie,
Käy ristin kautta taivaan tie.

C. Wesley.

Hän ylösnousi.

Maestoso.

Fredrika Wickman.

1 Hän y - lös - nou - si! Oi on - ne - a, Nyt rie - mun paik - ka on

hau - ta! Hän y - lös - nou - si! Niin tai - vaas - ta Soi

ää - ni il - mo - jen kaut - ta. Hän, jo - ka ees - tä - ni

sur - mat - tiin Ja hau-dan po - ve - hen kät - ket-tiin, Hän y - lös-

nou - si! Hän e - - - - - - - lää!
Hän y - lös - nou - si! Hän e - - lää!

2 Hän ylösnousi—hän täällä ei—
Niin armotervehdys entää;
Mutt' minun syntin ne tänne jäi,
Kun eivät saata ne lentää;
Ne jäivät Kristuksen hautahan,
Siis kiitos olkohon Jumalan,
Jok' elon voiton meill' antoi!

3 Hän ylösnousi—mun vapahti.
On riemuisaa sitä muistaa.
Vaikeat vaiheet jos tulleeki,
Ken tuomioon minut suistaa?
On velkakirja se voimaton,
Jonk' yli risti jo tehty on,
Haudasta Kristus kun nousi.

4 Tuomio, laki kun peljättää,
Oi Jeesus minua auta!
Kun elonretken mun päättyy tää
Ja mua vuottaa jo hauta,
Suo mieltän' lohdutan ainiaan:
Sä nousit ylös, mä sen vuoks' saan
Sun luokses myös kerran nousta!

L. S.

97 Hän elää.

Andante.

1 Mä tie - dän, hän e - lää, mun Va - pah - ta - jan'; Min rie-mun tää var - muus suo mull' i - ha - nan! Hän e - lää, hän e - lää, kun kuol' e - des-tän'! Hän e - lää, mun au - tuu-ten', tur - va - ni hän!

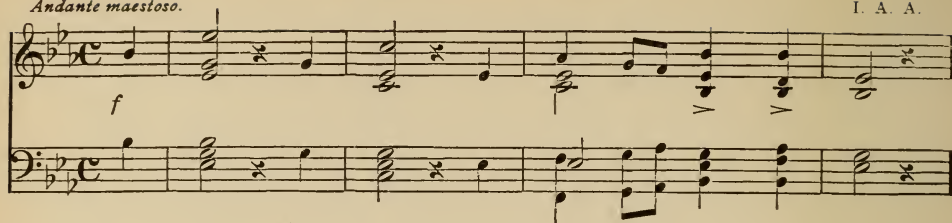
2 Hän elää ja rakkautta sytyttelee,
Ja edestän' Isäänsä rukoelee!
Hän elää ja ravitsee sieluani,
Hän elää, mun kirvoittaa tuskistani!

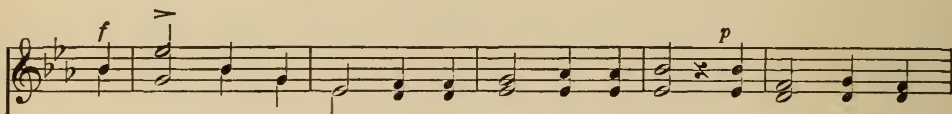
3 Hän elää, mun leipän' ja tarpehen' tuo!
Hän elää, ja kuolossa voittaa mun suo!
Hän elää, ja sijan mä taivaassa saan!
Hän elää, mun kotihin vie ihanaan!

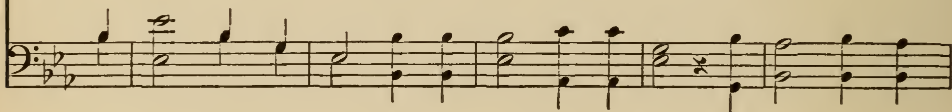
4 Hän elää—häll' ylistys kaikukohon!
Hän elää, kun syntini maksanut on!
Min riemun tää varmuus suo mull' ihanan!
Mä tiedän, hän elää, mun Vapahtajan'!

W. Witting.

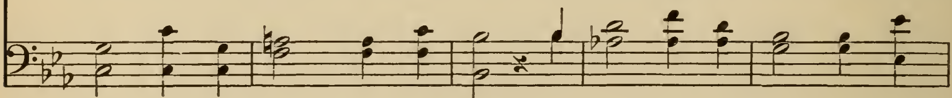
98 Yö kuolon jo päättyi.

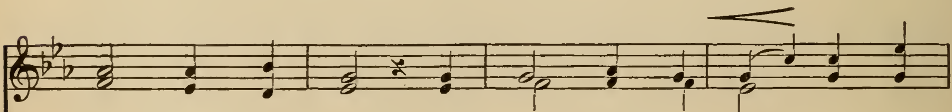

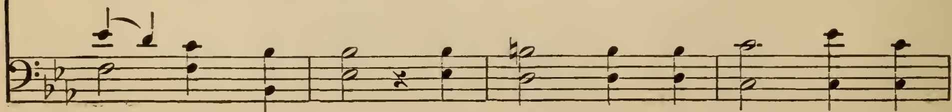

f

voi va - pah - taa. On si - net - ti rik - ki ja

p Cal.

ki - vi on pois Ja var - ti - jat es - tää - kö Hen - keä

p Cres. ff

vois? Ja hel - vet - ti järk-kyy. Hal - le - - lu - ja!
Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja!

2 Täss' soti nyt valo
Kanss' pimeyden,
Vaan voitto on jalo
Nyt valkeuden.
Pois kuolon on varjo,
Ja vaiheissa maan
Meill' uskomme tarjoo
Nyt lohdutustaan.
Te itkevät vaimot, ket' etsinetten?
Ei elävä joukoss' oo kuolleitten:
Jo noussut on Jeesus. Halleluja!

3 Sä myrsky saat koittaa,
Et kirkkoa lyö!
Nyt oppinsa voittaa,
Jo haihtuvi yö.
Ja sana, mi kestää,
Käy äärihin maan,
Ei miekka sit' estä,
Ei roviotkaan.
Se julistaa häntä, mi kuoletettiin,
Ja esikoiseksi nyt meille niin
On kuolleista tullut. Halleluja!

F. M. Franzén.

Kristus ylösnoussut on.

Säv. R. Lowry.

1 Hau-das-saan le-pä-si Her-ra-ni Jee-sus, Aa-mu-a o-dot-ti Va-pah-ta-ja: Nous' y-lös hau-das-ta Hän,— Pi-me- nous-sut on, y-den val-lan hir-ve-än, (hir-ve-än,) Voi-mak-kaas-ti Kris-tus sär-ki nous-tes-saan, Py-hi-en-sä kans-sa val-loittaakseen maan. Noussut on, (noussut on,) nous-sut on, (noussut on,) Kris-tus y-lös-nous-sut on!

2 Turhaan Sun hautaasi, Herrani Jeesus,
Vartija lukitsi, Vapahtaja.
Nous' ylös j. n. e.

3 Saalistaan kuolokaan Kahlehillansa
Ei pysty sitomaan, Vapahtajaa.
Nous' ylös j. n. e.

100 Pyhä Henki Jumala.

1 Py - hä Hen - ki Ju - ma - la, Kris - ti - tyit - ten

joh - ta - ja, Ta - sai - ses - ti ta - lu - ta

Kuis - kaa: "Tu - le ar - mai - nen,

Mei - tä e - lon mat - kal - la; *Fine.* Vä - sy - neil - le

Mä sun kan - nan tai - vaa - seen!"

sie - luil - len Loh - du - tus suo su - loi - nen, *D. S.*

2 Ystävä, jok' avullas
Aina hoidat lapsias,
Jos käy päivä sumeaks,
Kirkasta se valoisaks;
Ja kun hirmumyrsky käy,
Eikä toivontähti näy,
Kuiskaa: "Tule armainen,
Mä sun kannan taivaaseen!"

3 Ja kun matka lopun saa,
Sielu rauhaa odottaa,
Kaikk' kun meiltä riisutaan,
Mit' on ollut päällä maan,
Kun ei muu jää jälellen,
Paitsi veri Jeesuksen,
Kuiskaa: "Tule armainen,
Mä sun kannan taivaaseen!"

Sankey.

101 Helluntai.

Jonathan Call Woodman.

1 O Py - hä Hen - ki, käy Taas a - las ar - mos - sas,

Kuin en - si hel - lun - tai - na, näy Sä meil - le voi - mal - las!

2 Me kokoon tulimme
Nyt pyhään paikkahan,
Ja luvattuja vartoomme
Lahjoja taivahan.

3 Kuin meren nukkuvan
Herättää tuulahdus,
Niin lietso joka rintahan
Yks toivo, odotus!

4 Suo korkein viisaus
Vanhoille, nuorillen,
Luo kieliin, mieliin innostus,
Niin tuomme kiitoksen!

5 O lietso valkeus,
Elämä sydämeen,
Suo meille armos runsaus
Ja johda totuuteen!

J. Montgomery.

102 Helluntai, Herra anna.

Dolce espressione.

H. P.

1 Hel-lun-tai, Herra, an - na Ja Hen-kes tuu-lahdus, Tai-vaas-ta maa-il-mal-le

E - lä-män vir-voi-tus, Tai-vaas-ta maa - il - mal-le E - lä-män vir - voi - tus.

2 Suo kuivan maan jo saada
Kastetta taivahan,
||:Se että kukoistaisi
Armosta Jumalan.:||

3 Lupaathan, Herra, meille
Viel' ajan autuaan.
||:Oi, muista lupaustas!
Me jäämme toivomaan.:||

Kokoelmasta "Sionstoner".

103 Wahwa perustus.

1 Oi kuul-kaat te py - hät, min pe - rus - tuk-sen, On Ju - ma - la las - ke - nut lap - sil - le - hen. Sen tun - te - vi Jee - suk - sen us - ko - ne - het Ja Jee - suk - sen ve - res - sä puh - dis - tu- neet, Ja Jee - suk - sen ve - res - sä puh - dis - tu - neet.

2 Hän sanovi: "Rohkaise mielesi vain!
Sun Jumalas olen ja turvasi ain'.
Sua autan ja vahvistan armollani
‖:Ja voittava olet mun voimassani.":‖

3 "Jos murheitten virtaa käyt soutelemaan,
Sen aallot ei mieltäs saa lannistumaan;
Sun hyväkses pyhitän aaltoset nuo
‖:Ja taivahan siunauksen sulle ne tuo.":‖

4 "Ja koetusten pätsissä polttavassa
Mun armoni täysin on auttavana;
Ei liekit sua niele, ne puhdistavat,
‖:Ne sydämes kuonan pois kuluttavat.":‖

5 "Niin vanhuuteen asti mun kanssani saa
Vain tuntea lempeä lohduttavaa,
Ja vanhoina, harmaina omaiseni
‖:He ovat kuin karitsat sylissäni.":‖

6 "Ken turvaapi Jeesuksen ansiohon,
Hän ijäti, ainiaan omani on,
Ei haittaa, jos helvetti uhkailevi,
‖:En hylkää, en ikänä lapsiani.":‖

G. Keitt—Hilda Sorsa.

Äitini raamattu.

M. B. Williams. C. D. Tillman.

Duet.

1 Mul-la kal-lis kir-ja on, Vaik-ka vaa-len-tu-nut jo; On-nel-li-sen a-jan muis-to om-pi se. Silloin las-na vie-lä mä Nau-tin äi-din lem-pe-ä Ja ään-tään hel-lää kuu-lin ker-tois-saan.

D.S. Mul-le mat-kal-lan käyt vain Ja joh-dat viimein ko-tiin va-loi-saan.

Fine.

Kuoro.

Siu-nat-tu, . . . kir-ja sä! Ku-lu-nei-ta leh-ti-äs Viel ra-kas-tan. . . . . Y-hä kal-liim-mak-si ain

Siu-nat-tu, kir-ja sä! ra-kas-tan.

D.S.

2 Siitä luki äitini,
Kuinka Jeesus rakasti
Lapsosia siunas, kärsi kuolikin.
Ja kun kyynel silmästän
Vieri, pois sen pyyhki hän,
Suudellessaan kuiskas: se ol' tähteskin.

3 Niin, ne päivät menneet nyt,
Vaan ei muisto häipynyt;
Johtajanan nyt on kallis kirja tää.
Herran tahdon siitä saan
Tietää, seuraan neuvoaan.
Herraa odottaen vietän hetket nää.

M. B. Williams.—A.—o.

105 Totinen sana.

Andante. J. Blomqvist.

1 To - ti - nen, kai - ke - ti mah - dol - li - nen Se sa - na ot - taa on vas - ta - han, Ett' Jee - sus Kris - tus on maa - il - ma - han Syn - tis - tä tul - lut va - pah - ta - maan.

2 Ja syntisistä mä olin suurin,
Vaan lailla lapsen mä laulelen;
‖:On mulle laupeus tapahtunut,
Siis kannan Herralle kiitoksen.:‖

3 Herramme Jeesus on meitä läsnä,
Ken estää voi, kun hän vaikuttaa?
‖:Hän tuli tulta tänn' sytyttämään,
Se ikiliekkinä leimuaa.:‖

4 Nyt näkee sokeat, rammat käyvät,
Ja spitalisetkin parataan,
‖:Ja kuurot kuulee ja kuoleet herää
Ja evankeljumi saarnataan.:‖

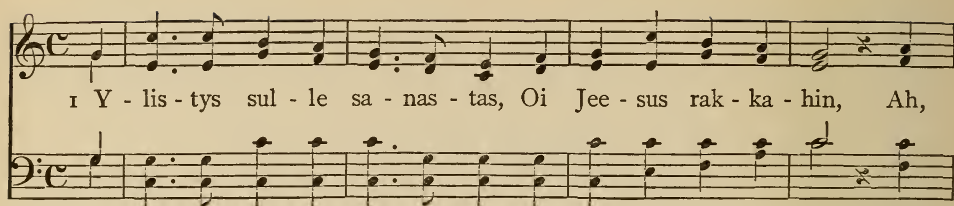
5 O Herra Jeesus, käy Henkes kanssa,
Luo Henki kuolleihin luihinkin'
‖:Jotk' ompi kuivina maassa täällä,
Ne, Jeesus, herätä henkihin!:‖

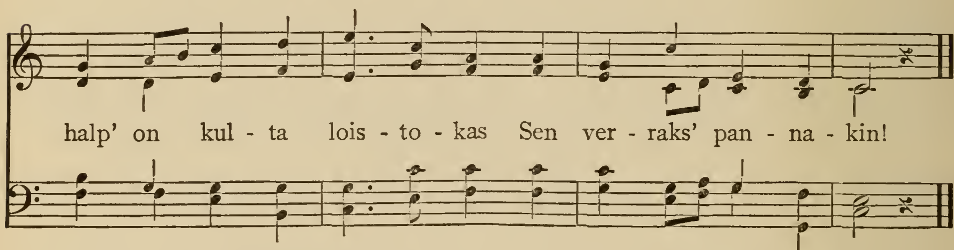
6 Suo taivaan auveta, tullos alas,
Suo sataa maahan, mi kuiva on,
‖:Suo kukkaan puhjeta erämaiden,
Ja, yrttitarhaks maan aution.:‖

7 Sun jalkais juureen vie joukot suuret,
Opeta tuntemaan Jehovaa!
‖:Niin aamen, aamen, sun kunnia olkoon
Ja voima, valta. Halleluja!:‖

J. Blomqvist.

106 Ylistys sulle sanastas.

2 Mit' ompi hohto timantin
Ja kiilto päärlyjen
Sun sanas lupauksihin
Ja valoon verraten?

3 Äskeinen kolkko, synkkä tie
Kirkkaaksi kohta käy;
Sun sanas pimeyden vie—
Ei kolkkoutta näy.

4 Yks' silmäys sen pyhyyteen
Kaikk' toisin muodostaa.
Maailman, pahoin tapoineen,
Etehen paljastaa.

5 Se kuolleill' uuden elon luo.
Suruiset virkistää.
Se tuskaisille turvan tuo,
Sydämet lämmittää.

6 Se voittaa menon maailman
Juur ihanuudellaan;
Muut kaikki kohta unhotan,
Kun siitä maistaa saan.

7 Josp' oikein, Herra armias,
Sua voisin ylistää
Kalliista armosanastas,
Mi tieni selvittää!

8 Suo sille siivet — levitä
Sit' ympär' koko maan;
Kaukaiset kansat yhdistä
Sun liittoos rauhaisaan.

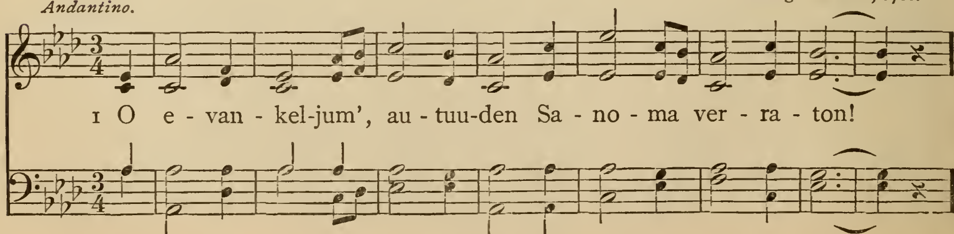
9 Ett' etelästä, pohjasta
Ylistys iäinen
Kohoisi kohden taivasta,
Istuimes etehen!

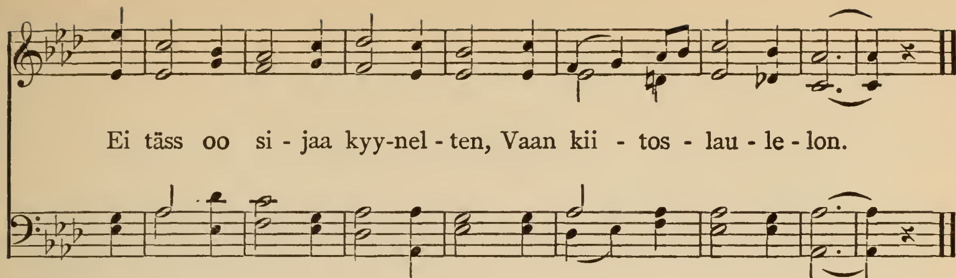
L. S.

107 Autuuden ewankeliumi.

Hugh Wilson, 1768.

Andantino.

2 Siin' aivan vuotaa virtanaan
Tuo armo ihmeinen:
Jumalan Poika kuolemaan
Käy eestä syntisten.

3 Kuin suur' on rakkaus Jumalan,
Kuin rikkaat neuvons on!
Saan kaikki mitä arvitsen:
O armo verraton!

4 Mä ristin juureen lankean,
Luon silmän' sinuhun;
Saan siinä linnan lujimman
Ja turvan toivotun!

Anna Steele.

108 Iäti asun turvassa.

1 Iäti asun turvassa
Haavoissa Jeesuksen,
Siell' ompi rauha minulla
Ja riemu iäinen.

2 Sä kuolit, Jeesus, puolestan',
Sä maksoit velkani,
Verelläs mua ainian
Pirskoita puhtaaksi!

3 Mua pese ja tee lapsekses,
Mua pese kokonaan,
Tee sielun', ruumiin' omakses,
Pyhästi vaeltamaan!

4 Sä voima voittokuolemas
Sovita minuhun,
Siks kunnes armovirtahas
Mä tyyten uppoun!

C. Wesley.

109 Armo-wuosi.

1 Yks armovuos nyt uppoaa
Taas unheen merehen
Ja maailma uuden vuoden saa
Taas nimeen Jeesuksen.

2 O Herra, rakas, laupias,
Sä pysyt kuitenkin!
Se ole meille armossas,
Mi olit ennenkin.

3 Sä holhoit meitä lemmellä
Ja säälit armossa,
Soit voimaa Poikas veressä
Ja autoit matkalla.

4 Sun seurakuntaas holhoa,
Suo onni työlle sen,
Ja armomereen upota
Kaikk' kiista syntinen!

5 Niin alamme tään vuotemme
Sua kiittäin, rukoillen!
Niin — halleluja — toivomme
Oot, Herra iäinen!

A. K. Rutström.

SYNTINEN.

I. VAROITUS JA KUTSUMUS.

110 Nukkuwa.

mp Andantino.

1 O sä, kun nu - kut viel' pa - huu-des - sa, Ah, va - rop-pas Ett' et sä

un - ho - ta tur - huu - des - sa Sun sie - lu - as! Min lo - pun

ker - ran sun ret - kes saa, Kun maail-ma vie - kas sun hur - ma - jaa?

2 Ah herää, kauhistu vaaraa, mihin
Sä syöksyt päin!
Miks jäisit kauvemmin kahleisihin?
Ei, sano näin:
‖: Mä olen rikkonut vastahas,
O Jumala, ole laupias! :‖

3 Sua Jeesus hellästi kehoittaapi:
Käy luokseni!
Sanansa suloinen varoittaapi:
Tee viisaasti!
‖:Ah kuule kutsumus suloinen,
Kun Lunastajasi lausuu sen! :‖

4 Vaan muista: Sydämes kokonansa
Hän vaatiipi!
Kuink' Jeesus yhtehen mailman kanssa
Soveltuisi!
‖:Et kahta palvella herraa vois;
Sun toinen täytyypi kieltää pois. :‖

O, minne sä käyt?

1 O, min - ne, o min - ne sä ih - mi - nen käyt? Ja min - ne sä ai - ot ja pyr - ki - vän näyt? Mi toi - vo - si - täh - te - nä hoh - taa? Ja mis - tä sä pu - he - let, a - jat - te - let— Ja min - kä sä kal-leim-maks ar - vos - te - let Ja min - ne - kä tie - si sun joh - taa?

2 Tää asia kallis on, tähdellisin,
On kysymys elosta, kuolostakin
Ja sielusi pelastuksesta.
Ah, tutki ja punnitse seikka nyt tää,
Ah, älä sä huoleti vaan yhä jää
Sun autuutes turvaamisesta!

3 Jos maailma tää sinun Jumalas on
Niin taivahan riemusta oot osaton,
Niin syökset sä sielusi vaivaan.
Jos rakas ja kallis on maailma tää,
Niin Herra se halvaksi sinulle jää,
Niin unhotat hänet ja taivaan.

4 Jos taivaasen päästä sun toivosi ois,
Niin maailma jätä siis mielestäs pois,
Ja karta sä hyörinöitänsä,
Jos Kristus sun päärlysi kallis on vaan,
Öin, päivin sä puhele ansiostaan
Ja muistele kärsimistänsä!

5 O, muistahan: yksi on tarpeellinen!
Muu kaikki jää turhaksi rinnalla sen,
Muu mikään ei verrata kestä:
Se pääsy on turvihin Vapahtajan
Ja rauhoitus veressä Lunastajan,
Mi yksin voi synnit pois pestä!

6 Ah, kerran vie kuolema sinunkin pois!
Vaan Jumalan Poika jos outo sull' ois,
Ah, keneenpä voisit sä luottaa?
Siis kiiruhda nyt, koska aika viel' on,
Ja turvadu Jeesuksen ansiohon—
Se sullekin autuuden tuottaa!

L. S.

112 Elätkö sä Jeesuksessa?

Andante. p mf

1 E - lät - kö sä Jee - suk - ses - sa Us - kon uut - ta
e - lä - mää? Saat - ko tai - vaan au - tuu - des - sa Ker - ran
hän - tä y - lis - tää? O, mä ky - syn, tie - dät - kö— E - lät-
kö? O, mä ky - syn, tie - dät - kö— E - lät - kö?

p f *Rit.*

2 Taikka onko elämäsi
Kurjaa synti-elämää?
Ehket muista lähtöäsi,
Mieless' on vaan maailma tää?
‖:O mä kysyn, tiedätkö—
Elätkö?:‖

3 Mutta synniss' elo johtaa
Kuoloon, iki-vaivahan.
Elo Kristuksetta kohtaa
Kadotuksen kauhean.
‖:Millainen siis sull' on tie—
Mihin vie?:‖

4 Pyydä että elon uuden
Jeesus sinuun herättää,
Poistaa synnin saastaisuuden,
Joka kuolon synnyttää.
‖:Kysy aina: mihin tie
Minut vie?:‖

5 Elänkö Herralle yhä,
Pelossaanko vaellan,
Onko läsnän' Henki pyhä,
Sanans' onko aarteenan'?
‖:Tule Herra Jeesuksen'
Eloksen'!:‖

6 Ole elon kuolossani,
Kun se käy mun noutamaan,
Auta viime tuskassani,
Että kanssas elää saan,
‖:Elää morsiamenas
Ilossas!:‖

L. S.

Sydänyöllä.

Hubert P. Main.

1 Sy - däṅ - yöl - lä myö - häi - sel - lä Kuu - le, rin - nas - sas
Kol - kut - taa - pi, kol - kut - taa - pi, Niin-kuin en - nen, taas.
Ä - lä sa - no: "sy - dän lyö vaan, Syn - ti - ni on se."
Ei—se Jee - sus on, mi huu - taa: "A - vaa mi - nul - le!"

2 Kuolo hiipii kuulumatta
Joka huoneesen;
Luuletkos sen kolkuttavan
Takan' ovien?
Jeesus kutsuu, vartoo, vartoo
Sua odottain.
Kuolo ei näin sisään pyydä —
Murtaiksen se vain.

3 Sitten saat sä kolkutella
Taivaan porttihin,
Vaikeroiden, ettet täällä
Tehnyt paremmin.
Rakkaus Jeesuksen kun oli
Sulle halpa vaan,
Niin hän vastaapi nyt sulle:
"En sua tunnekkaan!"

A. C. Coxe.

Uskallatko?

Moderato risoluto.

1 "Us - kal - lat - ko Jee - sus - ta sä seu-rat'?" u - sein ky - sy- tään. Mut-ta sul - le lau - lus - sa - ni teen nyt ky - sy - myk - sen tään: Us - kal - lat - ko jää - dä pois, kun Ku-nin-kaas sua kut - suu- pi, Kut - suu i - loon i - jäi - se - hen, au - tuu-teen - sa a - la - ti'?

2 Uskallatko kuoloon jäädä, elämää kun taritaan?
Uskallatko kuulematta Jeesuksen pois päästää vaan?
Uskallatko kääntyä pois hääsalista taivahan,
Surutonna kuoloon käydä, ijäisehen vaivahan?

3 Rohkenetko toivoa tääll' onnellista elämää,
Vaikk' oot monta kertaa nähnyt, kuink' on kurja onni tää?
Rikkaushan lentää pois ja huvit haihtuu ruusuineen,
Lastuna jäät viskeltäväks maailman mereen myrskyiseen.

4 Uskallatko hautaan käydä ilman vahvaa toivoa,
Uskallatko ijäisyyden porteillenkin saapua?
Uskallatko tyhjäks tehdä Herran käskyt ankaran,
Voitko käydä Jeesuksetta eteen Herran Jumalan?

Miksi harhailet.

1 Miks' sie - lu, sä maail-mas - sa har - hai - le - va, Ain' i - lo - as
Ja miks'. a - je - let me - ren vaah - to - na ain', Kun kuo-le - ma

et - sit sen har - ti - oil - la? Sy - dä - me - si an - na jo
sii - tä on palk - ka - na vain? Ja ol - kaam-me mat - kal - la

Jee - suk - sel - le, Niin yh - des - sä tai - vaa - sen mat - kus - tam-
roh - ke - a - na Kun Jee - sus käy e'el - läm - me voit - ta - ja-

1 me, 2 na, Kun Jee - sus käy e el - läm - me voit - ta - ja - na.

2 Sä herätys-miekasta haavoittunut,
Äl' itseäs synnissä paaduta nyt!
Jos onnelliseksi sun mielesi ois,
Niin nouse ja hylkää jo maailma pois!
Oi, astu sä joukkohon valittujen,
Ja yhdessä käykäämme taivahasen!
Ja olkaamme matkalla rohkeana,
||:Kun Jeesus käy e'ellämme voitta-
jana,:||

3 Kas, arkki on avoinna, kiiruhda sie!
On Henki, ku ohjaa, on Sanassa tie;
Ja Jeesus on Ruhtinas rakastava,
Ja Siion on laivamme luotettava.
No, tahdotkos taivaasen myös sinäkin,
Niin Jeesusta seuraos ristinesi!
Näin kiitävi laivamme kotihin päin,
||:Ja voittohon, voittohon saavumme
näin,:||

4 Oi henki, sä "Herrassa iloitseva",
Ja rakkaita käskyjään noudattava,
Ja uskossa pyhyyteen pyrkivä, oi,
Min Jeesus todellaki vapaaksi loi:
Tule käsityksin me käykäämme näin,
Ja keskemme kehoittakaamm': edespäin!
Ja kun kotomaahan on astuttava,
||:Niin Jeesus käy e'ellämme voittajana,:||

1 Käy Her-ran luok-se, syn-ti-nen. Jee-sus nyt o-hi käy.
Oi, ei-kö lem-pi tai-vai-nen Nyt kas-voil-lan-sa näy?

Kuoro.

O - - hi käy, O - - hi käy, Kii-ruh-
O-hi käy, O-hi käy, O-hi käy, O-hi käy,
da luok-seen juu-ri nyt, Jee - sus kun täs-tä o - hi käy.

mp O - - hi käy, *p* O - - hi käy. *Rit.*
O - hi käy, O - hi käy, O - hi käy, O - hi käy.

2 Isoova, pyydä Häneltä,
Jeesus nyt ohi käy!
Hän elon ikileivällä
Sun luokses ennättäy.

3 Käy, lepää, sielu sortunut,
Jeesus käy ohitse!
Hän syntisi on maksanut,
Suo rauhan sinulle.

4 Nyt kerro Hälle huolesi –
Jeesus käy ohitse!
Lempensä takaa varmasti:
Et turhaan rukoile.

E. A. Hoffman—H. Sorsa.

117 Nuoruuden aika.

Andante con moto.

Mikael Nyberg.

1 Kun nuo-ruu-den ai-ka on ruu-sui-nen Ja rie-mui-nen on jo-ka puo-li, O-ta ties-tä-si vaa-ri ja suun-nas-ta sen, Ä-lä kai-kis-ta ruu-suis-ta huo-li!

2 Ota tiestäsi vaari, kun muuten se vie
Syvyyksihin, joissa voi kuolla.
Ah, vaaroja täynnä on maailman tie
Ja kuiluja sen joka puolla.

3 Ilo maailmass' on lyhyt, pettävi tuo,
Pois kohta sen viehätys vaihtuu,
Kuin ruusu, min lehtiset henkäys luo,
Kuin kupla, mi hohti ja haihtuu.

4 Ilo Herrassa on iankaikkinen vaan,
Se ruusu ei lehtiä poista.
Jo nuorena riennä se saavuttamaan
Ei vertaista ruusua toista.

L. S.

Adagio.

1 Me tai - vaan rie - muun rien - ne-tään. Käy sä myös! Käy sä myös!
Jee - suk - sen ar - moa kiit - tä-mään, Käy sä myös! Käy sä myös!

Mil - joo - nat us - ko - vis - ta saa Jo näh - dä siel - lä

Ka - rit - saa, Ja tiell' on mon-ta mil - joo-naa. Käy sä myös! Käy sä myös!

2 Karitsaa käymme katsomaan,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Ja häntä kunnioittamaan,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Me saamme kruunun elämän
Ja voiton palmun vehreän
Ja riemun iäst' ikähän.
Käy sä myös! Käy sä myös!

3 Sä väsynyt ja toivoton,
Tule myös! Tule myös!
Kaupungiss' siinä sijaa on,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Sua oottaa syli armoinen,
Sataman saat sä turvaisen,
Uskalla nimeen Jeesuksen,
Usko, käy! Usko, käy!

4 Auk' Herran kaupunkiin on tie,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Auk' jokaiselle, ken hän lie,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Ah, kuule ääntä Jumalas,
Ah, ole vahva uskossas,
Saat Herran rauhan rintahas.
Tule myös! Tule myös!

5 Yhdymme virteen enkelten,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Harpuilla taivaan veisaten,
Käy sä myös! Käy sä myös!
Ja halleluja Herrallen
Ylistyslaulu pyhien
Kajahtaa kautta taivasten.
Käy sä myös! Käy sä myös!

Dowling.

119 Käy lähteelle.

Andante. *p*

1 Käy läh - teel - le sil - le, mi juok - se - ma - han Kun
Läks Jee - suk - sen kyl - jes - tä, haa - vois - ta - han,

Cres. *mf*

it - sens' hän ris - til - lä uh - ra - ta suo. Sun täh - tes se

p *Cres.*

vuo - taa, ah rien - nä sen luo, Rien - nä sen luo, Rien - nä sen

f *Dim. et ritard.*

luo, Sun täh - tes se vuo - taa, ah rien - nä sen luo!

2 Ja sä, jota syntisi raskauttaa
Ja sieluas kauhulla tuskauttaa,
Sua kutsuvi Jeesus tään lähtehen luo,
Sun tähtes se vuotaa, ah riennä ja juo,
Riennä ja juo, Riennä ja juo,
Sun tähtes se vuotaa, ah riennä ja juo!

3 Ja sä, jolle tuttu jo lähde on tää,
Sä maistoit, min autuuden se sisältää,
Se pelastuksen sinun sielulles suo.
Sun tähtes se vuotaa, juo enemmän, juo,
Enemmän juo, Enemmän juo,
Sun tähtes se vuotaa, juo enämmän, juo!

4 Kun kiusauksissa sä kamppaelet
Ja murheissa näännyt ja huokaelet,
Juo lähteestä tästä, se toivoa luo,
Sun tähtes se vuotaa ja iloa suo,
Iloa suo, Iloa suo,
Sun tähtes se vuotaa ja iloa suo!

C. A. Stenholm.

On lähde puhdistawa.

J. C. Bateman.

1 On läh - de puh - dis - ta - va, Sen Jee - sus au - ka - si, Kun kuol-len Gol - ga - tal - la Maa - il - man lu - nas - ti. Nyt su - lo - ää - nin kut - suu Puh-dis - tus vir - ral - le, Nyt ar - mo - is - tui - mel - le Jo sie - lu rien - te - le! Kas! Gol - ga - tan läh - de kuo-huu, Gol - ga - tan läh - de kuo - huu, Pe - las - tus

meil - lä sii - nä on, Gol - ga - tan läh - de kuo - huu.

2 Jos olet väsyneenä
Jo synti-kuormahas,
Saat voiman lähtehestä
Ja pääset velastas.
Vedessä siin' on voima
Ja sielun terveys,
Siis riennä ristin alle,
Siell' armo, elpymys. Kas! j. n. e.

3 Iäisen elon virta,
Siell' armas kuohuilee;
Armoa, puhdistusta
Sielt' etsi, rukoile!
Pelastus synneistäsi
Sinulle tarjotaan.
Eläma, rauha, taivas,
Ne Jeesuksessa saan. Kas! j. n. e.

121 Tule sä murheinen.

Samuel Webbe.

1 Tu - le sä mur - hei - nen, sai - ras—nyt juu - ri Jee - sus sua kut - suu, nyt tul - la sun sois. Il - moi - ta huo - le - si, hä - tä - si suu - ri, Haa - voi - his sy - viin hän lää-ket - tä tois.

2 Tule sä hukkuva, jolla on hätä,
Jeesus sun kyynelees kuivaapi pois!
Syntist' ei avutta koskaan hän jätä.
Haavoihis syviin hän lääkettä tois!

3 Tule sä syntines, virheines kaikin,
Valmisna Jeesus nyt auttamaan ois.
Särjetty sydänpä ain' avun saikin.
Haavoihis syviin hän lääkettä tois.

Tuomas Moore.

Tullos, oi kulkija huokailewa.

J. Blomqvist.

f mf p mf p

1 Kas, läh - de kir - kas ja poh - ja - ton Kor-ves-sa kum - pui-lee! Sen vir - ta siu-nat-tu, ver - ra-ton Ris-til - tä kuo-hui - lee. Tul-los, oi kul - ki - ja huo - kai - le - va, Tul - los, sä nään-ty - vä, ja - no - a' - va, Tul-los, ja voi - mi - a läh-tees-tä juo Ra - hat - ta, il - mai-sek - si!

2 Ei puutu lähteellä juotavaa,
Ei kuivu kaivo tää;
Nyt kaikki saavat vain ammentaa
Ja aina vettä jää.
Tullos, j. n. e.

3 Tään lähteen vettähän juotihin,
Kun vaivaan vaivuttiin;
Se janon sammutti kulloinkin,
Kun sille saavuttiin.
Tullos, j. n e.

4 Ken määrää kertoa voisikaan
Poloisten syntisten,
Jotk' osui lähteelle tuskissaan
Ja saivat terveyden.
Tullos, j. n. e.

5 Nyt lähteen vedellä vieläkin
Janoaan tyydyttää
Nuo suuret syntiset, pienetkin,
Ja vielä vettä jää.
Tullos, j. n. e.

J. B.

123 Jeesus seisoo kolkuttamassa.

Lento.

1 Jee - sus sei - soo kol - kut-ta - mas - sa, Huutaa: "Tullos sä pääs - tä-mään!"

Eh - tool-lis-ta hän nyt tah-too tul - la Si - nun kans-sa - si pi - tä - mään.

A - vaa ys - tä - väl - le - si, Jok' on val - kee, pu - nai - nen,

Käs - ke Jee - sus vie - raak - si, E - lä, kuo - le hä - nel - len!

2 Katso, pääss' on piikkien haavat,
Katso kylkeen, mi avattiin,
Katso reikiä kätten ja jalkain,
Sielu, tähtes hän rangaistiin!
Avaa j. n. e.

3 Sano saako kauvan hän oottaa,
Jääkö viel' ulos vartoomaan?
Kuule, kuin sua nimeltäs kutsuu,
Toivoo päästä vapahtamaan.
Avaa j. n. e.

4 Turhaanko hän kolkuttaa yhä,
Vuosi vuodelta vartoin vaan?
Sielu, voi, jos et avaa hälle!
Vihdoin poistuu hän murheissaan.
Avaa j. n. e.

J. B.

Tuhlaajapoika.

W. H. Doane.

1 Ko - tiin! ko - tiin! Kan-na toi - vo - ton tuo Sy - dän Jee - suk-sen luo, Jo - ka loh - tu - a suo! Tuh - laa - ja - poi - ka! Ko-tiin, käy ko-tiin! Ko - tiin, käy ko - ti-hin! Ko-tiin!
Ko-tiin! Ko-tiin!

2 Kotiin, kotiin! —
Sumu peittävi maan,
Siell' ei toivoakaan, -
Isä oottavi vaan.
Tuhlaajapoika!
Kotiin j. n. e.

3 Kotiin, kotiin!
Tullos semmoisenaan
Syntis-kurjana vaan,
Turvaten Karitsaan!
Tuhlaajapoika!
Kotiin j. n. e.

4 Kotiin, kotiin!
Etkö kääntyä vois
Synnin polvuilta pois?
Emme kuolla sun sois —
Tuhlaajapoika!
Kotiin j. n. e.

E. H. Gates.

125

Rohkenetkos?

1 Roh - ke - net - kos, min - kä mak - soi, Jee - sus - ta - si seu - ra-ta? Roh-ke - net - kos, kun maa-il - ma Pilk kaa, vai-noo, vas-tus-taa?

2 Rohkenetkos kristityksi
Kokonaan nyt ruveta?
Jos et tohdi edes alkaa,
Kuinkas vaan käy lopussa?

3 Kaupungin sen ken voi peittää,
Joka seisoo vuorella?
Kuinka usko salattaisiin,
Josta elo voiman saa?

4 Ah, jos Kristus vaan on tullut
Suureks sydämellesi,
Niin sun täytyy maailmalle
Tunnusta sun uskosi.

5 Jos maailma pilkkaa, vainoo,
Sitä ei saa totella;
Herran kunnia on ainoo,
Johon usko katsahtaa.

6 Muista, jos et ole kanssa,
Niin sä olet vastahan!
Jos sä olet Herraa vastaan,
Mene kohta Golgataan!

7 Pyydä siellä puhdistusta
Jeesuksesi nimessä;
Pyydä armoo seuratakses
Häntä kaikkein edessä!

8 Muista, asia on kallis,
Muista siis se aikanaan:
Risti ensin, sitte kruunu,
Sodan jälkeen rauhan saa.

L. S.

126 Herra seisoo owellas.

Allegretto. J. B.

1 Her-ra sei-soo o-vel-las, Sy-dän, et-kö a-vaa? Es-tyt syn-ti-juok-sus-sas! Pel-käät eh-kä pa-huut-tas? Hän on ar-mah-ta-va. Ih-mi-nen, ah kuu-lep-pas, Et-kö, et-kö a-vaa?

2 Katso, Uhrikaritsa
Kutsuu tulemahan!
Sylihini joutukaa,
Nimeäni oppikaa
Avuks huutamahan.
Turhaanko hän tulla saa
Sua kutsumahan?

3 Tule Jeesus luokseni,
Avaa sydämeni,
Pese mua puhtaaksi,
Verelläs tee terveeksi
Syistä syntieni.
Jeesus, Jeesus veljeni,
Tule sydämeeni!

J. B.

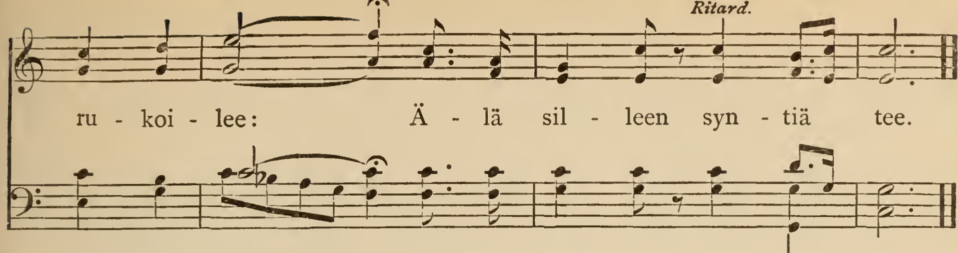
Jätä syntisi.

"Mene ja älä silleen syntiä tee." Joh. 8, 11.

1 Jä - tä nyt sun syn - ti - si, Kris - tus kuo - li täh - te
si, Jee - sus e - lää, hal - lit - see: Ä - lä sil - leen syn - tiä tee.

Kööri.

Jä - tä nyt . . . sun syn - ti - si, Kris-tus
jä - tä - nyt sun syn - ti - si
kuo - - li täh - te - si, Kuu - le, Her - ra
Kris - tus kuo - li täh - te - si

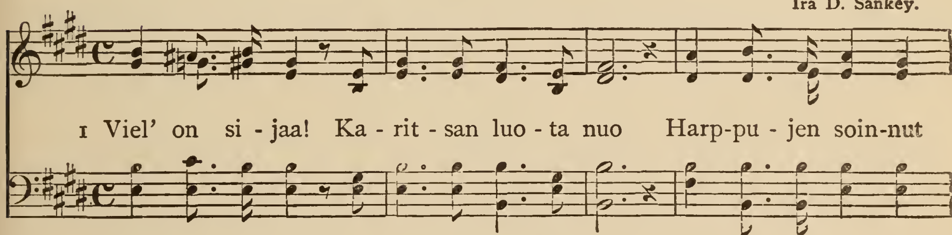
2 Jätä nyt sun syntisi,
Tartu käteen Herrasi,
Ansat sua väijyilee,
Pelkää, älä syntiä tee.

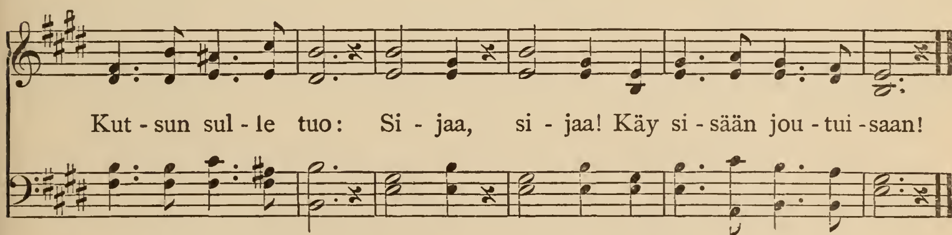
3 Jätä nyt sun syntisi,
Jeesus verta hikoili,
Tähtes', oi, Hän vapisee:
Itke, älä syntiä tee.

4 Jätä nyt sun syntisi,
Jeesus elää iäti,
Kiusauksissa kuiskailee.
Älä silleen syntiä tee.

128 Wiel' on sijaa.

Ira D. Sankey.

2 Hääsalihin nyt juhlaan matkataan;
Käy sisällen, ol' ylkäs vieras vaan:
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuisaan!

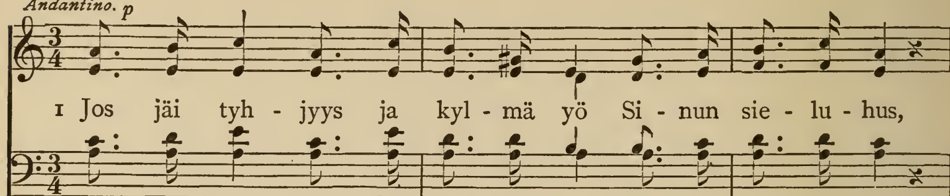
3 Kohta on täys' jo taivas suuren suur'!
Kiiruhda joutuin, Paikkas saat nyt juur'!
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuissaan!

4 Joutuos nyt, kun auki armojen
Viel' ovi on: miks' viivyt, sielunen?
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuisaan!

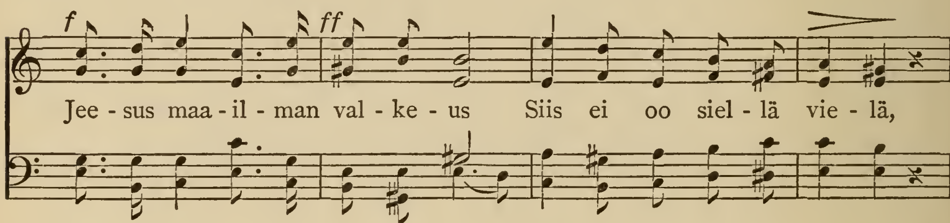
5 Taivahan riemu sulle tarjotaan;
Enkelit kutsuu ruunun noudantaan.
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuisaan!

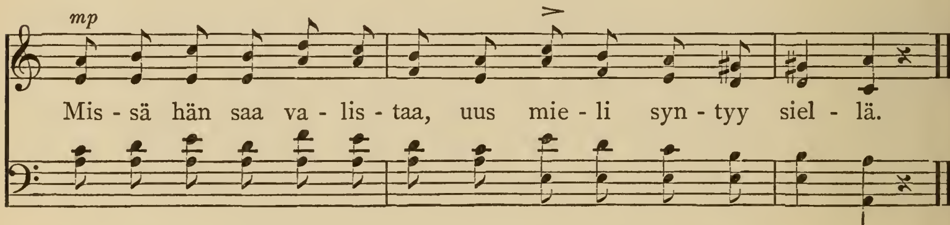
6 Kutsuvi myös, oi, lempi Jumalan,
Tie jätä poijes synnin, maailman;
Sijaa, sijaa!
Käy sisään joutuisaan!

7 Illalla kenties ovi suljetaan,
Kuuletpa: "Sijaa et saa ollenkaan!"
Sijaa ei saa!
Oi tää on kauheaa!

2 Puuttuisitko—mit' olleekaan,
Käy luo Jeesuksen!
Vaikk' et itse sit' tietäiskään,
Hänpä tietää sen.
Hän mi lahjat sai kaikillen,
Myös on sun auttajasi,
Mutta jos sä häntä puutut, puutut autuuttasi.

3 Isoot, janootko hauskuutta
Maailman hyörinän?
Hän se elävä leipä on,
Mi suo elämän.
Hälle sydämes anna, hän
Täyttää sen toivomuksen,
Hän voi runsaast' tyydyttää sen janon, kaipauksen.

4 Ah, kuin hän sua rakastaa!
Kuule, kolkuttaa!
Eikö ystäväs armahin
Sisään tulla saa?
Yhä saako tuoll' odottaa,
Eikö saa sydäntäsi?
Näinkö maksat hälle, joka kärsei edestäsi.

5 O, siis heräjä ottamaan
Vastaan lahjansa:
Armo, autuus ja elämä,
Kaikk' on tarjona;
Sinä, minä ja kaikkipa
Häneltä kyllä saamme;
Rakkautens' sylihin vaan uskoll' langetkaamme.

L. S.

Häät on walmisna.

P. P. Bliss.

1 Häät on jo val - mis - na, Käy si - jal - les! Kuu - lu - vi kut-sun-ta, Käy si - jal - les! Koht' I - sä las - ta - han Ot - ta - vi vas - ta - han, Pe - rin - nön saan - ta - han, Käy si - jal - les!

2 On elon vesi tuo
Puuttumaton,
Kiiruhda sekä juo,
Kun jano on!
Tuhannen tuhannet
Siitä on juonehet,
Ei lopu nestehet,
Kyllälti on.

3 Uskossa Herrallen
Huolesi vie!
Luo armo-istuimen
Auki on tie;
Orjaks' et luotukaan,
Käy vapahasti vaan,
Turvaten Jumalaan,
Auki on tie!

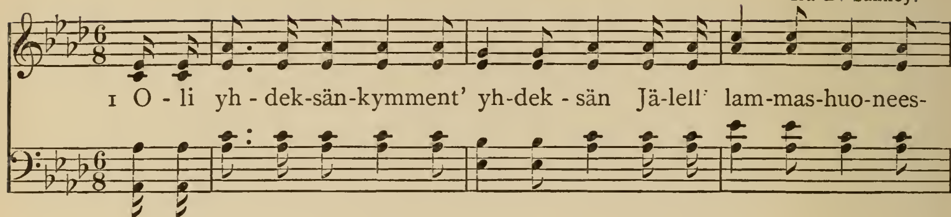
4 Maa ei se kotia
Ainaista suo!
Kiiruhda, palaja
Luojasi luo.
Sielläpä suloinen
On koti kaikillen,
Käy sinne, kääntyen
Luojasi luo!

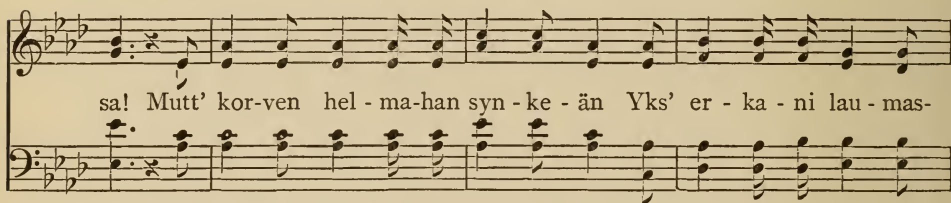
5 Jeesus, sun kutsuas
Noudatamme!
Suo sija huoneessas,
Valmista se!
Synnistä pelasta,
Tarjoa apua,
Elossa, kuolossa,
Jeesuksemme!

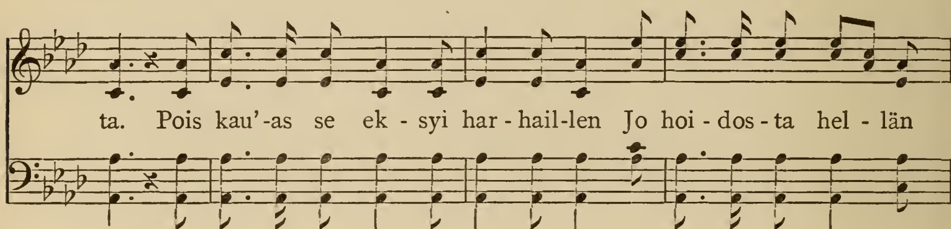
H. Burton.

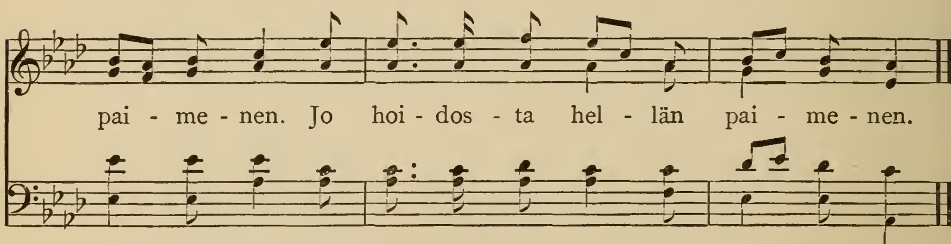
131 Kadonnut lammas.

Ira D. Sankey.

2 "Sull' on yhdeksänkymment' yhdeksän,
Eikö siinä kyllin ois?"
"Ei", kuultiin paimenen ääntävän,
Kun kiiruhti korpeen pois,
"Mä etsiä tahdon, vaikka lie
||:Kuink' ahdas ja kolkko korven tie".:||

3 Yli Herramme kahlas virtojen,
Yhä etsi päivin, öin,
Ja vihdoin viimeinkin löysi sen
Kadonnehen tuskin töin;
Hän kuuli sen kurjan huudon kai
||:Ja nääntyvän raukan kiinni sai.:||

4 "Miksi vuorelle tie on verinen,
Rakas, kallis Herrani?"
"Kas, siihen vuos' veri paimenen,
Ku lammasta etseili"—
"Mi haavoitti kätes armahat?"
||:"Nuo pistävät orjantappurat".:||

5 Ylös taivasta kohden kohoaa
Ilohuuto kaikuvin:
"Kaikk', kaikki kilvassa iloitkaa,
Jo lampahan' saavutin!"
Ja enkelten riemulaulu soi:
||:"Jo Herrall' on morsionsa, oi!":||

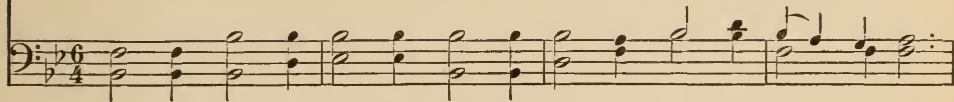
E. C. Clephane.

132 Rajaton armo.

Lento. H. W. D.

1 Sie - lu, kuu - le sa - na Her-ran, Ar - mon sa - no - ma se on.

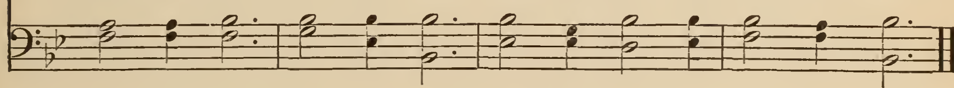

Us - ko, i - has - tu jo ker - ran, Täss' on ar - mo ra - ja - ton!

Sul - le on, sul - le on Tar - jon' ar - mo ra - ja - ton!

2 Katso, Jeesus pilkkaa kantaa,
Verta vuotaa viaton!
Kuolemaankin itsens' antaa,
Sielu, sun se tähtes on,
Tähtes on! Tähtes on!
Sielu, sun se tähtes on!

3 Kuule sanaa hellää tätä:
Kuormas, joka raskas on,
Minun hartioillen' jätä,
Mull' on armo rajaton!
Sulle on, sulle on
Armo, rauha rajaton!

4 Kanna siis Jeesuksen luokse
Syntikuormas, onneton!
Alä synniss' enää juokse,
Koska pääset armohon.
Tarjoll' on, tarjoll' on
Sulle armo verraton.

5 Kristus ansainnut on sullen
Pelastuksen, sovinnon;
Iki-ilohon sä tullen
Taivaassa saat asunnon.
Sinut on, sinut on
Kutsunut hän ilohon!

6 Tuolla ylhääll' ylistämme
Rakkautta Jeesuksen;
Mit' on tehnyt edestämme,
Siellä kirkastaa hän sen.
Sinullen, minullen
Kirkastaa hän siellä sen!

133 Ole rauhassa waan.

J. Blomqvist.

1 Sie - lu huo - les - tu - nut! Her - ra Jee - sus sun pe - las-

tais. Kuu - le kut - sui - le - vaa Ään-tän - sä i - ha - naa, Su - re-

vai - si - a hän loh - dut - taa! O - le rau - has - sa vaan, O - le

rau - has - sa vaan, Syn - tis an - teek - si an - ne - taan!

2 Sielu hairahtunut!
Jeesus sinua etseilee.
Nimeltäs kutsuen,
Kätens ojentaen,
Tarjoo valkaman rauhallisen
Ole rauhassa j. n. e.

3 Sydän särkynyt, oi!
Herra Jeesus sun parantais.
Heitti henkensä hän,
Jotta elämähän
Sinut sais veriläkkehellän.
Ole rauhassa j. n. e.

4 Sielu kiusattu oi,
Herra Jeesus sun vahvistaa!
Itse voitettuaan
Kiusat myrskyissä maan
Hän nyt yksin sun auttavi vaan.
Ole rauhassa j. n. e.

5 Lapsi luopunut oi,
Palaja! Herra kutsuu viel';
Ota vastahan nuo
Lahjat, jotka Hän tuo,
Langenneillekin jotka hän suo!
Ole rauhassa j. n. e.

6 Sielu epäilevä!
Poijes pelko, hän kutsuu oi!
Luota pelvotta vaan
Jumalan Karitsaan,
Suurten syntisten Vapahtajaan!
Ole rauhassa j. n. e.

J. B.

134 Ollos pelwoton.

p Moderato.

1 Pel - vo - ton ol - ko - hon Us - kos Jee - suk - sen an - si - oon. Au - tuus hä - nes - sä tar - jo - taan. Rien-nä sy - liin - sä sa - ta - maan, Pian se jo myö-häis - tä on! Pian se jo myö-häis-tä on!

2 Pelvoton olkohon
Uskos Jeesuksen armohon.
Syntiä sull' on vaan kauheaa.
Katso Jumalan Karitsaa,
Syntis hän ottavi pois!
Syntis hän ottavi pois!

3 Hetki lyö, joutuu yö,
Koht' on täytetty kuolon työ.
Pian soi pasuuna tuomion,
Valmis oletko tulohon
Tuomarin vanhurskahan?
Tuomarin vanhurskahan?

4 Aika tää kiirehtää,
Iäisyyshän on matkan pää.
Käytä kalliisti hetket sen,
Rauhaa sielulles etsien,
Jeesuksen turvihin käy!
Jeesuksen turvihin käy!

135 Joulu-yö.

1 Joulu-yö! Juhla-yö!
Päättynyt on kaikkien työ,
Kaks' vain valveill' on puolisoa
Lapsen herttaisen nukkuessa,
Seimi-kätkyessään,
Seimi-kätkyessään.

2 Joulu-yö! Juhla-yö!
Paimenilla on yksin työ.
Enkel' taivahan ilmoitti heill':
"Suuri koittanut ilo on teill',
Jeesus syntynyt on!
Jeesus syntynyt on!"

3 Joulu-yö! Meille myös!
Enkel'-kuorohon yhtyös:
"Kunnia Jumalan korkeudessa,
Rauha vallitkoon maailmassa,
Hyvyys sydämissä!
Hyvyys sydämissä!"

Jeesus voi pelastaa.

Priscilla J. Owens. Wm. J. Kirkpatrick.

1 O - let kuul - lut sa - no - man: Jee - sus voi pe - las - taa!
Ker - ro kaut - ta maa - il - man: Jee - sus voi pe - las - taa!
Y - li vuor - ten, laak - so - jen, Rien-täin saam-me ju - lis - taa.
Ees - päin! Her - ra käs - ki sen: Jee - sus voi pe - las - taa!

2 Yli maailman kuohujen:
Jeesus voi pelastaa,
Kuule kurja syntinen:
Jeesus voi pelastaa,
Laula hyöky vaahtova,
Rotkot vuoret kertokaa,
Vyöry ääni valtava:
Jeesus voi pelastaa!

3 Laula syömmeen syntisen:
Jeesus voi pelastaa.
Kuoli hän, nyt eläen:
Jeesus voi pelastaa.
Kuiskaa hiljaa, ahdistus
Sydäntä kun vaivuttaa.
Yli haudan kaikuos:
Jeesus voi pelastaa.

4 Kerro myrskyn voimalla:
Jeesus voi pelastaa.
Koko syömmen riemulla:
Jeesus voi pelastaa.
Kuten aalto hyrskyen,
Voimakkaasti laulakaa,
Kaiju kaikki voittaen:
Jeesus voi pelastaa.

P. J. Owens.—H. Sorsa.

137 Sieluni löysi onnen.

1 Onnen löysi sieluni,
Kiitos soi Herralle!
Jeesus minun lunasti,
Kiitos soi Herralle!
Jeesus maksoi velkani,
Kun Hän kuoloon ristille
Kävi minun tähteni.
Kiitos soi Herralle!

2 Nyt on orja vapaana,
Kiitos soi Herralle!
Nyt on Isän omana,
Kiitos soi Herralle!
Riemu rinnassani saa
Kiitosvirret vireille,
Jeesus taitaa vapahtaa,
Kiitos soi Herralle!

3 Sokea sai näkönsä,
Kiitos soi Herralle!
Katsella voin päivyttä,
Kiitos soi Herralle!
Yöhyt muuttui päiväksi,
Valo koitti minulle,
Kaikki muuttui uudeksi,
Kiitos soi Herralle!

4 Sama armo sulla on,
Kiitos soi Herralle!
Hän toi täyden sovinnon,
Kiitos soi Herralle!
Kuollessaan Hän ansaitsi
Pelastuksen kaikille,
Anna sielus Hänelle —
Kiitos soi Herralle!

P. J. Owens.—H. Sorsa.

138 Jeesus sielun Ylkä.

Martyn. 7. D. Simeon Butler Marsh.

1 Jee - sus sie - lun yl - kä sä, Sy - liis suo mun pae - tak - sen'
E - lon hir - mu - myrs - kyis - tä, Al - ta hyö - ky- aal - to - jen.
D. C. Rau - hass' saa - ta sa - ta - maan, Tal - tees sie - lun' tul - ko - hon!
Fine.
Jee - sus, käy mua suo - jaa - maan,
Siks kun myrs - ky o - hi on,
D. C.

2 Kenpä muu mun turvan' ois!
Sielun' riippuu sinussa.
Älä heitä heikkoo pois,
Auta, nosta, lohduta.
Sinuun yksin uskallan,
Avun kaiken sulta saan;
Riennä siipeis suojahan
Turvatonta turvaamaan!

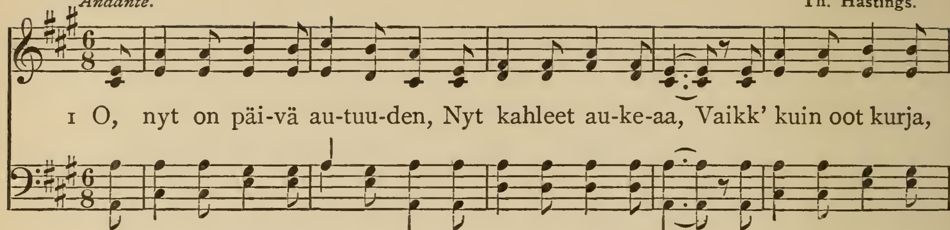
3 Sä oot, Jeesus, halunan',
Kyllin suot mun tarpehen'!
Tue sä mua horjuissan',
Ole valon', terveyten'.
Vanhurskas sun nimes on,
Mä oon kurja syntinen,
Rikollinen, avuton,
Sä oot hyvä, armoinen.

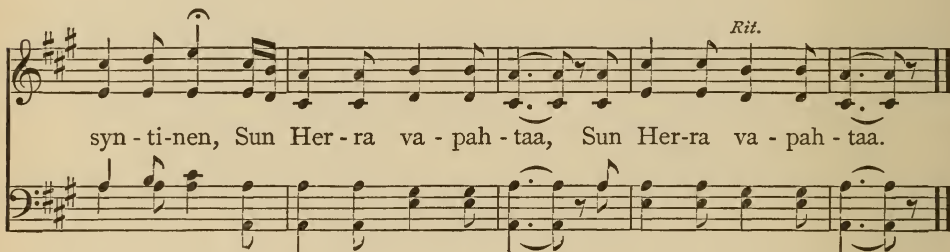
4 Annat armon runsahan,
Puutteeni voit parantaa,
Armovirran vuotavan
Suo mua pestä, puhdistaa.
Elon lähde olet sä,
Kylliksen' mun juoda suo.
Ole mulla lähteenä,
Joka iki-elon suo.

C. Wesley.

139 Autuuden päivä.

Andante. Th. Hastings.

2 Sinulle tänään lausuu hän
Sanansa suloisen:
"Käy syliini, käy pöytähän!
||:On sijaa sinullen!":||

3 Hän iäisesti rakasti
Sua, kurja syntinen,
Myös tuntee sielun-tilasi
||:Jumala armoinen,:||

4 Se armo, joka ryövärin,
Myös sunkin pelastaa,
Ja unhotuksen syvyyksiin
||:Sun syntis upottaa,:||

5 Siis riennä, armosylinsä
On auki sulle nyt,
Sua Jeesus huutaa nimeltä,
||:On kauvan etsinyt!:||

6 Miks tahdot käydä enemmän
Kahleissa syntien,
Kun vapauden, elämän
||:Sois Herra sinullen?:||

7 Hääsalihin käy sisähän
Morseinna Karitsan,
Sull' antaa juhlapuvun hän,
||:Niin — lumivalkean!:||

140 Ahdas portti.

1 On portti ahdas, kaita tie,
Mi johtaa taivaasen,
Vaan mahdut siihen kuitenkin,
||:Jos lienet vaikka ken!:||

2 Ei taivas vielä ole täys',
Sä kyllä sijaa saat,
Jeesuksen nimeen, ansioon
||:Sen portit aukeevat,:||

3 Vaikk', on jo siellä tuhanne
Valkeissa vaatteissaan,
Sullenkin sijaa säästänyt
||:On Herra armossaan,:||

4 On sijaa rinnoill' Jeesuksen
Ja paradiisissaan,
Niin evankeljum' opettaa,
||:Siis kiitos Jumalan!:||

5 Ylistys Herran, että mä
Myös luona Jumalan
Asua iankaiken saan
||:Ilossa taivahan!:||

6 "Mä Herran iloon käydä saan,"
O autuus verraton!
Autuas, lapsenoikeuden
||:Ken siellä saanut on!:||

L. S.

Tulenko tykönsä nyt?

M. Bliss Willson.

1 Jee - sus mua huu - ta - vi; Kään-ny jo! Me - nen - kö luok-seen nyt?
Hä - neen ken us - koo, on au - tet - tu— Me-nen - kö luok-sen-sa nyt?
Hel-lim-min huolin hän kuis-kai-lee: Ä - lä mull' e-nem-pää murhett' tee.
Vie - lä - kö mie-le - ni paa - tu - nee Tai tu - len - ko ty - kön-sä nyt?

2 Mun tähteni Jeesus surmattiin,
Menenkö luokseen nyt
Tähteni naulittiin ristille,
Menenkö luoksensa nyt?
Nyt antaa hän armon siunatun,
Nyt tahtoo hän aina olla mun,
Jos jätän maailman turmellun,
Oi avaanko hänelle nyt?

3 Jeesus hän kolkuttaa, kolkuttaa,
Avaanko hälle nyt?
Sit' ehkä toiste en kuulla saa,
Avaanko hänelle nyt?
Herrani Jeesus on ovella,
Voi sitä ystävää kallista;
Annanko sydämen paatua
Vai avaanko hänelle nyt.

4 Mitäs jos Herra mun hylkääpi,
Avaanko hälle nyt?
Oi tahdon avata oveni,
Pelasta sieluni nyt!
Siunattu Jeesus, oi, joutuos,
Syntini anteeksi antaos;
Työsi nyt minussa alkaos
Ja pelasta sieluni nyt.

Fanny J. Crosby.—Suom. Hilda Sorsa.

Kuule rukouksen', Jeesus.

Moderato.

W. H. Doane.

1 Kuu - le ru - ko - uk - sen', Jee - sus, O - hits' ä - lä käy;

Muil - le - kin kun ar - mos lai - naat, Luok - sen' en - nät - täy!

Jee - sus, Jee - sus, o - hits' ä - lä käy; Ja kun

vir - voi - tat sä mui - ta, Luok - sen' en - nät - täy!

2 Armo-istuimesi luona
Mulle rauha tuo;
Jos mä murtuneena vaivun,
Vahva usko suo!

3 Turvaten sun ansioosi
Armoos anelen,
Parantele terveheksi
Haavat sydämen'!

4 Sinä ilon, elon lähde
Kaikkein kallihin;
Sinuttapa maa ja taivas
Turha oisikin!

F. J. Crosby.

Ota tällaisnaan.

Ira D. Sankey.

1 Oi, Jee-sus, kuu - le huu - to - ain Ja au - ta kur-jaa sie - lu - ain: Sa ar - mos - ta - si mi - nut vaan Ot' ai - van täl - lais - naan!

Oi o - ta täl - lais - naan! Oi o - ta täl - lais - naan! "Mun Jee - sus kuo - lit täh - te - ni", Siis o - ta täl - lais - naan!

2 Oon rikollinen, avuton,
Mut veres tähtein juossut on.
Mun tehdä voit miks' tahtos on:
Oi ota tällaisnaan!

3 Täss' olen, Herra, vallassas,
Tee työsi armo-voimallas
Ja kirkasta sun kunnias!
Ot' aivan tällaisnaan!

4 En parantaa voi itseäin,
En pitää yhtä päätöstäin:
Oi, oman nimes tähden, näin
Ot' aivan tällaisnaan!

E. Hamilton.

Puutteisen antautuminen.

1 O Jee - suk-sen', Mä puut-tei-nen Sun tur - viis it - sen' an- nan; Sun e - tee - si Mä syn - ti - ni Ja ka - tu-muk-sen' kan - nan.

2 Mä kaukana
Pois sinusta,
Kuin lammas harhaelin;
Riemuissa maan,
Kuin vaahto vaan,
Aalloilla häilyelin.

3 Vaan huokaillen
Sua rukoilen:
Ah Herra, lepy vielä!
Mua katsahda
Taas armossa,
Hyvyyttäs älä kiellä!

4 Mä heikko oon,
Vaan tukekoon
Mua voimas, rakas Isä!
Sä armossas
Sun sanallas
Mun voiman', taiton' lisää!

145

Sydämein wartoowi sua.

Adagio. C. Sjögréen.

mf *p* *f* *Dim.* *p*

1 Her - ra sä tai - vaan, Sy - dä - men' var - too - vi sua; Huo - jen - na vai - vaan', Vir - voi - ta, loh - du - ta mua!

2 Suo etten näänny
Autuutta etsiessäin!
Taaks' etten käänny,
Jeesus mua vie edespäin!

3 Käsissäs kanna,
Vahvista heikkouten',
Voimasi anna
Sinua seurataksen'.

4 Turhuutta vastaan
Kätke mua itsehesi!
Sä ainoastaan
Olet mun ilonani!

5 Vaarat sä poista,
Herra, ja siunaus tuo!
Kasvosi loistaa
Kirkkahat minulle suo!

L. S.

146 Sun jalkoihisi lankeen.

Adagio. M. E. Karlsson.

1 Sun jal - koi - hi - si lan-keen ru - ko - el - len, O Her - ra Jee - sus, toi - vo ka - tu-vain! Ah, an-teeks an - na, huu-dan huo-ka- el - len, Ja lap - ses puo - leen kat - so ar - mah - tain!

2 Sä vikan' näet, luet kyyneleeni,
Mua nimeltän' taas kutsut äänelläs.
Sä tunnet tarkoin sydänsairauteni,
Ah paranna mun haavan' sylissäs!

3 Ah suo mun nähdä sua lähelt' aivan,
Ja suo mun maistaa sinun rinnoillas
Sun kunniaasi suurta, rauhaa taivaan,
Ja käydä kuoloon rohkeest' turvissas.

4 Vahvista että kestän taisteluissa,
Ja auta liitossasi riippumaan,
Sua rakastamaan ajan vaihteluissa
Ja uskossasi kuoloon nukkumaan.

Mestari, myrsky on suuri.

H. R. Palmer.

1 Mes-ta - ri, myrs-ky on suu - ri Ja mah - ta - vat lai - neet käy; On
tai - vas-kin mus - ta - na juu - ri, Ei a - pu - a mis - tään näy.
Mes-ta - ri, sal - lit - ko mei-dän Kur - ji - en huk - ku - a!— Jo - ka
tuo - ki - o tui - mas - ti uh - kaa Meit' aal - toi - hin hau - da - ta.—
Ma ty - ve - neks' aal - lot ja tuu - let saan, Rau - ha vaan!

p *pp*

Rai - vot-koon vi - ha siis aal - to - jen, Tai hen - ki - en, taik - ka - pa

Cre - - - - - - - - - scen - - - - - - - - - - - - - do.

ih-mis-ten, Ei hä-tää, kun tul-lun-na lai - va-han On Mes-ta - ri maan, meren

ff

tai - va - han. Ne kaik-ki saan kau - niis - ti tai - pu-maan,—Rauha vaan!

p *p* *pp*

Rau - ha vaan! Ne kaik-ki saan kau-niis-ti tai - pu-maan, Rau - ha vaan!

2 Mestari, tuska mun valtaa
Ja murhe mun näännyttää,
Ei tyyntyä syömeni malta,
Se viel' yhä myrskyää,
Synnin ja surujen kuohut
Käy hamaan sieluhun—
Ja ma hukun—ma hukun, ah, Herra!—
Oi riennä jo apuhun!—

3 Mestari, vaara jo väistyi,
Nyt kaikk' on niin tyyntä vain.
Syvyydessä aurinko välkkyy
Ja taivas mun tunnossain!
Siunattu, voimakas Herra,
Ain' ole kanssani,
Kunnes saavun ma satamaan kerran
Ja päättyvi matkani!

M. A. Baker.

Sun rauhas, Jeesus.

Ira D. Sankey.

1 Sun rau - has, Jee - sus, an - na mul - le par - haaks, Se tais - te-

luis - sa lie - vi - tys - tä tois, Ja kor-pi-maan-kin muuttais hu - vi-

tar - haks, Ja va - el - lus vaan "vä - hän ai - kaa" ois.

Rit.

2 Niin "vähän aikaa" vielä kilvoitusta,
Sanallas itse silloin lohdutat,
Ja "vähän aikaa" kylvön toimitusta,
Kunnekka lyhteet kotiin kokoat.

3 Nyt "vähän aika" huolta elontiellä,
Ja juoda rahtu elonvirrasta,
Sitt' iäisesti nautintoa siellä
Täydellisyyden lähteen reunalla.

4 Nyt "vähän aikaa" lampun valmistusta,
Ja "vähän aikaa" odotusta vaan,
Ja sitte iki-juhlan riemastusta,
Ylistäin, kiittäin sua ainiaan.

Jeesuksen kutsuwa ääni.

Joseph P. Holbrook.

2 Mä kuulin äänen Jeesuksen:
"Mä vettä elävää
Suon ilmaiseks, juo, elä sä
Et janoo enempää''.
Mä tulin luokse Jeesuksen
Ja join, syvälti join,
Niin sammui jano, elon sain,
Nyt iät' elää voin!

3 Mä kuulin äänen Jeesuksen:
"Oon valkeus maailman,
Ken seuraa mua, ei koskaan jää
Pimeyden valtahan'',
Mä häneen katsahdin ja sain
Elämän valkeuden,
Sen valossa mä vaellan
Nyt hetken jokaisen.

Horatius Bonar.

Kristus wastaan ottaa syntisiä.

Arr. from Neumaster, 1671. James McGranahan.

1 "Jee-sus ot-taa vas-ta-han," Sa-na kal-lis kai-ku-koon,
Kau-vim-pa-na kul-ke-van Sy-dä-meen se vai-pu-koon!

Kuoro.

Lau-la, lau - - - la rie-mui-ten: . . . . Kris-tus
lau-la rie-mui-ten, lau-la rie-mui-ten
kor - - - jaa syn-ti-sen. . . . Soi-koon ai - - - na
kor-jaa syn-ti-sen Kris-tus kor-jaa syn-ti-sen soi-koon selvemmin
sel-vem-min: . . . . Kris-tus kor - jaa kur-jat - kin!
soikoon selvemmin

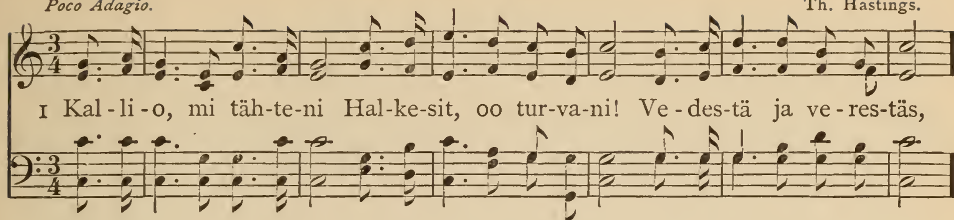
2 Tullos rauhan valkamaan,
Armon portit auki on!
Herra seisoo sanassaan,
Epäilykses aiheeton.

3 Kristus vastaan ottaa sun,
Verin syntis puhdistaa;
Hän sun osti tuomitun,
Kukas siis voi kadottaa?

4 Tyyntynyt on tuntoni,
Sovitettu sielusein:
Kristus kaikk' on kuntoni,
Täysi vanhurskautein.

151 Haljennut Kallio.

Poco Adagio. Th. Hastings.

2 Työllän' täytetyks' en saa,
Mitä lakis velvoittaa.
Jos kuin ahkeroitsisin,
Yöt ja päivät itkisin,
Syntejän' en maksaa vois,
Sä vaan voit ne ottaa pois.

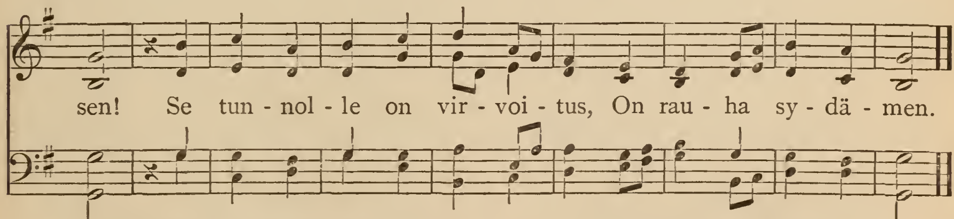
3 Turha on mun ansion'.
Ristissäs mun turvan' on.
Alastonna, puutteissan'
Apua sult' odotan.
Vie mua terveyslähteen luo,
Älä syntiin kuolla suo!

4 Terveenä mun ollessan',
Elossa ja kuollessan',
Ja kun kutsut tulemaan
Tuomiotas kuulemaan—
Kallio, mi tähteni
Halkesit, oo turvani!

152 Sowitus.

Moderato. W. Jones.

2 Sovitus—kautta kaiken maan
Tää sana kaikukoon,
Ja taivaan kuorit riemuissaan
Myös siitä veisatkoon!

3 Sovitus! Sua ylistän,
Karitsa Jumalan.
Sä kuolit ristiin edestän',
Sun kiitos ainian!

I. Watts.

KRISTITTY.

I. VANHURSKAUTTAMINEN.

153 Mä waalin tein.

Lowell Mason.

1 Mä vaa-lin tein — oi on-ne-ain! Jee-sus on mun, mä hä-nen vain.
Oi nou-se vir-ten rie-mui-nen Nyt Luo-jaa tai-von kiit-tä-en.

2 Meit' lemmen kahleet kiinnittää,
Niit' hoitaa tahdon mielellään,
Nyt riemulaulun kaiutan
Ma kunniaksi Jumalan.

3 Se tehty on—oi autuuttain;
Jeesus on mun, mä hänen vain.
Hän kutsui mun ja rintahain
Taivaisen rauhansa mä sain.

4 Löys' sielun rauhan haluisan
Vaan haavoissaan—oi onnean',
Ei riistää kenkään mua saa,
Hän ainoa mua iloittaa.

5 Mun tunton rauhaa todistaa,
Sen riemulla voin tunnustaa,
Siks kun mä kuoloon uinahdan
Ja siunaan päivän koittavan.

Ph. Doddridge.—Muk. suom. H. H. H—n.

154 Weri-lähde.

I. B. Woodbury.

Andantino.

1 On ve-ri-läh-de sy-dä-men A-vat-tu Jee-suk-sen: Ja sii-nä pes-ty syn-ti-nen Saa uu-den sy-dä-men.

2 Sen siunauksen kuollessaan
Sai rosvo ristillään,
Ja minä, yhtä paha, saan
Siin' armon elämään.

3 Siit' asti kuin ma uskossa
Tään armovirran näin,
Sun rakkauttas laulan ma
Ain' halki elämäin.

4 Ja ääneti kun kieli tää
Haudassa sammaltuu,
Saa uutta virttä Karitsan
Laulella uusi suu.

W. Cowper.

Vapahtaakseen myöskin mun.

Allegro moderato. M. E. Karlsson.

1 Kii - tos Her - ran! Jee - sus kan - toi Syn - nit, voit - ti tais - te - lun, Ris - tin kuo - loon it - sens' an - toi Va - pah-taak - seen myöskin mun: Myös - kin mun! myös-kin mun! Va - pah - taak - seen myös-kin mun: Myös-kin mun! myös - kin mun! Va - pah-taak-seen myös-kin mun!

2 Yks on kuollut kaikkein vuoksi.
Kuolo, miss' on voittos sun!
Jeesus kutsuu Isän luokse
Kaikki — kutsui myöskin mun:
Myöskin mun! myöskin mun!
Kaikki — kutsui myöskin mun:
Myöskin mun! myöskin mun!
Kaikki — kutsui myöskin mun!

3 Synnin vallast' armahasti
Vapahti hän mun ja sun;
Kuuliaisna kuoloon asti
Isän kanss' sovitti mun:
Myöskin mun! myöskin mun!
Isän kanss' sovitti mun:
Myöskin mun! myöskin mun!
Isän kanss' sovitti mun:

4 Armosta on autuus mulla,
Pääsy taivaan riemuhun,
Saan kautt' uskon iloon tulla,
Taivaassa on kotin' mun:
Myöskin mun! myöskin mun!
Taivaassa on kotin' mun:
Myöskin mun! myöskin mun!
Taivaassa on kotin' mun:

5 Pois nyt pelko sielustani!
Puhkee, sydän, riemuhun;
O mun suurta autuuttani,
Kun hän kruunaa myöskin mun:
Myöskin mun! myöskin mun!
Kun hän kruunaa myöskin mun:
Myöskin mun! myöskin mun!
Kun hän kruunaa myöskin mun!

Pyhä risti on voittanut.

Maestoso. *f*

Amerik. sävel.

1 O, on - ko sun o - ma - nas au - tuus se suur, Jon-ka Aa - bra-ham näh - dä sai toi - vos - sa ker - ran,
Koska syn - nin - yö val - lit - si synk - kä - nä juur, Ah, on - ko sun au - tuus se lu - paa - ma Her-ran?
Sen myö - tä on rau - ha, se voi - ton myös saa, Se ku - kis - taa syn - nin, van-hurs-ka - ut - taa.
mf Py - hä ris - ti on voit - ta - nut, voit - to on sen, *Cres.* Ja Jee - sus lyö *f* pe - rä - ti vi - hol - li - sen!

2 Halk' aikain se siintää vain himmeesti voi,
Koska kuoleman varjot ne maan vielä peitti,
Pyhät profeetat sentään jo ilmi sen toi,
Ja säteitä toivon se monelle heitti.
Sit' aikaa he uskossa katselivat,
Kun rauha, vanhurskaus vallitsevat.
||:Katso, risti on voittanut, voitto on sen,
Ja Jeesus lyö peräti vihollisen.:||

3 Miss' ompi nyt hän, joka tahtonut ois,
Että synnillä meiss' olis ainian valta,
Että Jeesus ei sieluille apua tois,
Ei tempaisi kuololta kauhistavalta?
Jo Jeesus on saatanan kukistanut,
Ja autuuden maailmalle hän hankkinut!
||:Sillä risti on voittanut, voitto on sen,
Ja Jeesus lyö peräti vihollisen.:||

157 Ääretön laupeus.

Wm. B. Bradbury.

2 Oi ääretön laupeus! Kalliisti hän
Mun sieluni lunasti elämähän.
Nyt autuas armostaan riemuelen,
Hän korvesta löysi mun eksynehen.

3 Oi ääretön laupeus! Ihmekin suur!
Hän lääkkeet ja neuvot ties' parhaimmat juur'.
Hän tuskille sielun saa lievityksen,
Hän pyyhkivi kyyneleet itkevien.

4 Oi Jeesus, Sä autuuden Ruhtinas, oi,
Sun kiitostas ainiaan harppuni soi.
Ja kerran, kun henkeni jättävi maan,
Sun turvata armohos' silloinkin saan.

F. Bottome.

158 Mä synniss' ennen iloitsin.

1 Mä syn - niss' en - nen i - loit - sin Va - paas - ti or - ja - naan,
Oi puh - das, py - hä Ka - rit - sa, Sun kuo - le - mal - la - si
Siks' kun - nes kiin - tyi mie - le - ni Ju - ma - lan Ka - rit - saan.
Ja nou - se - muk - ses voi - mal - la Sä tur - vaat mi - nu - a.

2 Voi verisiä vaivojaan!
Mä ristiss' hänen näin,
Juur' silmäyksens' himmeän
Kun loi hän minuun päin.

3 Kyll' muistan silmäyksen sen
Mä hetkeen viimeiseen:
Kuoloonsa olin syyllinen—
Se tuntui sydämeen.

4 Hän katsoi taas: "Mun lapseni,
Suo mulle sydämes,
Vereni annoin hengestäs
Ja kuolin hyväkses''.

5 Mä pelastuin ja puhdistuin
Ja Hengen miekan sain,
Oi Jeesus, elää tahdon siis
Sun kunniakses vain!

159 On armo suloinen.

Adagio. Maurice Greene, † 1755.

p *mf* *p*

1 On ar - mo su - loi - nen, Sen tun - to au - tu - as! Käy
hal - ki mai - den, tai - vas - ten Sen kai - ku voi - ma - kas.

2 On sula armo vaan
Pelastus syntisen,
Ja Herran neuvot ainiaan
Ol' armo hyväks sen.

3 O armo verraton,
Kun neuvottu on tie,
Mi saattaa taivaan ilohon,
Autuuteen minut vie!

4 Armosta aivan saan
Sen kruunun, min hän suo.
Taivaaseen pääsen armostaan—
O suur' on armo tuo!

Ph. Doddridge.

160 Uskalla sieluni.

Lewis Edson.

1 Us - kal - la sie - lu - ni Ja o - le pel - vo - ton!

Ka - rit - sa täh - te - si Ris - til - lä kuol - lut on.

Tai-vaass' on vä - li - mie - he - nän', Tai - vaass' on vä - li-

mie - he - nän', Mun kä - siin - sä py - väl - si hän.

2 Taivaassa elää hän,
Minua puolustaa,
Verensä edestän'
Ja työnsä osoittaa.
Sovintoveri Jeesuksen
Sovintoveri Jeesuksen
Kostuttaa armo-istuimen.

3 Viis haavaa hänell' on
Vuorelta Golgatan,
Rukous verraton
Niiss' on mun puolestan'.
Ne huutaa: "Ole armoinen
Ne huutaa: "Ole armoinen
Ja säästä tämä syntinen!"

4 Ja Isä armossaan
Poikaansa kuuleepi,
Ei kiellä rakkauttaan,
Vaan leppyy iäti.
Vie Henki ylös rukouksen
Vie Henki ylös rukouksen
Ja antaa lapsenoikeuden.

5 Jumal' on leppynyt,
Mä anteeks-annon sain,
Ja lapsen rauha nyt
On mulla sielussain.
Ja "Abba, rakas Isä!" saan
Ja "Abba, rakas Isä!" saan
Nyt huutaa, luottain Jumalaan.

C. Wesley.

Nyt lemmin.

A. J. Gordon.

1 Su - a Jee - sus ma lem-min, oi Va - pah - ta - jain
Ma tie - dän ett' o - let mun o - ma - ni ain',
Nyt hyl - jä - ten syn - nin, mi hal - lit - si mua.
Jos jol - loin - kin lem - min, nyt lem - min ma Sua!

2 Ma lemmin, kosk' ensin oot lempinyt Sie:
Sun verelläs aukaistu armon on tie
Sun tappura-kruunus se lemmen mull' loi:
Jos jolloinkin lemmin, Sua lemmin nyt, oi!

3 Sua eläissän lemmin ja kuollessakin,
Niin kauan Sua kiitän kuin hengitänkin.
Ja kuolema täältä kun korjaapi mun,
Se voittoni on, ett' on lempeni sun.

4 Ja kunniass' ollen, kun taivahassas
Ma palvellen katselen kirkkauttas,
Ja kun elon-kruunu on suomastas mun
On lempeni, Jeesus, sitt' iäti Sun.

Taiwaan kellot soikoot.

G. F. Root.

Cres.

1 Tai - vaan kel - lot soi-koot! Rie - mu ver - ra - ton, Laps' kun syn - nis- tä pois pa - la - jaa;
Tiel - lä hän - tä vas-tass' I - sä ar - mas on, Lem - pi - sy - liins' hän - tä ha - la - jaa.

mf Kau - niist' en - ke - lit siell' lau - le - lee,
p Kau-niist' tai - vaan har - put helk - kyi-lee; *f* Niin-kuin vet - ten pau - hu val - ta - vas - ti, oi,
Cres. Lu - nas - tet-tuin kii - tos - vir - si soi.

2 Taivaan kellot soikoot!
Riemu verraton,
Sillä sovinnon sai syntinen;
Eksynehen lampaan paimen löynnyt on,
Kotiinsa sen kantaa riemuiten.

3 Taivaan kellot soikoot!
Juhla parhaillaan!
Riemuitse sä enkel-joukkio!
Levitköön se tieto yli kaiken maan:
Sielu Karitsan on morsio!

W. O. Cushing.

163 Lapsi olen Jumalan.

Ph. Phillips.

1 Lap - si o - len Ju - ma - lan Kaut-ta ve - ren Ka - rit - san, Yh - te-

nään mä oo-tan, i - kä-vöit-sen vaan I - loll' y - lös len-tääk-sen' Tai-vaan

kor - ke - u - te - hen, Jos - sa Jee - suk - sel - tain ter - veh-dyk-sen saan.

Kal - lis ve - ri vi - a - ton Sie - lun puh - dis - ta - nut on;

Rit.

Kah - leet rau - kee, Port - ti au - kee, Sie - lu tai - va - ha - seen käy.

2 Valon Isä, luoksesi
Huokaukset nousevi,
Sylihis vaan turvaisehen ennättäyn.
Rintahasi nojaten
Lohdutustas nautitsen,
Kunnes luokses kerran portin kautta käyn.

3 Iloisesti kiirehdin
Portin kautta kaupunkiin,
Jossa väsynyt saa levon ikuisen;
Siellä on jo siskoni,
Siell' on valmis kruununi,
Kaupunkihin siihen katson uskoen.

4 Vankeuten' raukenee,
Henki vapaa lentelee
Kohta Isän ylhäisehen kotihin;
Siell' on iki-aamun koi,
Riemu alkaa, laulu soi!
Portin kautta astun Jerusalemiin.

John Parker.

164 Sun wuokses wereni.

Andantino. P. P. Bliss.

1 Sun vuok - ses ve - re - ni Ja hen - ken' uh - ra - sin, Mä kuo - lin täh - te - si Ja syn - tis so - vi - tin.
f Mä kuo - lin si - nut lu - nas - tain. *p* Mi - täs mä sul - ta sain?

2 Sun tähtes ihanan
Mä jätin taivaankin,
Vaivoissa maailman
Vertaissas vaelsin.
‖:Mä kaikki suostuin jättämään.
Luovutkos mistäkään?:‖

3 Mä kärsein enemmän,
Kuin kukaan käsittäis,
Kuoleman hirveän,
Ett'et sä kuoloon jäis.
‖:Näin kärsein, kuolin tähtes mä.
Mitäpä kärsit sä?:‖

4 Mä sulle ansaitsin
Aarteita taivahan,
Mä sinut lunastin,
Sait rauhan armostan'.
‖:Saat multa lahjat rikkaimmat.
Mitäs sä lahjoitat?:‖

Frances Havergal.

Kuninkaan lapsi.

Rev. John B. Sumner, arr.

2 Ainosyntynyt Poika, Vapahtaja,
Hän kerran ol' köyhä kuin sinä ja ma.
Vaan nyt Hän on kuningas kunniassaan
Ja mulle suo kodin taivahassaan.

3 Ja kerran kun harhailin kurjuudessain,
Mun kuollehen virvoitti lempensä vain;
Nyt armossa oon ja periä saan
Mä kruunun—oi onni!—ja taivaan maan.

4 Nyt halpahan majahan tyytyä saan;
Pian siintävi rantuet jo kotimaan.
Niin riemuitse sydän, ja laulaos vaan,
Oi kunnia Hälle! Oon laps' kuninkaan.

Hattie E. Buell.—H. H. H—n.

Siunattu varmuus!

Mrs. Jos. F. Knapp.

2 Seurata Herraa iloni on,
Onneni ompi sanomaton.
Kaikuja mulle enkelit tuo,
Riemusta taivaan, armoa suo.

3 Ihana rauha Herrassa on,
Hänessä lepo vertaamaton.
Lempeä nautin Vapahtajan,
Iäti luonaan asua saan.

Fanny J. Crosby. Suom. G—én.

Ei autuutta maailmassa.

Andante con espr. Jonas Andersson.

1 Mua mi - kään ei maail - mas - sa au - tu - aaks tee, Sen rie - mut vaan tus - ki - a tuot - taa. Sua Jee-sus mun sie - lu - ni ru - ko - e - lee, Sun lau - peu - tee - si se lu - ot - taa—
Sä sie - lu - ni kai - puun voit täyt - tää.
Sä sie - lu - ni, sie - lu - ni kai - puun voit täyt - tää.
Sä sie - lu - ni kai-puun, sä sie - lu - ni kai - puun voit täyt - tää.

2 Virvoita mun sielun' sä Lohduttaja,
Mun autuuten' elävä lähde,
Ah kuule sä morseinta kaipaavata
Sun hellimmän rakkautes tähden:
Virvoita mun sydämen' köyhä!

3 Kun kallio kovakin vettänsä soi
Ja satoipa taivaskin mannaa,
Niin hellyyttäs Jeesus et kieltää voi,
Mun sielullen' lohdutus anna,
Ja paranna sydämen sairas!

4 Hän elää ja hallitsee, Lohduttaja,
Kolm'yhteinen Jumala pyhä.
Hän kruunaapi morsion kunnialla
Ja kaunistaa armolla yhä—
Se autuas, ken siihen luottaa!

*) Sulkuha'assa ⌐——¬ olevat nuotit jätetään huomiotta, kun laulua ei lauleta köörissä.

168 Aika rientää.

1 O, kiireesti rientävi aikamme pois,
Se mieleemme johdattakaamme!
Se kiitävi, juuri kuin lennossa ois,
Ja minne vaan katsahtakaamme,
Se kaikki on katoavaista!

2 Ei täall' ole pysyvää kaupunkia,
Ei sielumme kaipaus täyty,
Ei henkemme ennen saa onneansa,
Kuin uskossa turvahan käyty
On Jeesuksen helmahan hellään.

3 Se vaan, jolla Jeesus on aartehenaan,
Sai autuuden-kallion armaan,
Sai auringon yöhönsä loistelemaan,
Sai toivon, mi kestävi varmaan,
Ei eloss', ei kuolossa horju.

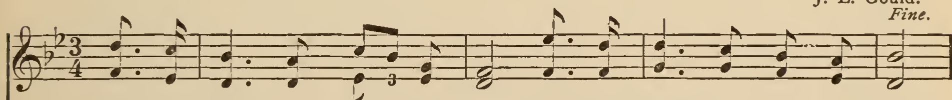
4 Siis kysyköön kukin nyt itseltähän:
O, onko hän omaksen' tullut?
Ja elänkö hänessä elämätän',
Vaikk' ompi hän tähteni kuollut,
Mun sieluan' vapahtaaksensa?

5 Jos et ole tullut—o kiiruhda nyt,
Tuo hälle sun velkasi suuri!
Sua Herras on kauvan jo ikävöinyt,
Ja rakkautensa nyt juuri
Sun autuaaks tahtoisi tehdä.

L. S.

169 Elämän merellä.

J. E. Gould.

2 Voit, kuin äiti lastaan, Sä
Valtameren viihdyttää.
Ärjy-aallot vaikeni
Käskystäs: "Ol' ääneti!"
Meren ihme-haltija,
Jeesus, auta, ohjaa ma!

3 Koska ranta lähenee,
Murtolaineet tyrskyilee
Mun ja määrän vaiheella;
Silloin, rintas no-jassa,
Rohkaise, oi Jeesus mua:
"Pelko pois, Mä ohjaan sua!"

170 Jätän kaikki, seuraan sua.

Adagio. L. Mason.

1 Jee - sus, sä oot ys - tä - vä - ni, Jä - tän kaik-ki, seu - raan sua,
Hyl - jät - ty - nä, hä - däs - sä - ni O - let o - san', au - tat mua.

Maa - il - ma nyt sie - lul - le - ni Hal - pa on ja ar - vo - ton,

Ritard.

Sil - lä nyt mun aar - te - he - ni Ju - ma - la ja tai - vas on!

2 Maailma mun hyljätköhön,
Hyljättiinpä Jeesuskin,
Ystävät mun pettäköhön,
Herra mun on kuitenkin.
Ihmis-suosiost' en huoli,
Sulta riemun runsaan saan,
Silloin mull' on voiton puoli,
Kun sä mulla olet vaan.

3 Pois siis kunnia, ilo mainen,
Tulkoon mitä tulkohon!
Ikeesi on soveljainen,
Armos mulle kyllä on.
Abba Isä! Sä suot rauhaa,
Turvan' panen sinuhun.
Salamat käy, myrsky pauhaa,
Sittenkin käy hyvin mun!

H. F. Lyte.

171 Johda mua, Vapahtaja.

Expressione.

Frank M. Davis.

1 Va-pah - ta - ja, joh-da-ta, Ett'-en eksy, hairahda.
Va - pah - ta-ja, joh-da-ta, Ett' - en ek-sy, hairahda.

Luo-nas' o - len tur-vas-sa, Rak-kau-te-si suojassa.
Luo - nas' o-len tur-vas-sa, Rak - kau - te - si suo-jas-sa.

Kuoro.

Joh - da, joh - da, Va - pah - ta - ja, joh - da - ta
Va-pah - ta - ja, joh - da - ta, joh-da-ta

Rit. e dim.

Las - tas' a - jan aal-loil - la, Ett'-en ek - sy, hai-rah-da.
aal-loil-la hai-rah-da.

2 Sinä olet turvani
Myrskysäät kun riehuvi,
Meren kuulen pauhaavan
Armohosi uskallan.

3 Vapahtaja armoinen,
Johda kautta kuohujen
Pieni pursi satamaan,
Lastes' iki-onnelaan.

F. M. Davis.—H. Sorsa.

172 Sua seuraan.

Lento. Wm. Bradbury.

1 Su - a, Jee - sus, seu - ra - e - len, Mak - soi mi - tä maks - sai - si!
Lä - pi kor - ven, y - li me - ren Tur - vas - sa käyn kans - sa - si.

f Sua, vaan sua, *p* sua, vaan sua Seu - raan ai - na, joh - da mua!

2 Tuntuu totta turvaisalta,
Kun käyt, Jeesus, kanssani,
Kaiken vaivan, vaaran alta
Voit sä auttaa, autatki.
Sua, van sua, sua, van sua
Seuraan aina, johda mua!

3 Mitäs hyvää sulle annan?
Olen kurja, vaivainen.
Sydämen' omakses kannan,
Sinä oot mun rikkauten'.
Sua, vaan sua, sua, vaan sua
Seuraan aina, johda mua!

4 Menköön kaikki hyvyys mainen,
Jäätpä mulle, Jeesuksen';
Kadotkoon kaikk' katoovainen,
Sinussa on kylläksen'.
Sua, vaan sua, sua, vaan sua
Seuraan aina, johda mua!

5 Hätään, onneen seuraa mua,
Aarteeksen' jää ainoaks,
Yöks jää päivä ilman sua,
Elo muuttuu kuolemaks.
Kanssas on, kanssas on
Yökin, päivä varjoton.

J. B.

173 Mullekin.

1 Herra, kuivankin maan juotat,
Runsaan armos vuodatat;
Kansalles kun kasteen tuotat,
Lainaa jotkut pisarat.

Kuoro:
Mullekin, mullekin,
Lainaa jotkut pisarat,
Mullekin, mullekin,
Ollos hyvä, leppyinen.

2 Armas Isä, ällös heitä
Mua, vaikk' oon syntinen.
Älä kasvojasi peitä,
Ollos hyvä, leppyinen.

3 Jeesus, armas sielun ylkä,
Ota minut sylihis.
Mua halpaa älä hylkää,
Korjaa viimein kotihis.

4 Joudu, Pyhä Henki, poista,
Sydämestän' sokeus;
Minun sieluhuni loista
Usko, toivo, rakkaus.

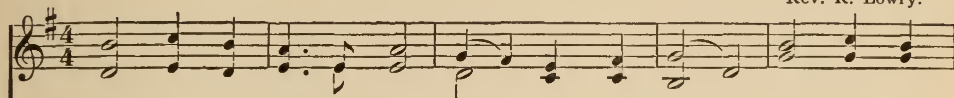
5 Älä syntejäni soimaa
Verellä ne puhdista;
Taivaast' armoa ja voimaa,
Loppuun asti lahjoita.

6 Itse laumaas mua saata,
Että luonas pysyisin;
Ja kun kastat kuivaa maata,
Siunaa silloin muakin.

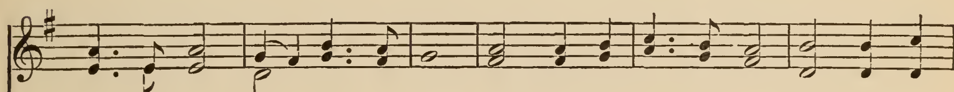
S—y.

174 Kuolithan, Jeesus tähteni.

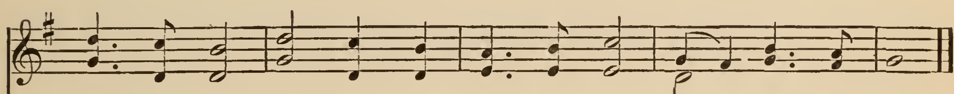
Rev. R. Lowry.

2 Jeesus, sä armohon
Nostit myös mun;
Lahjoita vieläkin
Armoas sun,
Että mä tyytyisin,
Ristini kantaisin,
Voimani uhraisin
Työhösi sun.

3 Jeesus, sä puhdista
Mieleni mun,
Ett' elinkauteni
Oisin mä sun;
Tahtoas täyttäisin,
Tietä myös näyttäisin
Muille, ja kääntäisin
Luoksesi sun.

4 Kaikk' ota vastahan,
Mit' ompi mun!
Kaikkihan onkin tuo
Antama sun.
Kerran kun korkenen
Luoksesi taivaasen,
Saan ilon iäisen
Suomasta sun.

S. D. Phelps.

175 Sulle, Herra elämän.

Frances R. Havergal. Chorus by W. J. K. — Wm. J. Kirkpatrick.

1 Sul - le, Her-ra, e - lä - män' Ko - ko - nan - sa py - hi - tän.
Pi - dä kä - ten' o - ma - nas Te - ke - mäs - sä tah - to - as.

Kuoro.

Pe - se mu - a, Jee - sus, ve - rel-läs,
Sy - dä - men' tee puh-taaks e - des-säs!
Sul - le, Her-ra, it - sen' an - nan ko - ko - naan O - mak - se - si ai - ni - aan.

2 Ota jalkan' kulkemaan
Sinun tietäs aina vaan.
Ota rintan': laulu sen
Olkoon kiitos sinullen!

3 Suo ett' omas suuni ois,
Ihmeitäsi ilmi tois;
Omas olkoon tavaran',
Kultani ja hopean'!

4 Ota päivän', yönikin,
Joka hetki pieninkin;
Ota lahjat, joita sain
Palvelustas varten vain!

5 Koko tahton' olkoon sun.
Nyt se enää ei oo mun.
Ota sä mun sydämen'
Istuimekses, Jeesuksen'!

Frances Havergal.

176 Sun turwihis, Jeesus.

W. G. Fischer.

1 Sun tur - vi - his, Jee - sus, mä an - ta - un vaan,
Sä rin - ta - ni val - loi - ta nyt ko - ko - naan.
Ett' - ei mu - a maa - il - ma viet - te - li - si; Mua puh - dis - ta siis lu - mi - val - ke - ak - si! Puh - dis - ta siis, oi puh - dis - ta siis, Mua puh - dis - ta siis lu - mi - val - ke - ak - si!

2 Sä syntini voit toki pyyhkiä pois,
Ne vaikkapa kuin veriruskeat ois;
Pois maailman riemut ne raukeavi;
Mua puhdista siis lumivalkeaksi!

3 Oi Jeesus, Sä tänn' alas silmäsi luo,
Mun itseni Sulle nyt uhrata suo!
Suo heikolle ruovolle voimiasi,
Mua puhdista myös lumivalkeaksi!

4 Oi Jeesus, sun ristisi juurelle vaan
Mä rientelen, sieltäpä armon mä saan,
Sä vuodatit veresi edestäni,
Mua puhdista siis lumivalkeaksi!

5 Et luotasi luovuta syntistä, et,
Vaan hellästi armolla holhoelet;
Ah, uuhdista mieleni Hengelläsi,
Mua puhdista siis lumivalkeaksi!

J. Nicholson.

177 Jeesuksen kädet ja helmansa hellä.

Adagio. *p* *mf* *f* *p* *mf*

1 Jee - suk - sen kä - det ja hel - man - sa hel - lä, Sy - dän - kin ar - moi - nen a - vat - tu on.
On - ko - han syy - tä siis nään - ty - ä kel - lä, Kuin a - voin au - tuu - den sa - ta - ma on?
Jee - sus - han huu-taa: jo jou - du ja tu - le, Suo mul-le, syn - ti-nen, sy - dä - me - si! Teet-kö-hän oi-kein, jos et hän - tä kuu - le, Jo - ka on kuol-lut sun e - des - tä - si?

2 Suloisin Herra, mun ylkäni Jeesus!
Ansios saan mä nyt itselleni.
Vahvasti uskon sen, siis sulle kiitos!
Aina mun tunnustat omaksesi!

Korjannut olet mun kuoleman tieltä,
Kenpä se nyt minun tuomita vois?
Sentähden veisaankin riemulla vielä:
"Paula on rikki ja lintu on pois?"

A. Falk.

178 Sydämen kaipaus.

1 Jeesus, sun sulohon liittohos tulla
Halaa ja kaipaa mun sydämeni,
Poista sä kaikki, mi esteen' on mulla,
Vedä sä luokses', o elämäni!
Auta sä kurjuuttan' havaitsemahan,
Saata mua turmion' huomaitsemaan.
Auta mun lihaani kuolettamahan,
Että mä eläisin sinulle vaan.

2 Vahvista sieluni armosi voimin
Henkesi apuhun luottamahan,
Sulle ett' aattelen, puhelen, toimin,
Ohjaa sä, tue mun heikkouttan'!
Sä, joka kuulevan korvan soit mulle,
Anna myös kätesi voimallinen,
Että mä eläisin täst' edes sulle
Matkallan' kotohon taivaisehen!

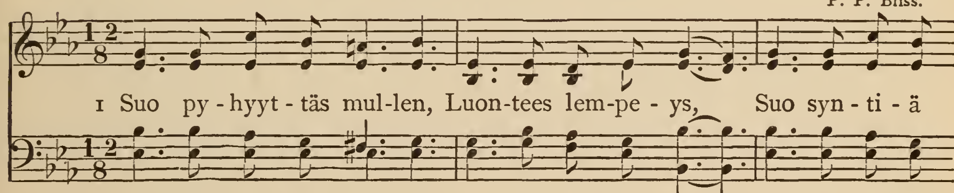
3 Vastaa siis, Jeesus, mun kaipauksiini,
Etsi sun lammastas' harhailevaa!
Oo mulle myrrha ja makea viini,
Paranna sydäntän' sairastavaa!
Suo ett'en puustavin orjaksi jäisi,
Sehän vaan ulkoa kaunistaa mun.
Aut' että sydäntän' elähdyttäisi
Henkesi laki—ja niin oisin sun!

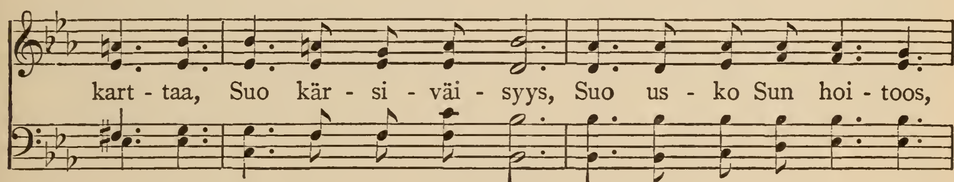
4 Koska sä täysin mun voimallas täytät?
Ota, o Jeesus, mun kuormani pois!
Koska sun armosi hellyyden näytät?
Nuhtele merta, ett' tyyntyä vois!
Jeesus, o armahda, laupeutes' kautta,
O älä kätke sun kasvojasi!
Hengessä köyhä sä rikkahaks auta!
Tule ja täytä mun sydämeni!

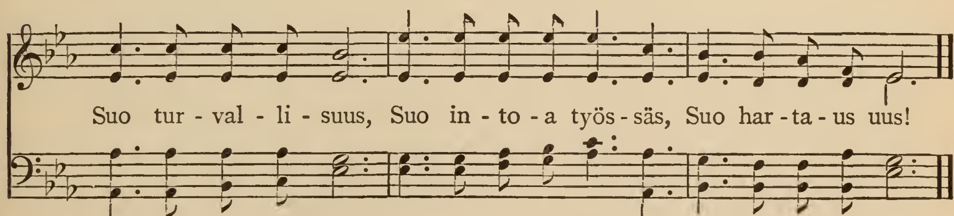
P. I. Hygom.

179 Suo pyhyyttäs mulle.

P. P. Bliss.

2 Suo iloinen henki,
Suo lohdullisuus,
Suo kunniaas e'istää,
Suo toivovaisuus,
Suo surra Sun kanssas,
Suo tunnollisuus,
Suo vaivoissa nöyryys,
Suo kiitollisuus!

3 Suo puhtaus mulle,
Suo voimallisuus,
Suo mailmasta voitto,
Suo taivaallisuus,
Suo kelvata Sulle,
Suo toimellisuus,
Suo siunattu Itses,
Suo täydellisyys!

Ellen H. Willis.

180 Lymy-paikka.

mf Andantino. A. K. Rutström.

1 Ra - kas Jee - sus, sy - dä - mes-säs On niin hy - vä ly - my - ä.
Si - nut - ta on su - la tus - ka, Mi - kään muu ei tyy - dy - tä;
Mut - ta sii - nä tah - don ol - la Suo - jat - tu - na myrs-kyis - tä,
Ra - kas - taa sua, Jee - sus, ai - na, Rak - kau-des - tas, e - lä - vä.

2 Rakkaudessasi, Jeesus,
On niin hyvä asua,
Lempihelmassasi maata,
Parempaa en halaja,
Siinä tahdon valvoo, maata,
Siinä käydä, seisoa,
Siinä rukoilla ja kiittää,
Elää, olla, kuollakin.

3 Sinutta en taida elää,
Kuolla vielä vähemmin;
Sinutta kadonnut ompi
Lepo sielun, ruumiinkin.
Mutta käsivarsissasi
Ompi linna, leponi;
Sota soikoon ympärillän',
Sinussa on rauhani.

A. K. Rutström.

181 Uusi-wuosi.

1 Nimessäsi, kallis Jeesus,
Alotamme vuoden taas.
Ole meillä turvanamme,
Anna meille armojas.
Tule, täytä sydämemme
Voimallas ja Hengelläs.
Yhä enemmän suo meille
Sinun täydellisyyttäs.

2 Tänä uunna vuonna meille
Suo taas armos runsaus,
Uusi anteeks-antamus ja
Uusi voima, siunaus.
Anna meille halu sua
Palvella ja rakastaa,
Toinen toistamme myös
Tiellä tukea ja lohduttaa.

3 Vaan me rukoilemme sua
Edestä myös maailman tään:
Tule Jeesus tänä vuonna
Niiden luo, kun synneissään
Sua tuntematta jäävät
Varjoon yön ja kuoleman,
Lavealla tiellä saavat
Kadotuksen kauhean.

4 Auta vaari ottamahan
Ajasta, mi kiitää pois,
Käyttämään niin päivät, hetket,
Että hyödyn parhaan tois.
Uutta armonvuotta älä
Salli käyttää tuhlaten,
Vuotta, joka monellekin
Lienee ehkä viimeinen!

L. S.

182 Pyhä kansa.

1 Pyhä kansa, joukko Herran,
Lunastettu lauma pien',
Joka isänmaahan kuljet
Kautta elon korpitien!
Herran seurakunta kallis,
Laiva heikko, uhattu,
Muukalainen maailmassa,
Ahdistettu, vainottu!

2 Olet sentään onnellinen,
Kuormaskin on köykäinen!
Armollinen Vapahtaja
Autuutes on iäinen.
Luota häneen alinomaa,
Hänpä ainoo avun tuo!
Silloin vältät kaikki vaarat,
Hän sun rauhaan päästä suo!

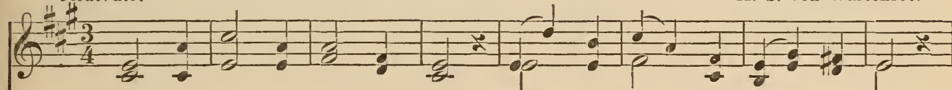
3 Rakasta ja usko, toivo!
Suurin ompi rakkaus.
Rakkaus voi lainkin täyttää,
Uskost' on vanhurskaus.
Autuuden se saa, ken uskoo,
Elää saa, ken rakastaa,
Jeesus, sinun rakkautes
Meissäkin suo vaikuttaa!

4 Tähän pyhään perustukseen,
Herra meidän Jumala,
Henkes anna mua liittää,
Niin myös meitä kaikkia!
Yhden ruumiin jäseniks ett'
Tuntisimme toisemme!
Yksi sydän, yksi sielu
Jeesuksessa oisimme!

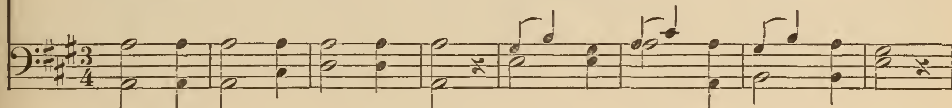
A. K. Rutström.

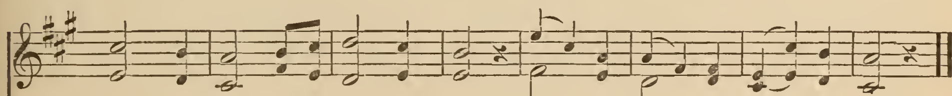
183 Siunaa mua.

Moderato. X. S. von Wartensee.

1 Siu-naa mu - a, Jee - suk - sen', Kor - jaa kaik - ki puut - te - hen',

Var - joo mu - a, e - lon puu, Sä oot e - lon' ei - kä muu!

2 Heikko oksa olen mä,
Kuihdun, ellet kanna sä,
Avuton kuin lapsi vaan,
Siks' kun sulta avun saan.

3 Ohjaa mua, tai lankean,
Voimaa suo, mä horjahdan,
Heikomp' oon, kuin ruoho maan,
Ellet auta, kuolla saan.

4 Sinuun toivon' perustan,
Sinuun luotan, uskallan.
Anna armos iäinen,
Ota vastaan kiitoksen'!

Pese minut puhtahaks.

L. Hartsough.

1 Oi, Her - ra, ää - ne - si Ma kuu - len kut - su - van Puh - dis - tus - ve - ren tur - vi - hin Ris - til - lä Gol - ga - tan. Her - ra, luok - se - si Tu - len mi - nä - ki. Pe - se mi - nut puh - ta - haks Vir - ras - sa ve - re - si.

2 Vaikk' olen kurja mä,
Voi armos ylentää:
Kun puhdistat mun verelläs,
Ei yhtään tahraa jää.

3 Mua Jeesus kutsuvi—
Ja täydellisyyteen:
Tääll' uskoon, toivoon, rauhaan—niin,
Ja vihdoin taivaaseen!

4 Ja Jeesus vahvistaa
Sielussa Hengen työn,
Hän armon armost' antaen
Karkoittaa synnin-yön.

5 Näin henki-voimallaan
Hän luopi sovinnon,
Vanhurskauden kelpaavan,—
Hän kiitett' olkohon!

L. Hartsough.

Vedä mua liki sua.

S. J. Vail.

1 Jee-sus, ys-tä-vä-ni pa-ras, Jee-sus, läh-de e-lo-ni, A-su-ak-se-ni sun kans-sas An-na mul-le Hen-ke-si! Ve-dä mua li-ki sua, li-ki sua, li-ki sua, Al-tis ai-na mat-kal-la-ni Suo mun ol-la li-ki Sua!

2 Turha maailman on loiste,
Sitä en mä anokaan,
Enkä hetken huvikkeita,
Herra, yhtä pyydän vaan:
Vedä mua liki sua,
Mielelläni kaikki kärsin,
Rakas Jeesus, liki Sua.

3 Viimein kuolon varjon maasta
Minut korjaa armollas!
Avaa päärly-portti mulle
Iki asuin-sijahas!
Vedä mua liki sua
Kunnes saan mä iäisesti
Elää, Jeesus, liki sua.

Fanny J. Crosby.

Jalopeura Juudaasta.

Moderato. Henry Tucker.

1 Mun Jee - suk - sen' ris - til - lä kuol' e - des - tän', Näin

läh - te - hen syn - ti - sill' a - va - si hän, Ja
Ja - lo-

ve - ren - sä a - vo - join läh - de on tuo, Se
peu - ra se Juu - daas - ta voit - ta - va on. Meit'

pe - se - vi syn - nit ja py - hyy - den suo.
is - tui - men e - te - hen vie i - lo - hon.

2 Kun antauduin hälle mielelläni,
Sain armon ja rauhan mun sielulleni,
Ja nyt olen lapsensa pelastunut,
Jonk' ompi hän synnistä vapahtanut.

3 Vaikk' kyllä mun tielläni vaivoja on,
Ja myrsky mun syöksisi turmiohon,
Niin laivan' on kestävä heikkonakin,
Kun ristins' on ankkuri luotettavin.

4 Ja kerran kun pilvissä pasuuna soi,
Kun tuomiopäivän jo koittavi koi,
Kun taivas ja maakin on hukkuva pois,
Ken muu, kuin tää veri, mun turvani ois!

5 Ja kerran kun joukossa ostettujen
Mä Jeesuksen kiitosta veisaelen,
Kun edessä istuimen seista mä saan,
Mä ylistän vertansa, kuolemataan.

187 Jumalallinen rakkaus.

1 Ver - ra - ton sä Ju - ma-lan lem-pi, Tai-vaan rie - mu, täyt - tä - ös maa!

Ai - na y - hä täy - del - li-sem-pi Sy - dä - meem-me sin - na - us saa!

Jee-sus, Jee-sus, ki - pumme kannoit,— Oi sun rak - ka - ut - ta - si, oi!

Täh-tem - me sä ve - re - si an-noit, Puh - ta - hak - si pes - tä se voi.

2 Suruin Sua kaihoavalle
Hellin armohenkesi suo;
Itses anna rauhattomalle,
Tunnollemme turvasi tuo!
Sovinnoksi synnyit sä meille,
Sinutta on syntiä vain.
Ohjaa kansas autuuden teille,
Asu meissä armias ain'!

3 Tullos, Kaikkivoipa, jo tuomaan
Autuus, täysi elämä tuo;
Joudu joutuin, äläkä konsaan
Templin yksin jäädä Sä suo.
Silloin Sua kiittelisimme
Lailla enkelkuorojen, oi!
Lakkaamatta laulelisimme,
Laulu lempes syvyyttä soi.

4 Työsi meissä alkama täytä,
Ettei tahraa, ryppyä ois!
Voimas heikkoudessamme näytä,
Kumoo ihmiskerskaus pois!
Kirkkaudesta toisehen meitä
Vieös, — taivaan kirkkauteen!
Kunnes saamme kruunumme heittää
Riemuin istuimes etehen.

C. Wesley.

Olen kuullut äänesi.

W. H. Doane.

1 O - len kuul-lut Her - ra - ni, ää - ne - si, Rak-ka - u - tes kut - sun-

nan; Ve - dä vie - lä Hen - ke - si voi - mal - la Lä - hem-

mäk - si ai - ni - an. Ve - dä luok - ses—
ve - dä

lä - hem - mäk-si ain' Mu - a ris - tis juu - reen vaan; Ve - dä

luok-ses, ve - dä lä-hem-mäk-si ain', Kun-nes kas-vos näh - dä saan.

2 Palveluksees henkeni pyhitä
Ylistääksein armoas:
Anna tahton' yhtyä tahtohos,
Rakastaaksein neuvoas.

3 Onni, autuus Herransa seurassa
Käyskennellä päällä maan,—
Saada hälle huolensa ilmoittaa
Niinkuin ystävälleen vaan!

4 Sinun rakkautesi ääriä
Täällä en voi käsittää,
Mutta autuas iankaikkisuus
Sepä kaikki selvittää.

F. J. Crosby.

189 Lähemmäs, o Jeesus, sinua.

Adagio. O. Ahnfelt.

1 Lä - hem-mäs, o Jee - sus, si - nu - a, Lä - hem - mäs, jos mit' ois mak - sa - va! Lä - hem - mäs kuin tä - nään, huo - men - na, Her - ra, lä - hem - mä vuos' vuo - del - ta!

2 Lähemmäksi, vaikka risti ois
Side se, mi yhä mua tois
Sinun yhteyteesi uudestaan,
Irroittais mun pyrinnöistä maan!

3 Lähemmäksi, joskin mua se tie
Kautta yön ja kuolon varjoin vie;
Ota, anna mitä tahdotkaan,
Herra, kunhan luokses vedät vaan.

4 Lähemmäksi, sinun haavoihis!
Ja kun kutsut minut kotihis,
Kuule sydämeni kuiskailua:
Likemmäksi, likemmäksi sua!

L. S.

190 Rakastaa Jumalaa.

Moderato.

1 I - lon, o - nen myö tään tuo Rak-kaus Ju - ma - laan. Rie-mun kaik - ki - al - la luo Rak-kaus Ju - ma-laan. Ei voi kie - li ju - lis - taa, Kuin-ka tun - non rau - hoit - taa, Kuin - ka sie - lun au - tuut-taa Rak-kaus Ju - ma - laan. Ra - kas - taa Ju - ma-laa — O kuin sie - lun au - tuut - taa Rak - kaus Ju - ma - laan!

2 Ah kuin elon sulostaa
Rakkaus Jumalaan!
Iloa suo oikeaa
Rakkaus Jumalaan.
Armaast' aikaa jouduttaa,
Rauhan yhä uudistaa,
Synnin, paheet karkoittaa
Rakkaus Jumalaan.
Rakastaa Jumalaa —
Synnin, paheet karkoittaa
Rakkaus Jumalaan.

3 Riemun puutteissakin luo
Rakkaus Jumalaan;
Tyytyväisen mielen suo
Rakkaus Jumalaan.
Elon kuorman huojentaa,
Herran rauhan valtaan saa,
Jeesuksessa virvoittaa
Rakkaus Jumalaan!
Rakastaa Jumalaa —
Jeesuksessa virvoittaa
Rakkaus Jumalaan!

191 Tarwitsen sua aina.

R. Lowry.

1 Tar - vit - sen su - a ai - na, Mun Jee - suk - sen'; Sun ää - nes loh - du - tuk - sen Tuo sie - lul - len'. Niin, Her - ra, jo - ka het - ki Tar - vit - sen ar - mo - as; Suo vir - voi - tus - ta mais - tan Sun lii - tos - tas!

2 Tarvitsen sua aina
Mun turvanan',
Sun kanssas kiusaukset
Mä karkoitan.

3 Tarvitsen sua aina
Täss' elossa,
Sinutta elo onkin
Vaan kuolema.

4 Tarvitsen sua aina;
Ties näyttele,
Minussa lupaukses
Jo täyttele!

5 Tarvitsen sua aina;
Kun taistelen,
Suo illan tullen rauha
Mun hengellen!

6 Tarvitsen sua aina,
Ja lempeäs;
Suo iäti mun olla
Sun tykönäs!

A. S. Hawks.

Rakkauttas enemmän.

Andante.

W. H. Doane.

1 Rak - kaut - tas e - nem - män, O Jee - sus, suo! Ah kuu - le huu - to - an', Us - ko - a tuo! Ru - koi - len; au - ta mua, Suo ra - kas - taa mun sua, Ra - kas - taa sua! Ra - kas - taa sua!

2 Ol' ennen maailma
Mun riemunan',
Nyt olet sinä vaan
Mun kaikkenan'.
Rukoilen: auta mua,
Suo rakastaa mun sua,
Rakastaa sua!
Rakastaa sua!

3 Jos tahdot, murheita
Suo minullen,
Jos mitä antaisit,
On parhaaksen',
Se luoksesi vie mua.
Suo rakastaa mun sua,
Rakastaa sua!
Rakastaa sua!

4 Kun huokaan kuollessan',
Sua ylistän.
Se viime huuton' on,
Min lähetän;
O Herra, auta mua,
Suo rakastaa mun sua,
Rakastaa sua!
Rakastaa sua!

E. Prentiss.

193 Sua tahdon kuulla, palwella, kiittää.

Con a more. J. B.

1 Kal - li - hin Jee - sus, kai - kis - ta rak-kain, Rak - ka - us ris - tin- kuo - loon vei sun; Sua tah - don kuul - la, pal - vel - la, kiit - tää, Sul - le, o Her - ra, an - ta - u - dun. Sua tah-don kuul - la, pal - vel - la, kiit - tää, Sul - le, o Her - ra, an - ta - u - dun.

2 Suo mulle, Jeesus, enemmän mieltäs,
Laupias, nöyrä olla mun suo!
Rakkaus anna, kieltäymysvoima,
Sun pyhä kuvas minuhun luo!

3 Ota mun käten', ota mun jalkan',
Silmän' ja korvan', Herra, on sun!
Sydämen', sielun annan mä sulle,
Sun, rakas Jeesus, kaikk' olkohon!

J. B.

Likemmäs Jumalain.

Moderato. L. Mason.

1 Li - kem - mäs Ju - ma - lain, Li - kem-mäs Sua. Vaik-ka - pa ris - ti vain Nos - tai - si mua, Lau - lai - sin kui - ten - kin: Li - kem - mäs, Her - ra, Sua, Li - kem - mäs, Her - ra, Sua, Li - kem - mäs Sua.

2 Päivyt jos kulkijan
Maille sais pois,
Pimeissä paasi vaan
Päänalus ois.
Maatessa huokaisin:
||:Likemmäs, Herra, Sua,:||
Likemmäs Sua.

3 Tikkahat nähdä suo
Taivahiset;
Suomasi kaikki nuo
Armahiset.
Enkelit viittailee
||:Likemmäs, Herra, Sua,:||
Likemmäs Sua.

4 Aatoksin autuain
Kunniaks' Sun
Beettelin patsahan
Luo Sydän Mun.
Vaivani veisikin
||:Likemmäs, Herra, Sua,:||
Likemmäs Sua.

5 Jos siivin riemuisin
Liitelisin,
Kuun, päivän, tähdetkin
Jättelisin,
Laulaisin kuitenkin
||:Likemmäs, Herra, Sua,:||
Likemmäs Sua.

Siion, soita kanneltas.

G. A. Hiden.

1 Sii - on, soi - ta kan - nel - tas, Vi - rit - te - le harp - pu - as

Kii - tok - sek - si Ju - ma - lan, Y - lis - tyk - seks Je - ho - van!

Kan - sal - leen, o - mil - leen Au - tuu - den hän an - taa;

Kan - sal - leen, o - mil - leen Ar - mo - lah - jat kan - taa.

2 Soinnu harppu Daavidin,
Äänny kielin helevin!
Autuutemme ruhtinas
Jeesus on ja kuningas.
Särjetyt sydämet
Parantaa hän ratki;
Särjetyt sydämet
Sitoo heikommatki.

3 Kiitä Herraa Israel
Laadi ylistyskannel!
Omansa hän ravitsee,
Armons' heille taritsee,
Veisatkaa: Kiittäkää!
Meidän Jumalaamme;
Veisatkaa! Kiittäkää!
Lohdun, rauhan saamme.

4 Kiitä Herraa kieleni,
Kiinny häneen mieleni!
Kiitos Herran kaunis on,
Suloinen, arvaamaton.
Meillä on, meillä on
Palkka taivahassa;
Meillä on, meillä on
Autuus Jumalassa.

Akseli K.

Jeesus ompi Kallio.

Sovitti Hj. B—n.

1 Mä et - sein kau - van pääs - täk - sein Myrs-kyn al - ta suo - ja-

han, Vaan Jee - sus vas - ta rin - nal - lein Tuot - ti tur - van rau - hai-

Kuoro.

san. — Niin Jee-sus om - pi Kal - li - o, Hän vah - vis - taa Ja hän

vir - voit - taa, Miss' on e - rä - maa. Jee - sus om - pi Kal - li - o tään

e - rä - maan, On vah - va tur - va myr - skys - sä.

2 Mä eksyin mailman aaltoihin
Myrskyn ajoin avuton.
Hän henkens' uhras' armoisin,
Riensi avuks' aaltohon.

3 Oi kiitos, kun ma kuollutkaan
Turvatonna myrskyyn en,
Hän ennätti mun nostamaan
Kalliolle autuuden!

4 Jos kuljen kautta varjojen,
Mull' on suoja myrskyssä.
On Jeesus kautta vaarojen
Iki-turva myrskyssä.

5 Kun päättyy elon-päiväni,
Mull' on suoja myrskyssä;
Taivaassa muistan ijäti:
Jeesus auttoi myrskyssä.

197 Kun uskossa nään Jeesuksen.

Largo. Ruotsal. kansansävel.

2 Oi kallein Immanuelin',
Mua suojaa alati,
Siks' kunnes sielu, ruumiskin
Saa muuttaa kotiini.

Ei siellä kahleet, kurjuuskaan,
Häiritse enää autuuttan',
Kun sua kiitän tuskistas,
Verestäs, kuolostas.

198 Kotini.

1 On koti, jonne myrskyt maan
Ei saavu konsanaan.
Ei sinne aallot raivollaan
Käy rauhaa sortamaan.
On koti, jonne matkani
Taistoista maiden kiitävi,
Tuo koti, jonne myrskyt maan
Ei saavu konsanaan.

2 Vain sinne mielen' rientävi,
Kun päivä himmenee,
Myös sinne katsein kiitävi,
Kun aamu valkenee.

Kun taistot kestää, päivittäin
Mä sinne silmään hetkittäin;
Niin, sinne katsein kiitävi,
Kun ilta joutuvi.

3 Ei sinne huolet ennättäy,
Ei kyynel-virratkaan;
Ei kuolo kylmä siellä käy,
On lepo, elo vaan.
Siell' uupunehet rauhan saa,
Siell' taistot kaikki taukoaa
Ei sinne huolet ennättäy,
Siell' syömmyt levon saa.

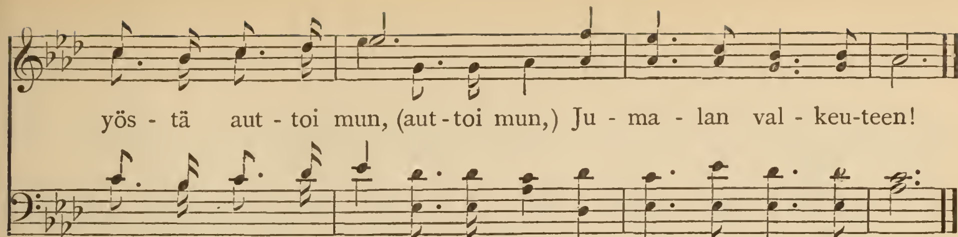
Kauan Herrasta kaukana.

Allegro moderato. *mf*

1 Kau - an Her - ras - ta kau - ka - na har - ha - e - lin Syn - nin
kah-leis - sa or - ja - na vain, O - li e - des - sän'
kuo - le - ma kau - his - ta - vin, I - ki - ka - do - tus uh - ka - si ain'.

f

Vaan Jee - sus syn - nin-yös - tä aut - toi mun, (aut - toi mun,) Pi - meis-
tä vei va - lo - hon O, Jee - sus syn - nin
Pi - meis-tä va - lo - hon, va - lo - hon,

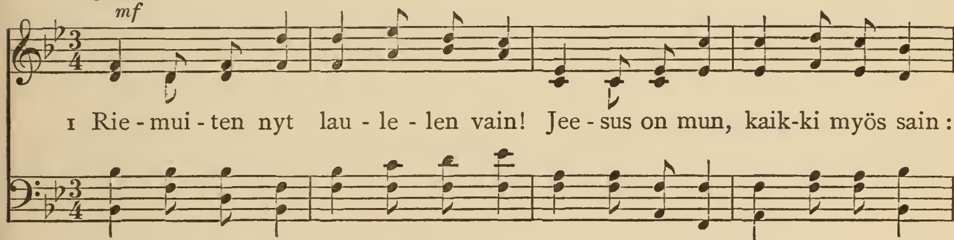
2 Pidin halpana elämän tulevaisen,
Herran käskyille nurisin vaan.
Olin vankina kahleissa paatumuksen,
Kunnes Jeesus tul' vapahtamaan.

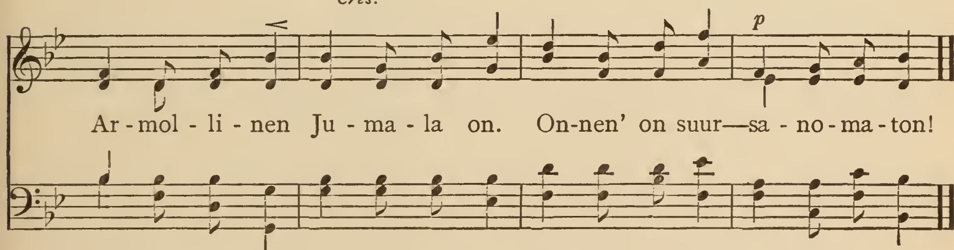
3 Vaan kun Jeesuksen armohon turvauten
Olin syliinsä heittäynyt,
Niin tul' valkeus synkkähän sydämmehen';
Olen autuas armosta nyt!

4 Ja nyt uskossa Jeesusta seuraelen,
Kunnes eteensä kutsutahan.
Veri puhdisti mun, antoi rohkeuden
Käydä Herraani kohtaamahan.

200 Armossa oon.

Allegretto. A. S—g.

2 Kaukana pois Jumalastan'
Vaelsin mä. Autuudestan'
Huolinut en — hylkäsin sen.
Onnellinen en ollut, en!

3 Varjossa yön, kuolemankin
Synnissä vaan kilvoittelin.
Jeesuksellen' vieraana näin
Tieni mun vei hautaani päin.

4 Silloin tul' hän, seisatti mun.
Nosti mun taas, riens apuhun.
Autuaana sylissänsa
Ylistän nyt nimeänsä.

5 Ystävän tään vertaista ei.
Rakkaus sen ristille vei.
Syntin hän on ottanut pois,
Kukas nyt mun kadottaa vois!

6 Armossa oon — autuus o suur!
Laupeuttaan nautitsen juur.
Opeta nyt rakkauden tie,
Jeesus, ja mua ilohos vie!

N. F.

Joko todistit Herrasta?

J. M. Whyte.

1 Oi, veli, joko todistit Herrasta? Meille kero sitä vielä uudestaan, Kero armosta ristinsä juurella, Meille kero sitä vielä uudestaan,

On-ka sielussas valkeus Jeesuksen, Saitko anteeksi armostahan, Hän onko sydänlaulusi ainainen, Meille kero sitä vielä uudestaan.

Kuoro.

Ker - ro vie - - lä Jee - suk - ses - ta,
Ker - ro vie - lä Jee - suk - ses - ta uu - des - taan

Ker - ro ai - - na uu - des - taan
Ker - ro vie - lä Jee - suk - ses - ta uu - des - taan

Her - ra kuin - ka ot - ti, an - toi, Kuin - ka kä - sil - län - sä

kan - toi Meil - le ker - ro si - tä vie - lä uu - des - taan.

2 Sua ahdingossa auttoiko Jeesukses?
Meille kerro sitä vielä uudestaan,
Hän tiellänsäko johti sun askelees?
Meille kerro sitä vielä uudestaan,
Hän on ystävä parhain uskollisin,
Hän voi auttaa kun ahdistetaan,
Jospa maailma kuulis sen sultakin.
Meille kerro sitä vielä uudestaan.

3 Se tieto paras maassa ja taivaassa.
Meille kerro sitä vielä uudestaan,
Se sulompi kuin ihanin unelma,
Meille kerro sitä vielä uudestaan,
Täällä on itkeviä sydämiä,
Jotka huokailevat huolissaan.
Kerro Herrasta heille ja armostaan.
Meille kerro sitä vielä uudestaan.

4 Kerro taistostasi, kerro voitostas',
Meille kerro sitä vielä uudestaan,
Se on auttava vasta alkavia.
Meille kerro sitä vielä uudestaan,
Meill' on taistelut tuimat tulossa,
Toivo Jeesukseen palaja-vaan,
Oi, heitä veikko, verkkosi uskossa,
Meille kerro sitä vielä uudestaan.

J. M. Whyte,—suom. H. Sorsa.

Mun lempi-aineeni.

William G. Fischer.

1 On mul - la lem - pi - aine; Sit' u - se - in ker - toi - len: Se

Jee - sus kirk-kau-des-saan, Ja Jee - sus pal-vel - len. Mä ker-ron mie-lel-

lä - ni, Sill' to - deks tie - dän-sen, Se täy - sin tyy-dyt - tä - nyt On

Kuoro.

o - man sie - lui - sen. On mul - la lem - pi - ai - ne, Ja ker-ran, kuol-les-

sa ni, Mä toi - von lau-la - va - ni: On Jee - sus — rak-ka - us'.

2 On mulla lempi-aine;
Se taivaan mulle luo;
Se tenhoo mielen; sieluun
Käy onnen, rauhan vuo.
Mä kerron mielelläni—
Oon kuolost' elpynyt;
Ja senpä tähden juuri
Sen sulle kerron nyt.

3 On mulla lempi-aine;
Kun sitä kertoilen,
Se omaan sieluhuni
Saa hehkun taivaisen.
Mä kerron mielelläni:
Ei moni kuullut lie,
Ett' täysi-pelastukseen
On Jeesus totuus, tie.

4 On mulla lempi-aine—
On sunkin ehkä jo;
Siis laula ilo-miellä:
Se onnen, autuun tuo.
Ja ijäisyyden aamu
Kun koittaa kirkkaana,
Soi, niinkuin vetten pauhu,
Uus' laulu raikkaana.

Kuoro:

Ja uuden laulun aine
On vanha totuus vainen,
Tuo totuus taivahainen:
Jeesuksen rakkaus.

Catherine Hankey.—Hj. S.

203 Uskollinen Ystäwä.

Andantino. *f*

1 Yks ys - tä - vä ei mu - a pe - tä, Kuin pet-tä - vät muut ys - tä - vän';
Se ys - tä - vä ei mu - a jä - tä, Ei muu-ta kos-kaan mieltään hän.

Siis rie-muin lau-lan, y - lis - tän: On Jee - sus pa - ras ys - tä-vän'!

2 Ihmisten mielet häilyy, horjuu,
Kuin kallio on Jeesus vaan;
Ilossa tukee, tuskat torjuu,
Häneltä avun, neuvon saan,
Käy kanssan' iloon, hätähän:
On Jeesus paras ystävän'.

3 Maailma ystävyyttään myypi
Sille, ken tarjoo enimmän;
Kun tuska, murhe lähestyypi,
Se yksin jättää hätähän.
Vaan sinä, sielun', mietippäs:
On Jeesus paras ystävän!

4 Hän tähten' meni kuolemahan,
Mun tähten' vuoti verensä;
Näin ehti mua auttamahan,
Sovitti luona Isänsä,
Ei apuansa kiellä hän:
On Jeesus paras ystävän!

5 Sä pidä, mailma, ystäväsi,
Sun loistos, huvis katoaa;
Mua tukee ystäväni käsi,
Maan tomusta mun korottaa.
Hänt' autuaana ylistän:
On Jeesus paras ystävän'!

B. W.

O, kuin autuas!

R. D. Humphreys.

1 O kuin au - tu - as, ken Miel-tyi Jee - suk - se - hen, Ja nyt Ju - mal' on aar - tee - na - han! Ai - van ar - vaa - ma-ton I - lo sie - lul - le on Ol - la mor - si - an Va - pah - ta - jan.

2 Tämän onnen mä sain
Ristin juurella vain
Kautta Karitsan haavoitetun,
Usko rauhan nyt soi,
O, min riemun se toi,
O, mi autuus, kun Jeesus on mun!

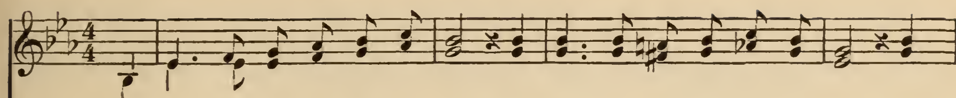
3 Siin' ol' taivas, kun hän
Näin ol' ystävänän';
Pyhät enkelit hämmästyvät
Hänen rakkauttaan;
Voittokuolemastaan
Häntä iäti ylistävät.

4 Jeesus ol' ainian
Riemulaulelonan' —
Jos niin kallis hän kaikille ois!
Verta vuotaen hän
Kuoli ristillähän
Ja niin otti hän syntimme pois.

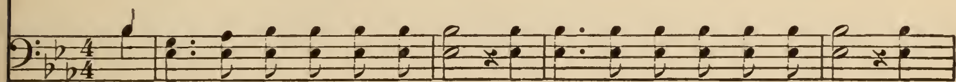
5 O sit' autuuttani,
Pyhää riemuani,
Kun sain uskossa Jeesuksehen!
Sydän vapauteen
Pääsi riemulliseen,
Sielu voiman sai taivahisen!

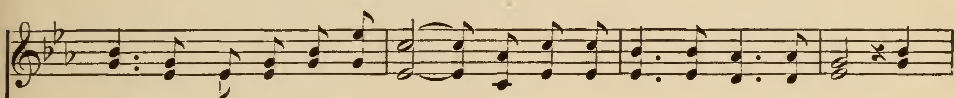
C. Wesley.

205 Paimen ja karitsa.

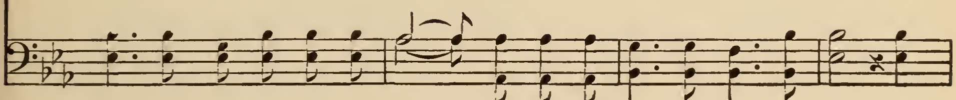

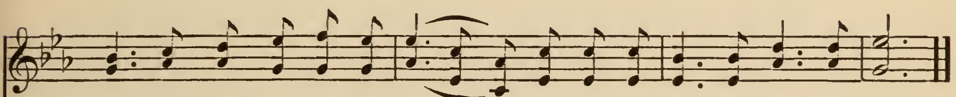
1 Oon pie - ni, pie-ni ka - rit - sa, Mi ui - nun Pai-men-hel-mas-sa; On

suu - ri, laa - ja hel - ma tuo Ja sul - le, mul - le tur - van suo, On

suu - ri, laa - ja hel - ma tuo Ja sul-le, mul - le tur - van suo.

2 On Jeesus nimi Paimenen,
Hän hellin hoitaa lapsosen;
||:Hän valvoo pienokaisiaan,
Ei joudu yks'kään hukkahan.:||

3 Mä muinen kuinka harhailin
Ja aina, aina eksyilin:
||:Vaan Hyvä Paimen nouti mun,
Soi armon, rauhan kaivatun.:||

4 Vaan oi kuin mua rakastaa
Ja laitumille opastaa;
||:On raitis lähdevesi tuo,
Ei puutu multa, kaiken suo.:||

5 Kun pimeäksi laakso saa,
Niin sauvansa mua lohduttaa;
||:Hän tuntee tiet ja jyrkänteet,
On tuttuja nuo syvänteet.:||

6 Ja vaikka hukka ahdistaa
Ei karitsata viedä saa;
||:Ei tohdi elon tielle se,
Ei luotu oo se susille.:||

7 Näin laulan riemuissani, niin
Vie tieni kotikaupunkiin,
||:Ja riemuvirsi ikuinen
Jo koitti silloin minullen.:||

Ida Engvall.—Heikki Kataja.

Ristiriita.

Moderato. Lewis Edson.

1 Kuin syn - ke - ät het - ket mä saan, Kun Jee - sus - ta näh-dä en voi!
Ei i - loi - ta kau - ne - us maan, Ei lin - tu - jen lau-lu, mi soi.
On kyl - mä ja lois - te - he - ton Myös ke - säi - nen au - rin - ko-kin;
Vaan Jee - sus kun taas mul - la on, Niin ke - vätt' on tal - ve - ni - kin.

2 O rauhaa, min nimi se tuo!
Kuin sulosti äänensä soi!
Läsn'-olonsa valoa suo,
Ja iloa antaa se voi.
Jos Jeesus mua läsnä vaan on,
En pelkää, ei vaaroja näy.
On onneni sanomaton,
Ei kesäni loppuhun käy.

3 O Herra, jos olen mä sun,
Jos oot ilon', aurinkoni,
Miks pitkä on talveni mun,
Miks vuotavi kyyneleeni?
O näytä mull' itsesi taas—
Mä olen niin murheellinen!
Ja vihdoin suo taivahan maass'
Sua ainian katsellaksen'!

I. Newton.

207 Risti kerskauksent.

Moderato. Ith. Conkey.

1 Ris - ti kers - ka - uk - sen' ja - lo, Se mun maas - ta ko - rot - taa;
Sii - tä lois - taa rak - kaus, va-lo, Jo - ta Sa - na ju - lis - taa.

2 Mihin voi maan päällä luottaa?
Toivo sammuu pelkohon!
Risti yksin turvan tuottaa,
Riemu, rauha siinä on.

3 Koska onnen paistehessa
Elon ilo hymyää,
Juuri ristin loistehessa
Lisääntyypi ilo tää.

4 Tuskan, onnen, murheen, riemun
Risti pyhä pyhittää,
Onneen kestävään se vie mun,
Sydämmeni virkistää.

5 Risti kerskauksen' jalo,
Voittoon yhä vie se mun;
Raamatuitten pyhä valo
Loistaa siitä sieluhun.

J. Bowring.

208 Wahinko woittoon.

Andante sost. J. R. Sweney.

1 Va - hin-ko voittoon, päi-vä-hän yö, Heik-ko - us voimaan, le - po-hon työ,
Riemuhun, nauruun kyy-nel-ten tie, Ko - ti-hin mat - ka i - lo - hon vie!

Rit.

2 Runsahan sadon kylvömme suo.
Kilvoitus, toivo palkkansa tuo.
Puutekkin vaihtuu rikkauteen,
Väsymys suloon virvoitukseen.

3 Myrskyistä rauhaan kestävähän,
Kuolosta iki-elämähän,
Tuskista riemuun autuaaseen—
Sellaista tie on taivahaseen!

Fr. R. Havergal.

Kiitos.

Andantino.

G. C. Stebbins.

1 Kii - tos sul - le, Ju - ma - la - ni, Ar - mos - ta - si kai - kes-

ta, Jo - ta e - lin - ai - ka - na - ni O - len saa - nut tun - te-

a! Kii - tos sul - le kirk - ka - his - ta Ke - väi - sis - tä päi - vis-

tä, Kii - tos myöskin ras - ka - his - ta Syk-syn syn-kän het - kis - tä!

2 Kiitos, että rukoukset
Monet, monet kuulit sä,
Kiitos, että pyynnöt toiset
Eivät saaneet täyttyä!
Kiitos, kun mä hädässäni
Avun saan sun kauttasi,
Kiitos, että synneistäni
Vapahtavi Poikasi!

3 Kiitos sulle jokaisesta
Elämäni hetkestä,
Kiitos päivän paistehesta,
Niinkuin pimeydestä!
Kiitos sulle taisteluista,
Rististäkin, Jumalain,
Kiitos, että aina muistat,
Autat mua tuskassain!

4 Kiitos sulle kukkasista,
Jotka tielläin kukoisti,
Kiitos myöskin ohdakkeista,
Jotka mua haavoitti!
Kiitos, että tahdot mulle
Elon antaa iäisen!
Kaikesta, oi Herra, sulle
Annan iki-kiitoksen!

210 Eespäin!

Sir Arthur Seymour Sullivan.

1 Ees-päin ul - ja - has - ti, Ees-päin tais - to-hon! Kris - tuk - sen kun

ris - ti, Joh-taa voit-to-hon! Jee-sus Ku-nin-kaam-me, Joh-taa joukkojaan.

Kuoro.

Ees-päin ot - te - lu - hun! Kut-suu lip-pu vaan. Eespäin ul - ja - has - ti,

Ees-päin tais - to - hon! Kris - tuk-sen kun ris - ti, Joh-taa voit-to - hon.

2 Voitto-merkin nähden
Väistyy saatana.
Eespäin Herran kansa
Käy siis riemuisna.
Joukkonsa ne hajoo,
Pasuuna kun soi;
Uskon laulu raikas,
Kukistaa ne voi.

3 Voitollisna kulkee
Kansa Kristuksen!
Veljet! taisto tää meit'
Liittää yhtehen.
Jeesus pää, me hänen
Oomme jäsenet,
Samaan uskoon, toivoon,
Lempeen yhtyneet.

4 Vallat nousee, haihtuu;
Kruunut himmenee.
Kristuksen vaan kirkko
Kasvaa, laajenee:
"Portit helvetinkään
Sitä kukistaa
Ei voi!" sanoo Jeesus.
Oi, hallelujaa!

5 Eespäin siis, oi kansat,
Kaikki joukkohon!
Niinkuin vetten pauhu,
Laulu soikohon:
"Kunnian ja vallan
Jeesus saakohon,
Joka on ja oli,
Tuleva myös on!"

Sabine B. Gould.—Hj. S.

211 Jeesuksen tähden nouskaa.

Webb. 7, 6.

1 Jee-suk-sen tähden nouskaa Nyt ris-tin so-ti-laat! Ul-jaas-ti lip-pu y-lös, Sen nähköön kaik-ki maat! Me y-hä rien-tää saam-me Voi-tos-ta voit-to-hon, Niin vi-hol-li-sen lyöm-me Ja Kris-tus Herra on!

2 Jeesuksen tähden nouse!
Soi kutsu taistohon.
Halk' ajan melskeen syöksy,
Tää voitonpäivä on!
Vihollisjonkkoin läpi
Itselles raivaa tie,
Pien' joukko, älä pelkää,
Sun Jeesus voittoon vie!

3 Jeesuksen tähden nouse,
Ja hänen voimassaan!
Voi oma voima pettää,
Ja saattaa lankeemaan.
Sä ota uskon kilpi
Ja hengen miekka myös,
Jeesuksen lipun luona
Tee uljaat sankartyös!

4 Jeesuksen tähden nouskaa,
Pian päättyy taistelo,
Soi pasuuna nyt sotaa,
Huomenna rauhaa jo.
Ken kestää loppuun asti,
Saa elonkruunun hän,
Taivaassa Isän luona
Saa iki elämän.

G. Duffield.

212 Jo poistuu synkkä yö.

1 Kointähti kirkas lausuu:
Jo poistuu synkkä yö,
Ja pelastuksen hetki
Myös pakanoille lyö.
Jokainen vieno tuuli
Idästä viestin tuo
Kansoista, jotka kääntyy
Jo Vapahtajan luo.

2 Kas, pakanainkin polvet
Jo Herraa kumartaa!
He sydämmellä, suulla
Tuo hälle kunniaa.
Hän kuulee rukouksen,
Ja armon runsaan suo.
Helluntain Henki liikkuu,
Maan kansat uudeks luo.

3 Tulvaile mahtavasti
Sä armon virta uus,
Niin että joka sydän
Ois Herran omaisuus,
Niin että joka sydän
Armolle aukeaa
Ja Herran Sebaotin
Kiitosta julistaa!

Sam. F. Smith.

Tulkaa kaikki kristityt.

Tempo di marcia. J. M. Öjerholm.

1 Eespäin Her-ran jouk-ko käy tais - te - lo-hon. Eespäin rien-nä rie-mui-ten,

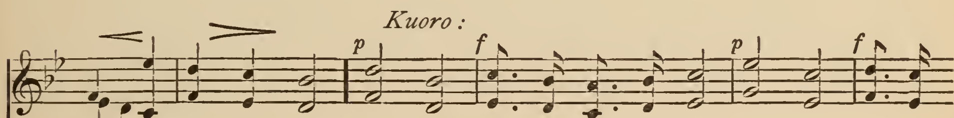

voit-to sun on! Jee - sus meidän päämies on voit - ta - ma-ton, Ees-päin siis

Kuoro:

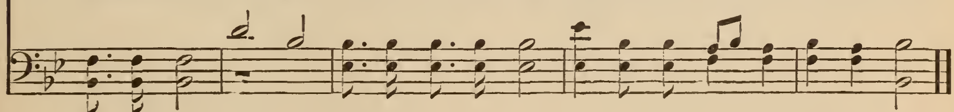

rien - nä tais - to - hon! Tul - kaa kaik - ki-kris - ti - tyt, Käy - kää ri - vei-

himme nyt! Us - ko, val-vo ru - koil-len, Käy so-taan tähden Jee-suk-sen!

2 Aaltoin pauhu kuuluvi myrskyhinen,
Mutta lippu liehuvi uskovaisten,
Siksi kunnes voitamme vihollisen
Ja kaikki maat on Jeesuksen!

3 Kohta päästään lepohon rauhaisehen,
Voiton virttä veisaamaan taivahasen,
O mi ilo iäinen, riemullinen
On seistä edess' istuimen!

J. M. Ö.

Niinkuin Daniel.

Moderato. *Solo.*

P. P. Bliss.

1 Kiin - nit' it - ses sa - na - han, Kan - na ris - tis - kin; Luo-ta liit-toon Ju - ma - lan Kuin jouk-ko Da - nie-lin.

Urut. *p*

Kööri. *f*

Niin-kuin Da - niel ur - ho-kas, Kes - täv' o - le myös, Ul - ja - has - ti päät-tä - en Täy - tä kaik-ki työs!

2 Yksin täällä taistellen
Vaipuu vahvakin,
Kamppaella täytyy siis
Kanss' joukon Danielin.

3 Jättiläinen korottaa
Päänsä pilvihin,
Vaan sen kohta rusentaa
Kyll' joukko Danielin.

4 Riennä taistoon edelleen,
Nosta lippuskin;
Saatanan lyöt joukkoineen,
Kuin joukko Danielin.

Sotilaan laulu.

1 Reip - paas - ti as - tuin so - ti - las Käy tai - vaan maa-han päin,
Hän lau - laa ol - len rie - mu - kas: On
au - tuus e - des - säin; O mi rie - mu, rau - ha tai - vaass'
Siell' en - ke - lit ne ter - veh-
on, Kun nä - en Ju - ma - lan!
tää Mor - - - - - - sein - ta Ka - rit - san.

2 Käy tiensä kautta erämaan
Keskellä petojen;
Hän turvallisna laulaa vaan:
Mä perin autuuden!

3 Kun koittaa vetää kiusaus
Pois Herran sodasta,
Niin kuuluu ääni, kehoitus:
On autuus palkkana.

4 Vaikk' esteitä on matkallaan,
Ja tie on tukalaa,
Hän laulaa hamaan kuolemaan:
Mua autuus odottaa.

5 Kun saapuu Jordan-virrallen,
Niin rannoilt' Eedenin
Soi enkellaulu riemuinen:
O autuus ihanin!

6 Ei jäähyväistä vaikeaa
Oo maassa taivahan;
Siell' luona Herran sielu saa
Riemuita ainian.

216 Herra auttaa.

Moderato. *p* *Dolce.* A. S—g.

1 Her-ra aut - taa, lau - loi Daa-vid, Mä myös tah-don lau - laa näin,

Kos - ka vi - hol - li - nen saar - taa, Ah - dis - taa mun kai - kin päin.

p *f* *Rit.* *p*

Her - ra aut - taa, Her - ra aut - taa, Tah - don ai - na lau-laa näin.

2 Herra auttaa joka päivä,
Joka hetki, ainiaan,
Syntiäni ei hän muista,
Rakkautensa muistaa vaan.
Herra auttaa joka päivä,
Joka hetki, ainiaan.

3 Herra auttaa kaikki, kaikki,
Jotka uskoo hänehen,
Hellii enemmän kuin äiti,
Sylissänsä kantaen.
Herra auttaa kaikki, kaikki,
Jotka uskoo hänehen.

4 Herra auttaa — sydän kuule!
Eikö riemua se tois?
Unhota siis ajan vaivat,
Itkukyynel pyyhi pois!
Herra auttaa — sydän kuule!
Eikö riemua se tois?

5 Herra auttaa vihdoin minut
Läpi kuolonvarjon maan,
Kantaa yli Jordanvirran
Hääsalihin riemuisaan!
Herra auttaa vihdoin minut
Läpi kuolon varjon maan.

C. B—g.

217 Herran tiet.

Andantino.. Eugènie.

1 O Her - ra, sun ties o - vat ih - met - ten tiet!
Sä u - sein myös mor - si - os tus - ki - hin viet.
Vaan it - se sä e - nim - män kär - si - ã sait,
Kun sä ris - til - lä mun täh - te - ni kuo - lit.

2 O Jeesus, sun ristis mun rauhani on!
Käyn veresi voimassa taistelohon.
‖:Sä olet mun auttajan' uskollinen,
Koska ristillä mun tähteni kuolit.:‖

3 Siis miksi ej morsian iloita vois?
Sun luonas, o ylkä, mun riemuni ois!
‖:Ken oisi niin hellästi rakastanut,
Kuin sä, kuollessasi kaikkien tähden?:‖

4 Jos mitä nyt ottanet, antanetkaan,
Se kaikki on hyvää, kun sulta sen saan,
‖:Ei sydäntä toist' ole rakkahampaa,
Kuin sun, koska sinä tähteni kuolit!:‖

5 Sä kukistit synnin ja kuolemankin,
Sä oot ylösnousemus minullekin!
‖:Ah, kukaan ei meitä nyt eroittaa saa,
Kun sä ristillä mun tähteni kuolit!:‖

Murhe raskas hautaa.

Andante sost.

P. P. Bliss.

2 Käy, ja Jeesukselle
Lausu tarpehes;
Käy, hän itse tietää
Poistaa puuttehes.
Käy, ja ota vastaan
Herran valaistus;
Hän se surus siirtää,
Sull' on lohdutus.

3 Haavoitetut rinnat
Täällä huokailee
Synkeyden yössä —
Niille apu tee!
Valossa rakkauden
Näytä heille tie:
Puutteet pienet, suuret
Jeesukselle vie!

Joka aamu on armo uus.

Adagio. O. Ahnfelt.

p

1 Jo - ka aa - mu on ar - mo uus, Miks siis huol - ta me saam - me?

mf

Var-jot haih-tuu ja va - ja-vuus, Kiit-täin vei-sa - el-kaam-me! Kii-tos

Her - ran, mi aut - taa tiel - lä! Jee - sus kans-sam-me tä-nään-kin viel' on.

p A tempo *ten.*

Tar - joo tääll' I - säns suo - si - on, Le - von ko - to - na siel - lä.

2 Joka aamu on armo uus,
Pois siis pelko jo kerran!
Kurituksenkin ankaruus
On vaan armoa Herran.
Armo—kuin hän sen runsaast' suopi!
Armo taivasta varten kasvattaa,
Armo uskomme vahvistaa,
Armo iloa luopi.

3 Ne kuin itkevät, olkohon
Kuin ei itkua oisi,
Joilla riemu ja nauru on,
Kuin ei nauraa he voisi!
Läsnä on Herran päivän koitto;
Sitä uskossa odoteltakoon,
Kiitosvirtemme kaikukoon:
Hälle kunnia, voitto!

L. S.

Tie ristin on kuljettawa.

Allegro moderato.

1 Jee - sus - ko yk - sin ris - tin saa, Ja va - paaks jäis syy - pää?
Jo - kais - ta ris - ti koh - ta - jaa, Ei ku - kaan il - man jää.

Kuoro.

Em - me saa siis pel - jä - tä pilk - kaa, vai - no - a-kaan, Tie ris - tin on kul - jet - ta - va! Sil - lä kruu - nu si - tä kirk - kaam-min lois - taa - pi vaan, Kun pää - sem - me tais - te - lus - ta!

2 Kun Jeesuksell' ol' ristin tie,
Mull' oisko ruusujen?
Se tokko Herran tahto lie?
Myöntääkö sana sen?

3 Ei, jos mä toivon taivasta,
Niin teitä Jeesuksen
Mun täytyy täälla astua
Tään pienen hetkisen.

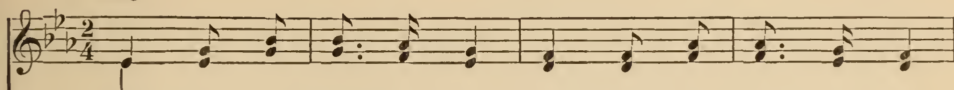
4 Siis anna, Herra, armosi,
Niin että päällä maan
Mä kannan ristin' nöyrästi
Ja kruunun siellä saan!

5 Niin saaden puvun valkean
Ja kruunun elämän
Mä rististäni, kruunustan'
Sua ijät ylistän.

Th. Stepherd.

221 Uskon Katse.

Poco adagio. L. Mason.

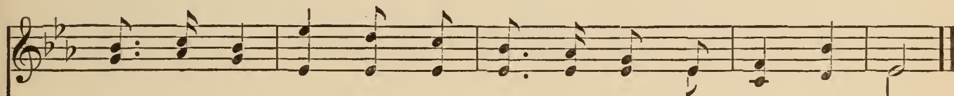
1 Mä us - kon kat - se - hen, O ra - kas Jee - suk - sen',

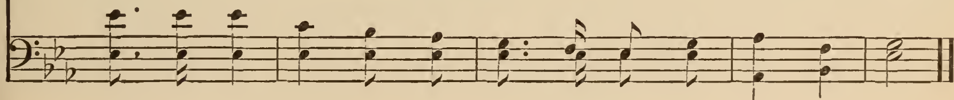

Luon si - nu - hun. Ah kat - so heik - kout-tan', Mua pääs - tä

vi - ois - tan', Suo nyt ja ai - ni - an Mun ol - la sun.

2 Sun armos rikkaus
Mull' olkoon lohdutus!
Se tukee mua.
Kun kuolit edestän',
Suo, että enemmän
Rakastan, ylistän,
O Jeesus, sua!

3 Kun ympäröi mun yö
Ja murheen hetki lyö,
Käy turvaamaan!
Vie taas mua valkeuteen,
Pois kuivaa kyyneleen',
Ja ohjaa askeleen',
Sua seuraamaan.

4 Pian hautaan kiiruhtaa,
Kuin ois vaan unelmaa
Tää elon tie.
O Jeesus armias,
Suo silloin apuas
Ja minut turvissas
Sun luokses vie!

Ray Palmer.

222 Kun päiwä wielä on.

p fz p

1 Kun päi - vä vie - lä on, mä näh - dä en Voi täh - tö-

si - ä ar - ma - hi - a tai - vaan, Vaan tul-koon yö, ne lois-

taa tuik - ki - en, Kuin jo - kai - nen ois Her - ran sil - mä

ai - van. Niin, sil-loin kun on het - ki syn - ke - in, Ne lois - taa, Her - ra

kah - ta kirk-kaam-min. Ne lois - taa, Her - ra, kah - ta kirk - kaam-min.

2 Kun päivä vielä on, mä nähdä en
Voi lupauksia sun sanassasi.
Vaan tulkoon yö, ne loistaa tuikkien,
Min synkemp' on, sen loistaa kirkkaammin.
Sun kiitos, Herra, yön kun pimeään
Tuhannet tähdet panit välkkymään.

3 Siis pimeissäkään en jää pelkohon,
Vaan silmäni luon tähtiin sanas varman,
Ne eivät petä, liittos luja on,
Ja uskolle se takaa aamun armaan,
Sen aamun, jok' ei käänny illallen,
Joss' iät' kunniaasi katselen.

L. S.

223 Mä katselen myrskyistä satamahan.

Andante con moto. P. E. Svedbom.

1 Mä kat - se - len myrs - kyis - tä sa - ta - ma - han Ja rak - ka - hat viit - tai - lut nään, Se kut - su - vi on - ne - hen rie - mui - sa - han, Kun pää - tän mä juok - su - ni tään.

2 Mun tieni on ahdas ja vaarallinen.
Se hätää ja murhetta tuo.
Vaan hän, joka katsovi kurjuutehen',
Myös iloa, apua suo.

3 Mun sieluan' Jeesus on virvoittanut,
Ja vienyt sen elämähän,
Ja orjuuden kahleista kirvoittanut—
Siis aarteeni kallis on hän!

4 Se aarre on kalliimpi aarteita maan,
O jospa sen hoitaisin niin,
Ett' taivaassa elämän kruunun mä saan,
Mi armosta valmistettiin.

5 Pois maailma! Turha sun onnesi on,
Sun tiesi on pettävä tie!
O Jeesus, sun armos on mittaamaton,
Mua lähemmäs sua yhä vie!

C. Y.

224 Sun tahtos vaan.

Andante. *mf* Ruotsal. sävel.

1 O I - sä, tääl - lä kul - keis-san' E - tääl-lä maas-ta tai - va - han, O-
pe - ta mu - a lau - la-maan : "Sun tahtos vaan!" "Sun tah-tos vaan!"

2 Tie synkkä, vaikeakin lie,
Ja kautta koetusten vie,
Mä rukoilen, jos voimaa saan:
‖: "Sun tahtos vaan!" :‖

3 Kun vaivun, väsyn puutteissan',
Käyn hyljättynä, murheissan',
Niin auta yhä huokaamaan:
‖: "Sun tahtos vaan!" :‖

4 Jos sinä, Herra, otat pois
Sen, mikä mulle kalliint' ois,
Se sun ol', ei mun ollutkaan:
‖: "Sun tahtos vaan!" :‖

5 Mun heikkoon sydämmeeni suo
Sun henkes, ja se uudeks luo,
En muusta silloin huolikkaan:
‖: "Sun tahtos vaan!" :‖

6 Mun mielen' pyhemmäksi tee,
Ja poista se, mi estelee
Mua uskossani kasvamaan.
‖: "Sun tahtos vaan!" :‖

Alkuaan Englannin kielestä.

225 Hän mun kätkee.

1 Jos kuin e - lon myrs-kyt pau - haa, Rai - voo y - li me - ren,
maan, Niin on mul - la lin - na lu - ja, Ju - ma - las - sa tur - van saan.

Kuoro.

Hän mun kät - - kee, var - maan kät - kee, Ett' ei
Hän mun kät - kee, var-maan kät - kee,

vaa - - ra mi - kään koh - taa, Hän mun kät - kee, tur-vaan
Ett' ei vaa - ra mi - kään koh - taa, Hän mun kät-kee,

joh - - taa, Ar - mo - sy - - - liins' ot - taa mun!
tur - vaan joh - taa, Ar - mo - sy - liins' ot - taa mun!

2 Ja kun koetukset kohtaa,
Kotiin toivon enemmän;
Tiedänhän mä, että niitä
Rakkaudessaan antaa hän.

3 Vaikka vihollisen vaivaa,
Saatana myös ahdistaa,
Jumalani murheet muuttaa,
Ilovirreks vaihettaa.

4 Niinpä, vaikka ristin tiellä
Joka askel vaaran tois,
Jeesus itse sielun' holhoo—
Ken siis vahingoittaa vois?

W. E. Servoss.

226 Herra saapuu.

1 Öiset varjot hiljaa väistyy,
Aamutähti loistelee,
Aurinkoinen kohtaa nousee,
Ikipäivä valkenee.

Kuoro:
Herra saapuu, Herra saapuu,
Päättyy taistelut ja tuimat.
Kruunu kirkas morsiolla:
Häät jo alkaa iäiset.

2 Oi, mi riemu istuimella,
Lunastettuin tultua
Kaikist' ajan taisteluista
Voittovirren soidessa!

3 Kallis Jeesus, valmihina
Pidä minut ainiaan!
Maa ja taivas kadotkohon,
Kun vain sinuss' olla saan!

227 Hiljaa eessä Herran.

Adagio.

f p mf f mf

1 Hil - jaa ees - sä Her - ran O - le sie - lu - ni,
Hy - vää y - li ver - ran Hän vaan sul - le tah - too - pi. Kun - ni-
a - han ris - tin tiel - lä Täy - tyy lap - sen va - el - taa, Hä - dän
sa - lai - suus vaan siel - lä Si - nu - a niin ah - dis - taa.

2 Pois siis pelko jätä,
Hän on apunas,
Kun sua uhkaa hätä,
Hän on hyvä, laupias.
Riennä, riennä rinnallensa,
Joka tähtes avattiin.
Hän suo ihmevoitehensa
Kaikkiin sielun sairauksiin.

3 Joudu taas, jo tule
Hellään sylihin.
Laps mi itket, kuule
Nimi armas, ihanin:
Hän on isä, ystäv' likin,
Elos, voimas, rauhasi.
Enemmän kuin äitisikin
Rakastaa sua ijäti.

4 Hiljaa, sielun', hiljaa
Ole sylissään,
Rakkautensa viljaa
Pääset kyllin niittämään.
Maailma on korpi jynkkä,
Uskossa vaan Jeesuksen
Hajoaa sen sumu synkkä,
Hän suo rauhan ijäisen.

Onni mulle koitti.

Andante con moto. Fr. Silcher.

1 Se on - ni mul - le koit - ti, Mi rau - han mie - leen tuo, Jo päi - vä yön taas voit - ti, Ja kirk - ka - ut - taan suo. Myös kar - vas läh - de an - taa Nyt vet - tä ma - ke - aa, Ja myk - kä kie - li kan - taa Kii - tos - ta pa - la - vaa.

2 Pian murhe iloks muuttuu,
Kun Herra apuns tuo,
Jos Eskol-viini puuttuu,
Hän mannaa mulle suo.
Korvessa kalliosta
Mull' lähde puhkeaa
Ja syntiturmiosta
Mun Jeesus vapahtaa.

3 Se huolet, vaivat poistaa
Mun korpimatkaltan',
Kun uskon silmään loistaa
Kaupunki Jumalan.
Pian päättyy matka vaivan
Ja helle erämaan,
Mä kohta iloon taivaan
Luo Isän tulla saan.

4 Sä Jeesus, oot mun voitton',
Mun voiman', kallion',
Mun elonpäivän-koitton',
Mun linnan' verraton,
Pelastus hädässäni,
Onneni korke'in,
Kuolossa elämäni,
Riemuni iäisin!

James Crewdson.

229 Turwa.

Andantino. *p* — F. F. Hurka.

1 Mi tur - va on ni - mes - sä Her - ran, Mi va - rus - tus
voit - ta - ma - ton! Se kuo - le - man yös - sä - kin
ker - ran On va - lo - ni sam - mu - ma - ton.

2 Se ainoa autuuden antaa,
Se sielun on luvattu maa.
Se onnea kohden mun kantaa,
O siinäpä riemuita saa!

3 Pois synnistä, kiusauksista
Mä kiiruhdan turvihin sen.
Se päästää mun ahdistuksista,
Suo sataman turvallisen.

4 Kun myrskyt ne raivoten pauhaa,
Ja kuolema uhkaelee,
Niin Jeesuksen nimi luo rauhaa,
Se turvaa ja lohduttelee.

5 Ja kuoleman laaksonkin yli
Tää nimi se varmasti vie.
Siin' avattu armon on syli,
Siit' aukeepi taivahan tie.

6 Ja istuimen edessä kerran
O riemua autu'itten!
Me kiitämme nimeä Herran,
Me veisaamme Jeesuksellen.

A. G. L.

230 Olet mun.

Harpunsävelistä. *p* *Cres.* — Hj. B.

1 "O - let mun, — sun os - tin ker - ran E - lä-mään ja au - tuu - teen!"

Rak - ka - has - ti ää - ni Her - ran Ka - jah - taa näin o - mil - leen.

2 Elon tuskat vaikka mitkä
Peloita ei, kuolokaan.
Herran ahdas tie ei pitkä
Ole liiaks' seurassaan.

3 "Olet mun," Oi syvä onni,
Sovinnossa Herran on,
Sanoa, jos kuinka käypi:
Isä tahtos olkohon!

4 Pojan kautta uskovalle
Isän helma avataan,
Sortuneelle synnin alle,
Joka janoo armoaan.

5 "Olet mun," — se lause laske,
Jeesus, murhemielisiin!
Autuuden, ah korkein aste
Siihen täysin kätkettiin!

231 Jeesus johdata.

Andante. Adam Drese.

1 Jee-sus, joh-da - ta Tiem-me kul-ku - a, Niin me kyl - lä kii-ruh-dam-me, Jäl - ki - ä - si nou - da-tam-me. Kä-tes meil-le suo, Vie meit' I - säs luo!

2 Alla kyynelten
Auta, Jeesuksen,
Ettei kenkään valittaisi
Eikä tieltä poikkeaisi! —
Koetusten tie
Luokses, Herra, vie.

3 Alla ahdingon
Apus olkohon
Läsnä vaivaa lievitellen,
Kestävyyttä opetellen,
Mieltä ylentäin
Maasta ylöspäin!

4 Läpi maailman
Johda, Jumalan',
Tiemme taistoin, tuskain kautta,
Tiemme päässä vihdoin auta!
Oves avaos,
Päästä lepohos!

N. L. von Zinzendorf.

1 Luo-na Jee - - suk-sen, o le-po ar-mas, Var-ma tur - va
Luo-na Jee-suk-sen var-ma tur-va

a-ran sie-lui-sen, Sii-nä haih - tuu mail-man mur-he
sie-lui-sen, sii-nä haih-tuu

kar-vas. Kaikk' on hy-vin luo-na Jeesuksen, Jeesuksen Sii-nä haih - tuu
sii-nä haihtuu

mailman murhe kar-vas. Kaikk' on hy-vin luo-na Jee-suk-sen, Jee-suk-sen.

2 Heikko sielu, sinne rauhaan lennä.
Kaikki haavat siellä lääkkeen saa.
‖:O jos kaikki tahtois rientää, mennä
Syliin, joka heitä odottaa.:‖

3 Jos mä väsyn, vaivatahan tiellä,
Rinnoilleen mun vie hän kuiskaten:
‖:Minä voitin mailman, kestä vielä,
Mä käyn kanssas sua turvaten.:‖

4 Kallis Jeesus, suo mun sielun päästä
Rinnallesi lepoon rauhaisaan!
‖:Suo mun turvass' olla myrskysäästä,
Kunnes perin valkeuden-maan!:‖

Rukous-hetki.

Andantino. D. S. Sörlin.

1 Ru - ko - us - het - ki hert - tai - nen, Mä sy - liin
Sun sii - vil - lä - si ko - ho - an Tus - kis - ta

I - sän tai - vai - sen
tä - män maa - il - man. On hä - dän, vai - van ai - ka-

na Sun a - pus, tu - kes tar - jo - na, Sä viet mun

luok - se Jee - suk - sen, Ru - ko - us - het - ki hert - tai - nen.

2 Rukoushetki herttainen,
Sä sanan saatat hänellen,
Jok' itse luoksens kutsuilee
Ja armoansa tarjoilee;
Hän sanoo: "Luoksen' outukaa,
Sanani, armon' uskokaa!"
Vie hälle, mitä anelen,
Rukoushetki herttainen.

3 Rukoushetki herttainen,
Sun lohdutustas nautitsen,
Siks kun mä vihdoin nähdä saan
Ilolla uuden kotimaan.
Kun mainen puku riisutaan,
Uus kirkastettu annetaan,
Viel' Luojan luona muistelen:
Rukoushetki herttainen!

234 Jeesus-nimeen turvaten.

Andante. L. Mason.

1 Ken Jee-sus-ni-meen tur-va-ten Käy-sy-liin I-sän tai-vai-sen, Mit'

i-kään pyy-tää, sen saa hän, Ja saa-pa vie-lä e-nem-män.

2 Laps Isän luokse käytyään
Saa lahjoja niin mielellään,
Ja nälkäänsä kun valittaa,
Ei leivättä hän jäädä saa.

3 Jos Jumala on Isäsi,
Niin luota, hän sua auttaapi.
Vaan jos et luovu synneistäs,
Niin ei hän kuule pyyntöjäs.

4 Rukoile sydämmestäs ain',
Ei huulilla, ei suulla vain.
Ja usko hyvän Jumalan
Sen totisesti kuulevan.

5 Mua rakas Jeesus opeta
Luo Isän käymään uskossa,
Niin että saan sun kauttas sen,
Mik' on mun tosi-parhaaksen!

235 Luona armo-istuimen.

1 Myrskyistä, jotka raivoaa,
Aalloista, jotka ahdistaa,
Satama tyyni, valoinen
On luona armo-istuimen.

2 On paikka, jossa Jeesus on
Valmistanut meill' asunnon,
Ja ilon puhtaan, suloisen—
Se luon' on armo-istuimen.

3 Mi muu se auttaa, vahvistaa,
Kun murhe mieltä ahdistaa,
Mi lohdutuksen, rauhan tois,
Jos armo-istuin sit' ei sois?

4 Siis uskossa sen äärehen
Lepoa saamaan sielullen!
Säteissä armon-auringon
On siellä ilo loputon.

Hugh Stowell.

Käy toimimaan.

1 Kristuksen tähden toimimaan!
Hän rakasti sua ainiaan.
Se tie, mi oli Mestarin,
Se olkoon palvelijankin.

2 Käy innokkaasti toimehen,
Tee Isäs tahto iloiten.
Jos mailma vihaa, mit' on tuo,
Kun Herra suosionsa suo.

3 Nyt toimeen, ei se turhaks jää,
Jos Herran työtä edistää.
Ken kylvää täällä toivossa,
Saa niittää kerran ilolla.

4 Nyt päivä on, nyt ahkeroi,
Et yöllä toimia sä voi.
Siis nouse, riennä, muista se:
Ei voita, ken ei taistele!

5 Kas Jeesus tänään kolkuttaa
Ja huutaa: Mulle avatkaa!
Ken on nyt valmis lähtemään,
Lähettilääksen' menemään?

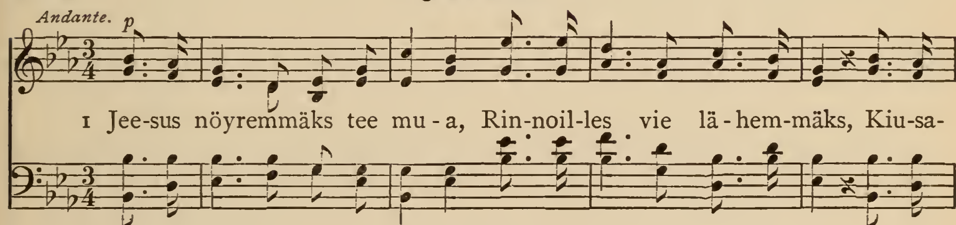
6 Ah, koht' on aika rientänyt,
Palvelusvuosi päättynyt;
Hän tulee kohta päälle maan
Ja palkkansa on mukanaan.

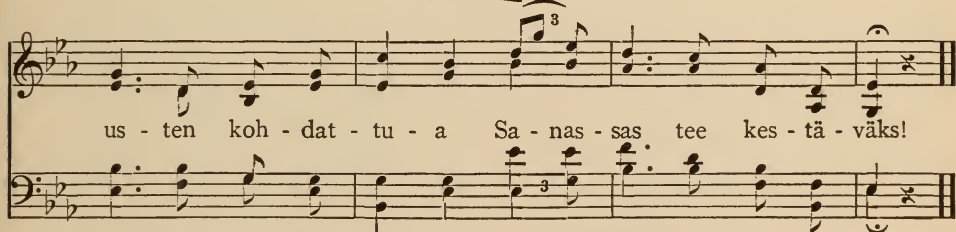
7 Eespäin siis työhön, taistohon,
Se päättyy kohta voittohon!
Se päivä koittaa nopeaan,
Kun Jeesus vie sun kunniaan.

L. S.

237

Rukous.

2 Puhu rauhaa, lohdutusta
Sydämmeen' ja lepoa,
Sytytä siell' uskallusta,
Rakkautta, toivoa.

3 Varjele mua vaaroissani,
Joita yhä täynn' on tie,
Paimeneni, Jumalani,
Kuolon pauloist' ohi vie!

4 Turhuutt' auta torjumahan,
Risti johda mielehen',
Opeta mua kuolemahan
Sinun kanssas kaikillen!

5 Jeesus, suo ett' tahton' oisi
Sinun tahtos ainiaan,
Että eroittaa ei voisi
Kukaan meitä milloinkaan.

6 Herra sydämmeni avaa,
Armos siihen vuotaa suo!
Epäusko ahdistava
Poista — ilo mieleen' luo.

7 Tyytyväiseks tee mua yhä
Yksin sinun tahtoosi,
Pesköön pois sun veres pyhä
Kaikki syntivikani!

8 Rinnoilles sä mua paina,
Kätke armohelmahas,
Tuskissakin, puutteiss' aina
Olen rikas, autuas!

Jeesuksen kanssa hetki.

Andantino.

O. Ahnfelt.

1 Jee - suk - sen kans - sa het - ki, O kuin se vir - voit - taa, Ja ko - ko e - lä - män - kin Va - lis - taa, kir - kas - taa! Kun mat - ka ra - sit - taa - pi Ja mo - ni vai - va muu, Jee - suk - sen kans - sa het - ki— Niin kaik - ki kor - jaan - tuu.

2 Jeesuksen kanssa hetki,
Kun synti ahdistaa
Ja epä-usko tahtoo
Sanasta luovuttaa!
Jeesuksen kanssa hetki—
Niin taakka poistetaan:
Jeesuksen veri pesee
Mun syntin' kokonaan.

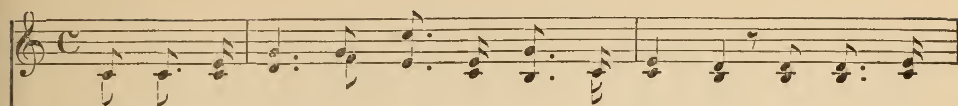
3 Jeesuksen kanssa hetki,
Niin sydän rauhoittuu,
Ja mailman pienet huolet
Ne aivan unhottuu.
Ja katoovista näistä
Pois katoomattomiin
Taas katse yleneepi,
Maan päältä taivaisiin.

4 Jeesuksen kanssa hetki —
Mi voima myötä sen!
Se antaa halun käydä
Jälissä Jeesuksen.
Se antaa halun elää,
Suo voimaa kärsimään,
Suo aavistaa, mi autuus
On hänen sylissään.

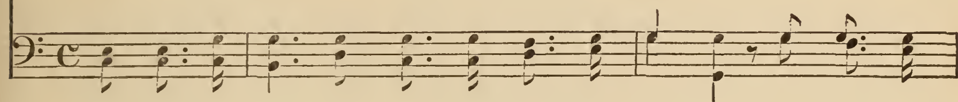
5 Siis suo, o rakas Herra,
Suo usein minullen
Jeesuksen kanssa hetki
Kodossan' hiljainen!
Salaisin sielun' halu
Se ainoa on vaan,
Jeesuksen kanssa että
Iäti olla saan!

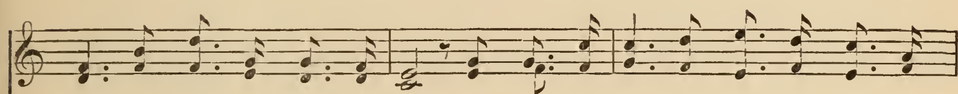
L. S.

239 Mä nostan silmän kohden kukkuloita.

1 Mä nos-tan sil - män koh - den kuk - ku - loi - ta Yl - hääl - le

puo-leen I - sän tai - vai - sen. Hän sa - no-nut on; "Hä-däs - säs mua

huu - da, Pois las - ke kuor - ma, mi - nä kan - nan sen!"

2 Ja hän mi ompi maat ja taivaat luo-
nut,
Ja hallitseepi meren sekä maan,
Hän kuulee aina rukouksen' hartaat
Ja avaa mulle kätens armiaan.

3 Mä häneltä saan kaikki tarpeheni,
Armossa katsoo puoleen' yhä hän;
Saan viimein luokseen autuaana tulla,
Mitäpä toivoisinkaan enemmän?

4 Siis kaikk' on hyvin, vaikk' oon köyhä,
kurja,
Kun Jumala on Isän', ystävän.
Ja senpä vuoks saan turvassa mä olla.
Lapsensa tahtoo yksin hoitaa hän.

N. F.

I. VELJELLINEN YHTEYS.

240 Oi riemu, kun saa mennä.

Larghetto. Suomal. hengell. kansansävelmä.

1 Oi rie - mu, kun saa men - nä Ju - ma - lan temp - pe - liin,
Por - teis - ta Her - ran käy - dä Si - säl - le py - hyyk-siin!

2 Suvusta sukuun siellä
Soi Herran ylistys,
Sieluihin vuotaa rauha
Ja riemu, pyhitys.

3 Hän siellä tuomionsa
Julistaa kansalleen,
Armonsa, totuutensa
Ilmoittaa omilleen.

4 Siis rauha sulle, Saalem,
Ja valkeus huoneisiis!
Mä parastasi etsin
Ja liityn ystäviis.

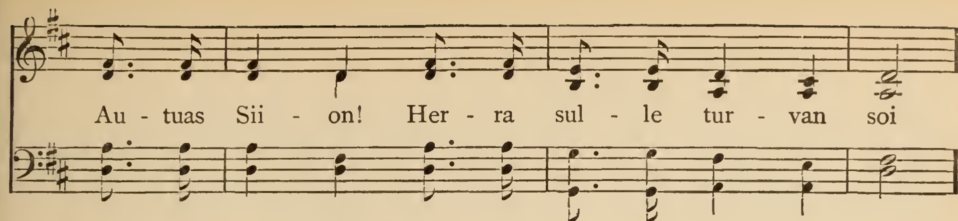
4 Jumalan seurakunta!
Sun eestäs rukoilen,
Ja armos alttarille
Käyn kanssa veljien.

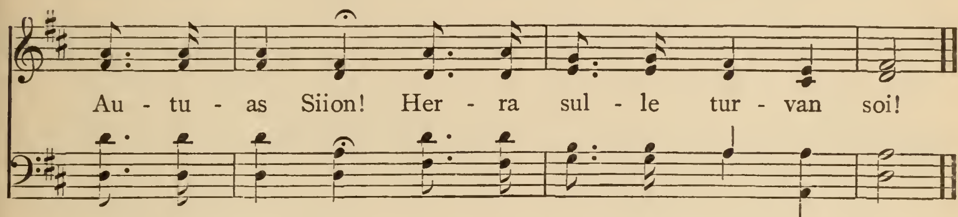
Evers: Davidin 122 Ps.

241 Siion.

Zion. 8, 7, 4. Thomas Hastings.

1 Sii - o - ni - a vuo - ret kaar - taa, Her-ran voi - ma var - ti - oi;
Vi - hol - li - nen vaik - ka saar - taa, Ei se va - hin - goit - taa voi.

2 Kaikki ihmisliitot särkyy,
Ystävätkin riitaantuu.
Äidin rakkauskin järkkyy,
Maa ja taivas hukkaantuu.
‖: Herran armo
Iäti vaan uudistuu.: ‖

3 Puhdistakoon sua, kuin kultaa,
Herra koetuksillaan,
Mutta älköön koskaan sulta
Ottako pois rakkauttaan.
‖: Herra olkoon
Valos, voimas ainiaan!: ‖

Th. Kelly.

242 Tuomio.

1 Kas, hän tulee taivahastaan,
Jeesus, pitää tuomion!
Pyhänsä käy häntä vastaan,
Yhtyin riemusaattohon.
‖: Halleluja!
Amen, autuus tullut on!: ‖

2 Kaikkein silmät näkee Herran
Iki-majesteetissään.
Ne kun häntä pilkkas' kerran,
Pisti, vaivas' ristissään,
‖: Kauhuun nääntyy,
Jumaluuttaan nähdessään.: ‖

3 Haavoistansa merkit vielä
Niinkuin tähdet välkkyää.
Pyhäin riemuvirsi siellä
Ihanasti helkähtää.
‖: O, mi autuus
Häntä nähdä, ylistää!: ‖

4 Amen, sulle laulu, soitto
Kaikuu, pyhäin Kuningas!
Sulle kunnia ja voitto,
Jeesus, tuomar' vanhurskas.
‖: Kolmiyhteys,
Ylistetty vallassas!: ‖

C. Wesley.

243 Päätös-laulu.

1 Päätökseks nyt siunaa meitä,
Rauhas, riemus, Herra suo!
Lempes suojaan meitä peitä,
Taisteluissa voitto tuo.
‖: Virvoita sä
Meitä korpimatkalla.: ‖

2 Temppelissäs sulle antaa
Ylistyksen tahdomme,
Sanas hedelmän suo kantaa
Runsaan sydämissämme.
‖: Paimen paras,
Ole läsnä laumaasi.: ‖

3 Ja kuu joutuu viime hetki,
Kun sä kutsut meidät pois,
Suo ett' autuuden se retki
Sylissäsi meille tois.
‖: Taistelumme
Vaihda voitonkruunuhun.: ‖

Walter Shirley.

244 Siunattu liitto.

Hans George Naegeli.

1 Siu - nat - tu liit - to tää, Kun py - hä rak - ka - us

Kris - tit - tyin sie - lut yh - dis - tää. O tai - vaan hei - jas - tus!

2 Luo Isän istuimen
Käy meidän rukous;
On ilo, murhe yhteinen
Ja toivo, uskallus.

3 Ja toinen holhoaa
Toistansa auttaen,
Ja toisten hätä pusertaa
Meilt' usein kyyneleen.

4 On raskasta, kun vie
Pois kuolo rakkahan;
Mutt' taivaassapa yhtyy tie
Taas luona Jumalan.

5 Huojentain taistelon
Se toivo voimaa suo,
Ja sielu siihen ilohon
Kaihoisan katseen luo.

6 Silloinpa vapaus
Vaivoista meillä on,
Ja riemunamme rakkaus
Iäinen, verraton.

J. Fawcett.

245 Ylentäkää mielenne.

Adagio.

p 1 Te mie - len - ne y - len - tä - kää Nyt puo-leen Ju - ma - lan, *mf* Ja

yk - sin ää - nin kiit - tä - kää *p* Ni - me - ä Ka - rit - san. *f* Ja

yk - sin ää - nin kiit - tä - kää Ni - me - ä Ka - rit - san.

2 Nyt Jeesukselle veisatkaa:
Armons' on pohjaton.
||:Ja kuninkaalle riemuitkaa!
Hän ystävämme on:||

3 Mit' on nyt meille mailma tää?
O turhuus kokonaan!
||:Siks meille risti iloks jää,
Kun kruunu annetaan.:||

4 Niin toinen toistaan auttakoon,
Ett' uskon todistus
||:Jokaisen töistä loistakoon,
Ja pyhä rakkaus.:||

5 Siis lupaus nyt täyttyköön
Ja Henki tulkohon
||:Ja kuoltuamme päästäköön
Meit' taivaan ilohon.:||

6 Kun Herra jälleen tuleva
On, johtain joukkoaan,
||:Niin toisemme taas taivaassa
Ilolla kohdataan.:||

246 Turvattu joukko.

Andantino. Ruotsal. sävel.

1 Tur - va - tum - pi Luo - jan las - ten Jouk - ko, i - ki - au - tu- a - ten, Kuin on täh-ti tai-va - hal - la, Lin - tu e-mon sii - ven al - la.

2 Herra hoitaa omiansa
Siionissa armollansa:
Aina heille tarpeet antaa,
Käsillänsä heitä kantaa.

3 Hänen kädestään ei voita
Onni, onnettomuus noita,
Jotka omakseen hän osti,
Kuolost' elämähän nosti.

4 Hiuskaan heilt' ei ilman huku,
Herrall' on myös siitä luku:
Ruoan hän ja verhon suopi,
Surun sumust' ilon luopi.

5 Iloitse siis auttajastas,
Pieni lauma Jumalastas!
Sanallaan hän kaikki saattaa
Vastustajat maahan kaataa.

6 Mitä antaa hän tai ottaa,
Sama Isä on hän totta,
Kaikk' on hänen aikehensa
Tosionneks omillensa.

247 Kuule meitä, Jeesus.

Andante dolce. C. G. A. v. Winterfeld.

1 Kuu - le mei - tä, Jee - sus sä, It - sees mei - tä yh - dis - tä;
Tu - le, rau - han Ruh - ti - nas, Hurs - kaaks tee meit' ar - mol - las!

2 Rakkaudellas poista pois
Kaikki, mikä esteeks ois;
Rakkaus meissä enennä,
Tule, lippus ylennä!

3 Yhdistä meit' oikeaan
Rakkauteen palavaan,
Omat virheet mieleen tuo,
Toisten virheet peittää suo!

4 Auta muita holhoomaan,
Veljein kuormaa kantamaan,
Että mailma nähdä saa,
Kuin sun lapses vaeltaa!

5 Synneistämme päästetyt
Liittykäämme Herraan nyt
Rakkauttaan kertoen,
Pyhyydestä riemuiten.

6 Rauhaan meidän päästä suo
Rakkaan Jumalamme luo;
Kristittyjen kuolema
Meillekin suo ihana!

C. Wesley.

248 Autuus suuri.

Hj. B.

Au - tuus suu-ri— oom-me Herran kansaa, Vahv'on sydämmes-sä to - dis - tus;
Kii-tos, kii-tos rak - ka - u-des-tan-sa, Jon-ka lie - kiss' om-pi puh-dis-tus!

2 Näin nyt onnellisna eespäin käymme,
Pyhä Henki meitä johdattaa,
Veri-yljän uskoss' yhdistäymme,
Joka maailmasta voiton saa.

3 Kirkkahana elon toivo paistaa,
Sepä uutta kestävyyttä luo;
Paljon saamme autuutta jo maistaa,
Vaikka mailma tuskiakin tuo.

4 Kristus kuollessansa kuolon voitti;
Ylösnousemus ja elämä
Kuni uusi päivä meille koitti,
Kun hän nousi kirkastettuna.

5 Jeesus meill' on toivona nyt tiellä,
Jeesus syvä rauhammekin on,
Jeesus pyhä perintömme vielä:
Jumalalle kiitos soikohon!

II. KRISTILLINEN TOIMINTA.

249 Elä Jeesukselle.

1 E - lä Jee - suk - sel - le—muull' ei E - lä - män oo ar - vo - a.
Täl - le yk - sin ys - tä - väl - le En - si lem - pes o - mis - ta!

2 Elä Jeesukselle! — Aarteet,
Loisto, maine maallinen
Hetkekskään ei hengellesi
Anna rauhaa Jeesuksen.

3 Elä hälle! — Kutsu muita
Hänen ristiretkelleen!
Riennä ennenkuin yö joutuu,
Panee työlles estehen!

4 Tuhansittain sielu-raukat
Rauhatonna raukeaa!
Kerro heille Jeesuksesta!—
Elon lähteet aukeaa.

5 Kokemastas kiitollisna
Kerro, mitä itse sait:
Rakkautta verratonta,
Armoa, mi voittaa lait.

6 Käytä armas kevät-aikas
Jeesukselle eläen;
Hälle anna miehen-voimat,
Vielä päivät vanhuuden!

7 Anna itses anomastaan
Kaikin Jeesuksellesi;
Hänkin kulki alttihisti
Ristin tietä tähtesi.

8 Jääös iki-onneksesi
Jeesukselle kokonaan;
Elä hälle, siksi kuin sä
Lepohonsa lasketaan!

250 Rukoukseni.

1 Kallis Jeesus, runsahammin
Mieles nöyrä mulle suo,
Uskollisna, hartahammin
Sulle päivän elää suo.

2 Lähemmä oi, Jeesus yhä
Vedä armohelmahas!
Anna voima, lempi pyhä,
Usko, lohtu suojassas.

3 Kallis Jeesus, pyydän sua:
Kaikki synnit puhdista;
Armon lähtehessä mua
Joka päivä uudista.

4 Jeesus, helmassasi kanna!
Turvallisna tyytyen
Sulle kuulun kokonansa,
Rauhan tunnen riemuiten.

A. Edgren. Suom. Heikki Kataja.

251 Kutsumukseni.

Lowell Mason.

3 Aikaani palvella
On kutsumukseni;
Suo että teen sen ilolla,
Oi Yli-Pappini!

3 Varusta huolella
Sun eessäs elämään;
Ja kerran luonas ilolla
Tiliä tekemään.

4 Suo valvon, rukoilen
Mä uskollisena;
Sill' luottosi jos pettänen,
On eessäin kuolema.

C. Wesley.—Hj. S.

252 Anna päiväpaistetta.

Töis-sä, sa - nois-sa Her-ran o - man lem-men Päi - vä - pais-tet-ta.

Kuoro.

An - na heil - le päi - vä - pais - tet - ta, Jo - ka päi - vä i - lo - a, Päi - vä - pais - tet - ta. An - na heil - le päi - vä- pais - tet-ta, Her - ran o - man lem - men Päi - vä - pais - tet - ta.

2 Pienimmätkin seikat
Loukkaa, haavoittaa,
Maailmamme kaipaa
Anteeks' antavaa,
Rakastavaa mieltä,
Osan-ottoa
Toisen käytöksessä,
Toisen katseissa.

3 Laula ilomielin
Herrallesi vain,
Ole vahva, luja
Uskossasi ain'.
Maailma kun riehuu,
Ilo Herrasi
Olkoon voittovirtes',
Hymy huultesi.

Suom. H. Sorsa.

Waikuta.

L. Mason.

1 Vai - ku - ta, sill' yö jou - tuu, Vai - ku - ta aa - mul - la,
Vai - ku - ta, kun on päi - vä, Vai - kut' eh - tool - la!
Vai - ku - ta aa - must' il - taan, Vai - ku - ta, jou - tuu - yö,
Vai - ku - ta, koh - ta - lop - puu Vai - ku - tus ja työ!

2 Vaikuta, sill' yö joutuu,
Vaikuta aikanas;
Herralle voimas uhraa
Ja sun toimintas.
Niin joka hetki käytä,
Että se hyödyttää,
Kyllä sun taakkas painon
Herra keventää.

3 Vaikuta sill' yö joutuu,
Aurinko alenee,
Hälle, jok' itsens' antoi
Sullen, jotain tee!
Sun ilos, toimes olkoon
Herralle kunniaks,
Siks kun hän sinut noutaa
Luoksens' asujaks.

Annie L. Walker.

Päiwäpaistetta.

Mrs. Jos. F. Knapp.

1 Oi ter-ve nyt, rak-ka-hat, juh-la-ham-me! Tääl-lä viih-dyt-te kyl-lä te, niin te. Näin lau-su-vat silmät ja sydämemme: "Kuin ko'issanne olkaatte!"

Kuoro.

On-nel-li-set, Oi on-nel-li-set, Ys-tä-vät, oom-me me, niin me! Rie-mul-lis-na, Nyt lau-lum-me saa Ker-toil-la on-neam-me!

2 Me laulamme puusta, mi vanhene ei,
Vaan viheriöitsevi ain', niin ain';
Ja puutarha täynnä se umpuja on,
Ja päiväpaistetta vain!

3 On kirkko tuo puu—uskosta versoi se.
Koulu tarha ruusuinen on, niin on;
Ja me oomme umpuja, säteitä sen
Ja Tarhuri—Jeesus on!

Fanny J. Crosby.—Hj. S.

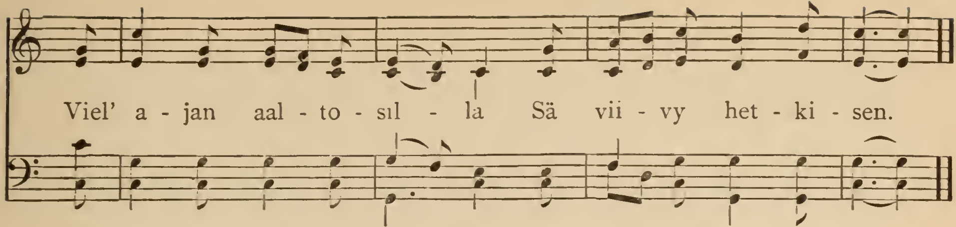
255 Lasten päiwä.

Aug. Elfaker.

1 Oi su - lo "Las - ten päi - vä", Sä kuk - kais - tuok - sui - nen;
Sä u - nel - mi - en päi - vä, Ja on - ni lap - si - en:
Viel' a - jan aal - to - sil - la Sä vii - vy het - ki - sen,
Ett' jat - kui - si tää i - lo, Oi päi - vä lap - si - en!

Kuoro.

Oi u - nel - mi - en päi - vä Sä kuk - kais - tuok - sui - nen,

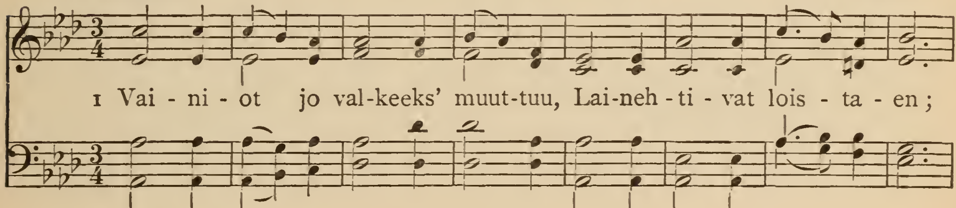
2 Se elon-lähtehelle
Ja tosi viisauden
Ja uskon, toivon tielle
Vie joukot lapsien.
Ne he'elmät mi kultaa
Ihanan vanhuuden,
On siemeninä sulta,
Oi päivä lapsien!

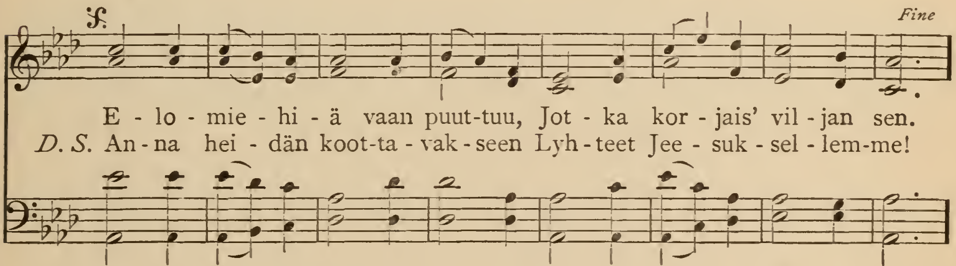
3 Vaan laulu, kukkais-tuokse
Ei mitään olisi,
Jos hyvää Herran vuokse,
Ei työmme tuoksuisi.
Siis roposemme tuomme
Me kiitos-uhrina,
Sun etees, Jeesuksemme,
Nyt, Lasten-päivänä.

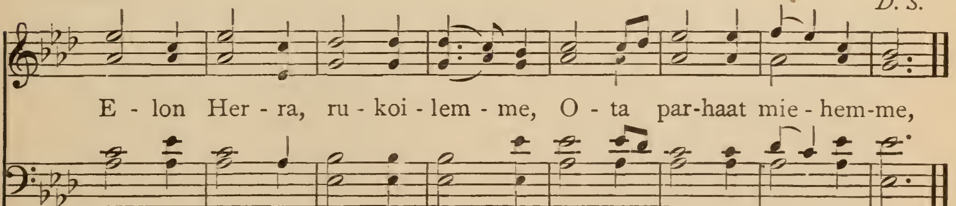
Muk.—Hj. S.

256 Elo-miesten kutsunta.

J. O. Thompson. J. B. O. Clemm.

2 Käske aamun valjetessa,
Puoli-päivän helteessä,
Öisen hunnun laskiessa;
Käyttää kaiken kuntonsa.

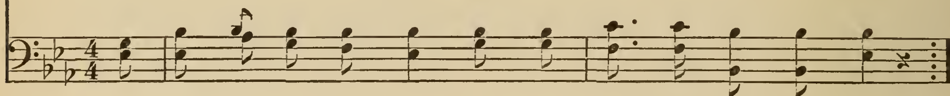
3 Oi sä elo-miesi Herran,
Miksi kyynel kimmeltää
Silmässä?—Sä tulet kerran
Riemuin, tuoden lyhteitä.

J. O. Thompson.—Hj. S.

257 Pyhäkoulu armas.

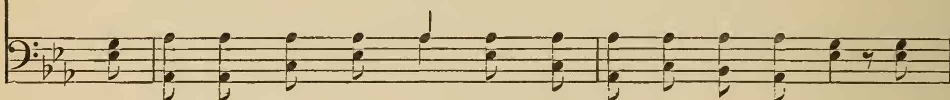

1 On py - hä - kou - lu ar - mas, Käyn sin - ne rie - mui - ten,
Siell' las - ten tois - ten kans - sa Mä lu - en, lau - le - len.

En hu - ka - ta sois päi - vää Syn - nis - sä lie - hu - en, Maa-

il - man häi - jyytt' in - hoon Ja vilp - pii veik - ko - jen.

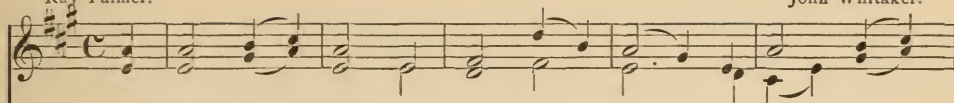
2 On pyhäkoulu armas,
Siell' opin tuntemaan
Jeesuksen rakkautta
Ja suurta armoaan;
Ja ystäväni parhain
On sana lemmestään,
Vapahtajaani ohjaa
Se mun taas lempimään.

3 On pyhäkoulu armas,
Siell' löydän Jeesuksen
Ja monta ystäväänsä,
Joill' lemp' on Hänehen,
Ja kanssaan Karitsalle
Siell' opin laulamaan,
Mit' eessä istuimensa
Myös tehdä kerran saan.

4 On pyhäkoulu armas;
Rukoilen siis nyt mä:
Suo, Jeesus, siunaukses
Meiss' yhä enetä,
Lempemme kaikki liitä
Sun rakkautehes
Ja viimein kanssas kanna
Meit' ilotaivaases!

258 Voitto kulku.

Ray Palmer. John Whitaker.

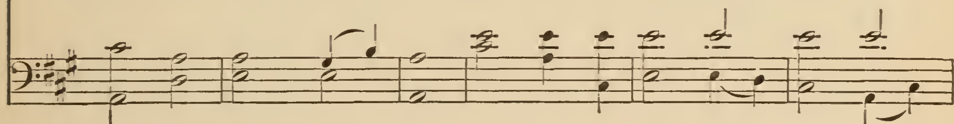

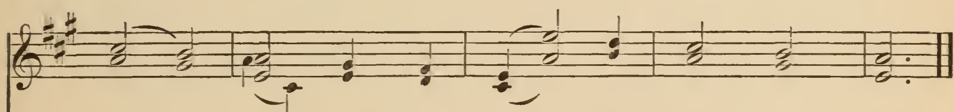
1 I - jäi - nen I - sä, an - noit - han Po - jal - les

val - lan, kun - ni - an; Hän uh - rau - tui kuo - le - ma-

han Ja voit - ti si - ten maa - il - man.

2 Sun Jeesus, voitto-kulkuas
Vuos' sadat valmistaneet on.
Sua seuraamme, o Kuningas,
Vie kansasi nyt voittohon!

3 Soi huuto kautta rivien:
"On risti, risti voittava!"
Käy manan valta raivoten,
Vaan surmahan on sortuva.

4 Ja tuolla etu-vartio
On saavuttanut Saalemin.
Soi siellä riemu-laulu jo.
He sinne oottaa meitäkin.

5 Suo Jeesus, henkes kirkolle,
Ja maasta poista itkun yö,
Ett' kaukaisille kansoille
Myös vapauden hetki lyö.

Ray Palmer.—Hj. S.

259 Yö iki-aikojen.

Andante con moto. Suomal. Sävel.

1 Yö i - ki - ai - ko - jen aa - muk - si vaih - tuu: Täh - ti - en lois - te jo him-me-ten haih-tuu, Kuu - le mi val - taa-va va - li - tus-huu - to käy: Ei - kö päi - vää näy! Ei - kö päi - vää näy!
Ei - - kö päi - vää näy!

2 Pakanain laumat ne vaikeroi, huokaa:
Pelastus meille jo vihdoinkin tuokaa!
Herra myös kysyy: Jo veljeäs eikö näy,
Eikö kotiin käy? Eikö kotiin käy?

3 Huokaavat veljet te palmujen alla:
Sumut jo haihtuvat kiiruhtamalla,
Yön ikivallan jo poistavi anrinko:
Kristus tulee jo! Kristus tulee jo!

4 Jumalan kunnia ylitses koittaa:
Kuoleman laaksossa elämä voittaa;
Vait, etkö kuule, kun kaipaushuuto käy:
Eikö päivää näy! Eikö päivää näy!

—én.

260 Etkö tule jo?

1 Sielu mi harhailet vierailla mailla,
Vauhko kuin kyyhky, mi turvaa on vailla,
Jeesus sua kotihin kutsuvi lemmellä:
Etkö tule jo, etkö tule jo?

2 Väsynyt henki mi lepoa kaipaat,
Kiiruhda, helmassaan tyyntyä taidat!
Jeesus sua syliinsä sulkisi hellästi;
Etkö tule jo, etkö tule jo?

3 Maailman murjoma, tuhluri parka!
Sua hylkivi ystäväs—luotasi karkaa.
Jeesus vain yksin viel' lempensä sulle suo,
Etkö tule jo, etkö tule jo?

4 On taivaassa Karitsan hää-juhla valmis,
On sullekin sija, on hää-puku kallis;
Sua kutsuvi Jeesus, ja Henki, ja morsio;
Tule, tule jo! Tule, tule jo!

Hj. S.

261 Lähetys-laulu.

Lowell Mason.

1 Grön - lan - nin lu - mi - maal - ta, Ran - noil - ta In - di - an,
I - kuis - ten pal - muin al - ta Myös kuu - man A - fri - kan
Pa - ka - nat huu - taa, huo - kaa O - jen - tain kä - si - ään:
Va - lo - a meil - le tuo - kaa Yö - höm - me syn - ke - ään!

2 Mit' on, jos luonto siellä
Hurmaapi loistollaan,
Kun ihmisraukat vielä
Jää syntiin hukkumaan!
Hyvyyttään ihmisille
Määrättä Herra suo.
Mut epäjumalille
He uhriaan vaan tuo.

3 O, viekäämme myös heille
Se valo verraton,
Kun Jumalamme meille
Niin runsaan suonut on!
O, saakoon kuulla hekin
Jo rauhan sanomaa,
Siks että raukat nekin
Jeesuksen tuta saa!

4 Siivillä tuulen lennä,
Sä oppi Jeesuksen,
Kansasta kansaan ennä
Ylitse merien,
Siks kunnes pelastettu
On kansat maailman,
Ja yksin ylistetty
Karitsa Jumalan!

R. Heber.

Suo kaikua kutsuntas.

Maestoso. G. Wennerberg.

1 Suo kai - ku - a, Her-ra, sun kut - sun - tas, Miss' ei o - le kuul-tu sit'

en - nen! Vie uu - si - a jouk - ko - ja lau - ma - has, Min

löy - sit sä kor - pe - hen men-nen Ja vih - reil - le nii - tyil - le

joh - dit, Ja vih - reil - le nii - tyil - le joh - dit.

2 Sä valaise varjojen synkeä maa,
Suo kansoille armosi sana,
Niin rauhan ruhtinas nostaa saa
Siell' lippunsa voittoisana,
‖:Ja kiistat ja taistelot tyyntää.:‖

3 Niin, viihdytä kaipaus sammumaton,
Mi pakanan rinnassa palaa,
Kun sielunsa nääntyvi pelkohon
Ja lohtua pyytää ja halaa,
‖:Vaan mykkä on Jumala hällä.:‖

4 Oi, valmista valtakuntasi tie
Ja kansoja etsi ja auta!
Luo Jumalan Karitsan heitä vie!
Hän armonsa, kuolonsa kautta
‖:On kantanut maailman synnit.:‖

L. S. suom.

AIKA JA IJÄISYYS.

I. VUODEN VAIHTUESSA.

263 Salli kanssasi alkaa tää wuosi.

Moderato. Th. S.

1 Sal - li kans - sas mun al - kaa, o Va - pah - ta - jan', Tä - mä vuo - si, min ar - mo - si suo! Jo - ka päi - vän sun kans - sas suo ett' a - lo - tan, Ko - ko tah - to - ni uu - dek - si luo, Ett' oi - sin sun o - ma - nas ai - na!

Cres.

2 Salli alkaa suu pyhässä nimessäsi,
Jossa autuus on ainoastaan.
Mua sulje sä rakkaasti sylihisi,
Siinä turvan ja levon mä saan,
Kun maailman myrskyt ne pauhaa.

3 Salli sanasi olla mun kynttilänän',
Joka valoa tielleni lois,
Joka päivä sä pyhitä elämätän',
Pese verelläs syntini pois—
Mun tähten' hän veresi vuoti!

4 Sinun kanssasi alkaa ja päättää mun suo,
Sinun haltuhus antaudun.
Lepo autuas elämän illalla tuo,
Kunnes haudasta kutsut sä mun
Sun luoksesi ilohon kerran!

264 Aika lyhyt on.

Larghetto.

1 Ai - ka ly - hyt on, Äl' oo huo - le - ton! Kaikk' kun näyt-tää i - ha - nal - ta, Sil-loin, sil-loin mie-les mal-ta! Ai - ka ly - hyt on.

2 Aika lyhyt on! vaan ei iloton.
Konsa kaikki vastoin kääntyy
Älä anna sielus nääntyy!
Aika lyhyt on!

3 Aika lyhyt on. Työhön, taistohon!
Työ ja taisto taukoo kerran.
Konsa koittaa päivä Herran,
Pääset lepohon.

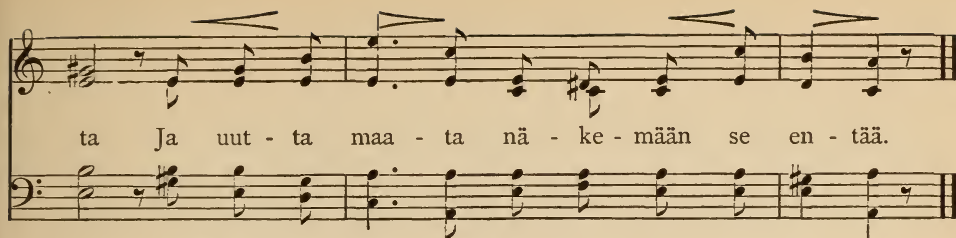
L. S.

II. ELÄMÄN LYHYYS JA EPÄVARMUUS.

265 Sumusta maan.

Th. S.

1 Su - mus - ta maan ja a - jan vai - vas - ta, Sen pau - huist' u - sein toi - von sii - vin len - tää Mun sy - däm-me - ni — uut-ta tai - vas-

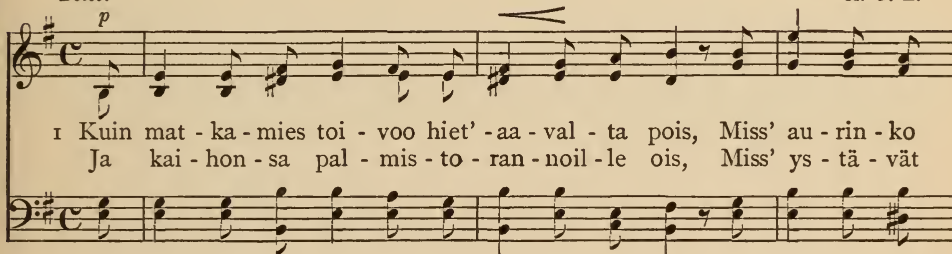
2 Se on mun armas isänkotin' uus,
Siell' Jeesus kunniassaan hallitseepi,
Pois sielt' on synti, poissa saastaisuus,
Ja Herra kyynelehet kuivaileepi.

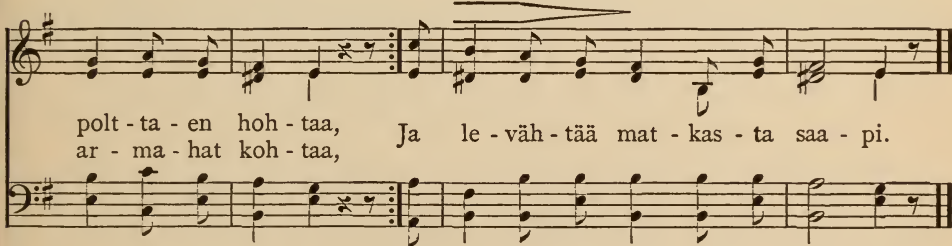
3 Viel' erämaassa saan nyt matkustaa,
Vaeltaa synkkää, koleata rantaa;
On määränäni autuaitten maa,
Siell' levon Jeesus mulle luonans' antaa.

4 Jo joudu, Jeesus, sua odotan,
Jo joudu, kirkkaass' ikikunniassas!
Jo joudu, sinuun hartaast' uskallan,
Jo joudu, anna elo taivahassas!

266 Koti-Kaipaus.

Dolce. A. G. L.

2 Niin morsian toivo on murheista maan,
Miss' synti ja hätä on vielä,
Hääsalihin päästä jo sois ihanaan
Ja Jeesusta katsella siellä—
Ja veisata Karitsan virttä.

3 Kuin myrskyssä toivo on purjehtijan,
Mi etsivi tyventä rantaa,
Kuin hartaasti oottavi vapauttahan
Tuo orja, mi kahleita kantaa
Ja vankina tuskia kärsii.

4 Niin maailman merenkin myrskyistä pois
On taivahan matkalla kaipuu,
Ja toivo jo tyynehen rantahan ois,
Miss' ahdistus, vaiva jo vaipuu,
Ja vapaa on vartoova henki.

5 Luo silmäs, sä matkamies väsähtänyt,
Tuoll' oottaa jo taivahan rauha,
Jo täyttyvi uskosi, toivosi nyt,
Ei myrskyt ne sillehen pauhaa,
Ja päässäsi loistavi kruunu!

A. G. L.

267 Kohta siirtyä saan.

1 Hen - ken - sä an - toi, kaik - ki ku loi, Ve - ren - sä

ris - til - lä voit - tom - me toi, Sii - o - nin vuo - rel - la

pa suu - na soi, Kirk - kaas - ti pais - taa Saa - le - min koi.

2 Vartijan ääni kuuluupi vaan,
Että mä kohta jo siirtyä saan,
Lentää kuin kyyhkynen yli tään maan,
Siellä me toisemm' taas kohdataan.

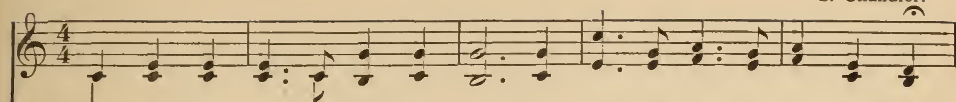
3 Herrassa piskuinen lauma nyt jää!
Toivossa loppuvi myrskyinen sää,
Pianpa päättyvi matkamme tää;
Kiitos ett' itkun matkall' on pää!

4 Kerran me uudessa Saalemin maass'
Ilolla toisemme kohdataan taas.
Riemuiten voitosta veisata saamm';
Ei Jeesus hyljää morsiantaan.

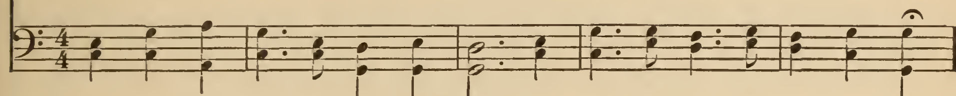
5 Kyynelten maasta, oi, korjattuna,
Ylkämme luo sitte saatettuna,
Henkemme riemusta raukeavi,
Jeesukseen ijäks' yhdistyvi.

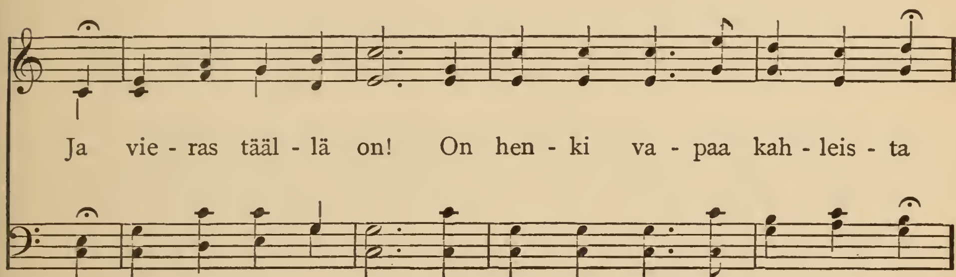
268 Uskovan osa.

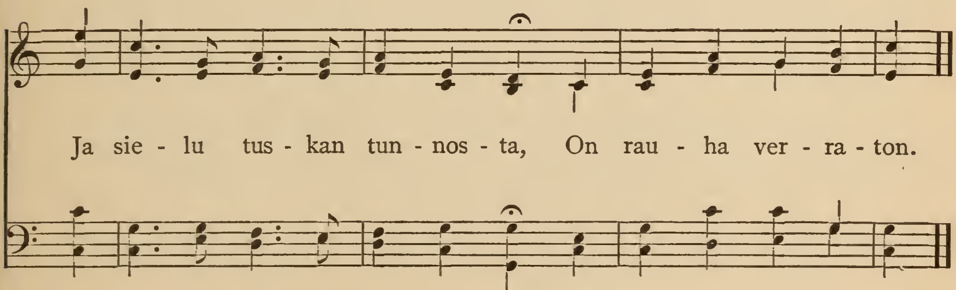
S. Chandler.

1 Mi o - sa on - kaan us - ko - van, Jok' jät - ti syn - nin maa-il - man,

2 Mä omaan osan autuaan,
Sill' rakkautta maailmaan
Ei tunne sieluni.
Se kauhistuen pakenee,
Kun synnin palo loimuilee,
Ja pyrkii kotihin.

3 Ylhäällä tuolla sukuni,
Ja aarteeni, ja — osani;
Siell' eikö syömmein ois?
Ja suuri sisko-piiri tuo
Jo odottaa mua Luojan luo,
Ja Jeesus kutsuu pois.

4 Mä tulen. — Palvelijasi,
Oi Herra, halaa luoksesi,
Sun tulla lepoosi.
Kun ilmestyt Sä pilvissä,
Niin Jeesus, Veli, Ystävä,
Mun sulje syliisi!

John Wesley. — Hj. S.

269 Ilta-kello.

Andante. *p* *Cres.*

1 Koh - ta il - ta - kel - lo soi, Sie - lu le - poon ha - la - voi, Sy - liin hy - vän pai - me - nen Tais - te - lus - ta rien - te - len.

2 Kohta eteen istuimen
Pääsen, siitä riemuitsen;
Siell' ei synti ahdista,
Eikä risti rasita.

3 Kohta kruunun saavutan,
Ylistykseks Jumalan,
Kanssa lunastettujen
Harppuani soittelen.

4 Kohta valoon ijäiseen,
Isän kotiin suloiseen,
Pääsen, kaikki näkemään,
Joista nyt en tiedäkkään.

270 Mä kuljen kohti kuolemaa.

1 Mä kul - jen koh - ti kuo - le - maa, Jos kun - ne tien' lie käät - ty,
Jos kuin se ol - koon vai - ke - aa, Mun mat - kan' hau taan päät - tyy,
En si - tä vält - tää voi; Jos tääl - lä rie - mu soi, Tai mu - a mur - he ah - dis - taa, Mä kul - jen koh - ti kuo - le - maa.

2 Mä kuljen kohti taivasta,
Jos Jeesusta en heitä;
Mun sielun' silloin elon saa,
Kun ruumiin' multa peittää.
Teen vaalin autuaan:
Jos kautta kuolon maan
Mä seuraan Jeesus Kristusta,
Niin kuljen kohti taivasta.

J. O. Wallin.

271 Onnellinen, kun sait jättää.

Andante con anima. J. B.

1 On-nel-li-nen, kun sait jättää Jo tään synkän murheen maan! Meren takana jo löy-sit Kaanaan maan sen au-tu-aan. Yö ol' synk-kä, myrsky nou-si Lai-vaas vastaan rai-vo-hon. Mut-ta Jee-suk-ses-sa lu-jan Sait pe-las-tus-kal-li-on.

2 Onnellinen sä, joll' ompi
Perintösi taivaassa,
Jolla valonas ol' Jeesus
Täällä mailman matkalla!
Yli Jordanin sun kantoi
Herra Jeesus käsillään.
Kuolon yössä valon kirkkaan
Löysit hänen sylissään.

3 Jää hyvästi, ystävämme!
Toisemme taas kohdataan.
Oisimmehan vielä suoneet
Viivähtää sun päällä maan,
Aina sentään parahaksi
Isän hyvä tahto jää.
Vartoomme siis autuasta
Taivahassa yhdyntää.

Joel Blomqvist.

272 Kotihin Korjatut.

R. N. McIntosh.

1 En-ke-lit vie-neet luo Va-pah-ta-jan Ko-ti-hin on kor-jan-ne-het;

Mon - ta mun ra - kas - ta ys - tä - vä - tän Näin kotihin on kor-jan-ne-het.

Kuoro.

Ko - ti - hin on . . . . kor-jat - tui - na . . . .
Ko - ti - hin on kor - jat - tui - na Mur-heel-la

hei - tä ei muis - tel-la saa! Ko - ti - hin on . . . . kor - jat-tui-
Ko - ti - hin on

na . . . . .
kor - jat - tui - na Luo Ju - ma - lan tai - va - has - sa.

2 Tuskien kuohuista maailmassa,
Kotihin on korjattuina.
Nauttimaan autuutta kirkkaudessa,
He kotihin on korjattuina.

3 Taistoista maallisen elämänsä,
Kotihin on korjattuina;
Taivahan levossa turvallisna
He kotihin on korjattuina.

H. Stämm.—Hj. S.

273 Ylkä Tulee.

Con a more. mf

Joel Blomqvist.

1 Hän tu - le-vi, Jee-sus, mink' on-nen hän tuo! Se au - tu - as päi - vä on läs - nä,
Kun ää - nen-sä hel-län hän kuul-lam-me suo, Ja näh - dä myös kas-von-sa kirk - kaat.
Kas, yl-kä - si tu - lee, nyt valp-paak-si näy, O mor - si - an, lam - pui-nes vas - ta-han käy! Näin va - roit - taa kai - ku - va ää - ni.

2 Pois rientävi hetket, ei varjoja näy,
Pian yö tämä pitkä jo päättyy.
Koi aamun tuoll' loitolla kirkkaana käy,
Se ijäinen päivä jo koittaa.
Kas, ylkäsi tulee, nyt valppaaksi näy,
O morsian, lamppuines vastahan käy!
Näin varoittaa kaikuva ääni.

3 Niin tullos jo Jeesus, kuin lupasit sä,
Me riemulla ootamme päivääs!
Käy, ryöstä jo valtikka vääryydeltä,
Ja hallitse yksin maan päällä!
O, terve siis, kuningas, tultuasi,
O terve sä noutamaan morseintasi
Sun luoksesi ijäiseen riemuun!

J. B.

274 Kun pasuuna soi.

J. H. Kurzenknabe.

1 Kun pa-suu - na soi, kun ker - ran us - ko - vai-set kut - su-taan E - teen

is - tuimen—o rie-mun koh-ta - us! Vel-jet, sis-kot kaikkein maiden ter-veh-

tä - vät toi - si - aan. Rie - mu - lau-luin—o mi py - häin ko - ko - us!

Kuoro.

Mi - kä juh - la, juh - la, kun tuo suu - ri rie - mu - vuo - si tul - lut

on! O mi juh - la, juh - la—o mi juh - la tai vaass' al-kaa ver-ra-ton!

2 Yli-enkel' kuuluuttaapi: "Pois jo aika mennyt on!"
Joukkoon pelastettuin silloin yhdytään.
O mi juhla — itkukkyynel siellä vaihtuu ilohon.
Juhlaa autuasta silloin vietetään.

3 Kun se suuri päivä joutuu, jolloin katoo taivas, maa,
Saamme kunniassa nähdä Jeesuksen.
Oikealle puolelleen kun omansa hän kokoaa,
O mi juhla silloin alkaa riemuinen!

4 Enkelit kun kuuluuttavat riemuvuotta ijäisää,
O mi riemu, o, mi rauha taivainen!
Kaikki kielet taivahassa Karitsata ylistää.
O mi alkaa meille juhla autuuden!

275 **Lukuisat kuin meren santa.**

Allegro.

1 Ker-ran Jor-da-nin toi-sel-la puol-la Pe-las-te-tut kun kohtaamme nuo,
Lu-ke-mat-to-mat kuin me-ren san-ta — O, mi au-tu-as nä-ky on tuo!

Kööri.

Lukuisat niinkuin meressä santa, Lukuisat niinkuin meren santa on! O
nä-ky i-ha-nin! Pyhät kun käy pitoihin, Niin lukuisat kuin on meressä san-ta!

2 Pyhät kaikkien aikain kun näemme,
Joukon verellä ostetun sen,
Toinen toistaan kun kohtaapi siellä—
Näky o kuinka ihmeellinen!

3 Ja kun näemme sen välkkyvän virran,
Jonka rannall' on elämän puu,
Yli Kaanaan kun katsella saamme—
O mi näky se avautuu!

4 Ja kun ilmeisnä vihdoin me saamme
Nähdä Jeesuksen kirkkauden,
Nähdä Kuninkaan kunniassansa—
Näky o kuinka ihmeellinen!

On päämääränä Siion.

Isaac Watts. Robert Lowry.

1 Käy Her-raa lem-pi - vä, Eespäin nyt lau - la - en, On rie - mu - lau - lus nou - se - va, On rie-mu-lau - lus nou-se - va Luo val - ko - is - tui-men, Luo val - ko - is - tui-men.

Kuoro.

On mää - räm - me Sii - on, Su - loi-nen, su - loi - nen
On pää-määrämme Sii - on
Sii-on! Meill' matkan päämäärä Sii - on, Tuo Ju-ma-lan kaupun-ki on!
Sii-on, Sii-on

2 Se mykkänä on vaan,
Ei tunne Herraa ken;
‖:Vaan lapset taivaan kuninkaan:
Käy eespäin laulaen.:||

3 Tää poistaa pelvon yön:
Suo Siion lahjojaan,
||:Ennenkuin elon-puusta syön,
Tai kuljen katujaan.:||

4 Siis laulu soikohon,
Ja kyynel pyyhi pois!
||:Jos uskon silmä kirkas on,
Tuon maan jo nähdä vois.:||

I. Watts.—Hj. S.

Kun nimet huudetaan.

B. M. J. J. M. Black.

1 Kos - ka ai - ka tul - lut on ja Her - ran läh - tö - tor - vi soi, I - jäi - syy - den aa - mu koit - ta - nut jo on. Kos - ka pe - las - te - tut e - te - hen - sä Ju - ma - lam-me tuo, Sil - loin kuu - lun mi - nä myös-kin jouk - ko-hon.

Kuoro.

Kos - ka ni - - met huu - de - ta - - han, Kos - ka ni - - met huu - de-

Kos-ka ni - met huu - de - ta - han, o - len siell' Kos - ka ni - met huu - de-

ta - - han, Kos - ka ni - - met huu - de-
ta - han, o - len siell' Kos - ka ni-met huu-de

ta - han, Kos - ka ni - met huu - de - ta - han, o - len siell'.

2 Tuona kirkkahana päivänä, kun kuolleet Herrassa
Saavat nousta ijäisehen ilohon,
Kun hän valittunsa kokoilevi luokseen taivaassa,
Silloin vastaan minä myöskin nimehen.

3 Kulukohon Herran kunniaksi päivät hetketkin
Kertokaamme kuinka hyvä Herra on,
Silloin elon päivän päättyessä sinä, minäkin
Saamme tulla autuasten joukkohon.

278 Tuntomerkit.

Fanny J. Crosby. Jno. R. Sweney.

1 Kun mun e - lo - ni työ ja tais - to päät - tyy voit - to-

hon Tuo - nen kau - huis - ta kun ran - nan rau-haan saan, Sil - loin

Jee - sus hy - myi - le - vä - nä vas - tas - sa - ni on: Lem - pi-

Kuoro.

kat - se - hen-sa luo mull' tai - va-han. Sil-loin tun - - nen, Hä-nen

tun - nen, Kun Hän hy - myn - sä mi - nul - le suo; Oi mä

tun - - nen, Hä-nen tun-nen, Tun-nen ar - ma-hat ar - pen-sa nuo!
Oi mä tun-nen

2 Oi mi tunteitten riemu-hehku syttyy sieluuni –
Täyden tyydytyksen sielullein se suo;
Sydän-lempeni laulaessa soi jo harppuni,
Ja mä ravitaan kun näen kasvot nuo.

3 Kas kuin tuttuni siellä mua viittoo luokseen jo,
Heidän lauluhunsa yhtyäkseni.
Mutta taivaskaan ei lauluineen tyydytystä tuo
Ellen ensin näe Vapahtajaani.

4 Kautta porttien, puettuna vaippaan valkeaan,
Johtaa Jeesus minut rauhaan, lepohon.
Aikakausien voitto-lauluun yhdyn juhlivaan—
Kun vaan Lunastajani jo nähnyt oon.

5 Lukuisa kuni meren santa, joukko pyhien;
Loistonsa on kirkkaamp' auringon;
Mutta Ylkäni kaunistus on haavat käsien:
Niistä tunteva mä Jeesukseni oon.

Kuoro:

Silloin tunnen, oi mä tunnen!
Olen omansa ijäti nyt.
Oi mä tunnen, Hänen tunnen,
Tunnen kätensä lävistetyt.

Fanny J. Crosby.—Hj. S.

279 Neebo.

Wm. B. Bradbury.

1 Vuo-ril - le Nee-bon sie - lun' len - nä, Näh-dä saat maan sen au-tu - aan.
Ran-noil ta Kaa-naan kai - ku meil - le Sä - ve - lei - tä kan-taa ko - to-maan.
Kuu-le lau - lu - ja Ee - de - nin maasta. Ees-sä is - tui-men har-put ne soi.
Kuoro. Toivot - ko näh-dä o - mai - si - a - si Tuolla, mis-sä ei it - ku - a näy,
Mart-tyy-reil-le ja niil-le, kun voit-ti, Koit-ti siell' i - ki - au-tuu-den koi.
Jos tah-dot yh - tyä en-kel - ten lauluun, Niin ain' Jeesuksen jäl - ki - ä käy!

D. S.

2 Silmäsi nosta Siionihin,
Aarteesi muista taivainen.
Kuolohon ast' oo uskollinen,
Niin saat elonkruunun ijäisen.
Herran kaupungin kirkkaudessa
Enkel' kuorissa virtemme soi.
Siellä veisata voitosta saamme,
Jonka Jumala armosta soi.

3 Uskossa yhä käymme eespäin,
Emmekä pelkää kuolemaa.
Jeesushan auttaa meitä tiellä,
Hän suo toivon, hän myös lohduttaa.
Ja kun päästähän rannalle tuolle,
Jossa päivä ei iltahan käy,
Saamme laulaa kanss' rakkahiemme:
Eronhetkeä täällä ei näy.

Kohtaatkos mua luona Herran?

Moderato. *mf*

1 Koh-taat-kos mua luo-na Her - ran Ran-nall' uu-den i - sän-maan?

mf

Tok-ko e - lon - läh-te - hil - lä Kä - tees tart-tu - a mä saan?
läh-te-hil-lä

p

Toi-set ys - tä - vät kun siel - lä Ter-ve - tul-leeks lau-suu mun,
Ter-ve-tul-leeks lausuu mun,

mf *Rit.*

Kul - ta - harp-puin he - li - näs - sä Saan - ko näh - dä myöskin sun?

mf

Varmaan luona Jee-suk-sem - me, Rannall' uu-den Jordanin, uuden Jor-da-
Varmaan luo - na Jee-suk-semme, Rannall' uu - den Jor - da - nin,

mf Rit.

nin, Siell' E - lä - vi - en vet-ten luo - na Koh-taat kerran minunkin.
Siell' E - lä - vi - en, vetten, vetten luona Kohtaat mi - nun - kin.

2 Kohtaatkos mua luona Herran,
Joukon kanssa autuaan,
Joka istuimen edessä
Kantaa kiitosuhriaan?
Sulommin soi laulu silloin,
Kun oot myötä sinäkin
Autuaamp' on autuus mulle
Rikkahampi taivaskin!

3 Kohtaatkos mua luona Herran?
Sua nähdä toivon' on;
Kun mua Jeesus tervetulleeks
Lausuu taivaan ilohon.
Rannalla hän mua oottaa,
Auk' on syli rakkahin,
Armas, anna tervehtää mun
Taivaan iloon suakin!

281 Joukko palmut käsissään.

p f f

1 Tuo jouk - ko, pal-mut kä - sis - sään, Mist' om - pi se?— Sai voi - ton kruu - nut pääs - ty - ään I - jäi - syyn ran - nal - le.

Rit.

2 Kuin kaunistettu morsian,
Häävaatteissa,
Edessä Herran Jumalan
Se seisoo puhdasna.

3 Kas, suurest' ovat vaivasta
He tullunna,
He kärsineet on uskossa,
—Nyt ovat rauhassa.

4 Ja merkki, joka otsassa
Nyt leimuaa,
Se pilkkaa tuotti mailmassa,
Nyt sulaa kunniaa.

5 He ennen maassa elivät
Kuin vierahat,
Ja elon kiusat kestivät,
Ja tuskat polttavat.

6 Karitsan tielle synnistä,
He luopuivat,
Ja loppuun asti ristinsä
He raskaan kantoivat.

7 Nyt päättyi retki. —Riemuiten
He seisovat
Edessä Herran istuimen,
Voitosta veisaavat.

8 Ja ympärillä enkelit
Ja "vanhimmat"
He kasvoillensa lankesit,
Kumartain sanoivat:

9 Amen, ylistys, siunaus
Ijäisehen
Ja kunnia, voima, viisaus
On Jumalan. Amen!

Maan mä tiedän iki-ihanan.

Andante. M. Wiel-Öjerholm.

mf

1 Maan mä tie-dän i - ki - i - ha-nan. O, kuin kaunis kau-pun-ki on tai-vaan!
Lu-nas-tet - tu siel-lä mor - si - an Kirk-ka - ut - ta sä - deh-tii - pi ai - van.

Kuoro.

Siel-tä jäi, (siel-tä jäi,) Tuskat pois, (tuskat pois,) Eikä mur— (ei-kä mur)-he miel-tä pai-na. Taivaan maass' ei kyyneleitä näy, Ei, vaan siellä rie-mu kestää ai - na.

2 Vaan ei sinne mitään tulla saa,
Joka synnist' ei oo puhdistettu.
Sano, saatko nähdä Karitsaa,
Ootko häitä varten vaatetettu?

3 Vielä vuotaa armon virta tuo,
Joka syntis kaikki puhdistaapi.
Riennä Vapahtajan ristin luo,
Siellä taivas sulle aukeaapi.

4 Kotin' siell' on — tieto autuas,
Kun mä halpa myös saan sinne tulla!
Tule, Jeesus, viemään omias,
Se on hartain halu, toivo mulla!

M. W.

283 Koto, kotoni.

Adagio con espr. Henr. R. Bishop.

p Duett.

Urut. p

1 Kuin i - sät-kin, mä tääl-lä Oon vie-ras, ko-doton, Oon muukalainen maassa, Taivaassa koton' on.

Kuoro. mf

Yl - hääl-lä tuol-la I - sän' On ma-jes-tee-tissaan, *f* O jos-ka oi-sin siel-lä Mä hänen huoneessaan! *Dim.*

p Solo quartett.

O ko - to, ko - to - ni!

Tutti. f

Sun i - ha-nuu-tes voittaa Mun aavis-tuk-se-ni! *Ten. et dim.*

2 Ylhäällä tuolla Jeesus,
Mun Vapahtajan, on,
Mi otti pois mun syntin',
Men' eestän' kuolohon.
Vaikk' kukkasilla kulkun'
Ois täällä ainian,
Niin ikävöisin luokse
Jumalan Karitsan.

3 Maan kukkaset kuin mulle
Raittiisti tuoksuvat,
Ja linnut kesä-päivin
Sulosti laulavat,
Vaikk' ystäväni armaat
Mua kohtaa hellimmin,
Niin taivaan kotiin palaa
Mun mielen' sittenkin.

4 Ja sana sanoo hetken
Jo kohta joutuvan,
Kun Jeesus minut noutaa,
Vie kotiin taivahan.
O autuus, kun saan nähdä,
Mit' uskoin päällä maan!
Karitsan virttä siellä
Ijäti laulaa saan.

L. S.

284 Ihme-maa.

Moderato. I. Ch. H. Rink.

1 Mä tie - dän maan, o ih - me-maan, Py - hi - en a - sun-non. Siell'

lois - taa päi - vä ai - ni - aan, Siell' i - ki - rau - ha on. Siell'

Rit.

lois - taa päi - vä ai - ni - aan, Siell' i - ki rau - ha on.

2 Se ikuisen on kevään maa,
Ei kuihdu kukat sen;
||:Vaan tuonen virta erottaa
Sen meistä hetkisen.:||

3 Takana kuolon synkkyyden
Maa loistaa Eedenin;
||:O, siell' on Kaanaa riemuinen
Rannalla Jordanin.:||

4 Kuin Moosekselle näytettiin
Etäältä Kaanaan maa,
||:Myös uskon silmä vielä niin
Sen kaukaa nähdä saa.:||

J. Watts.

285 Mä halaan päästä itkemään.

1 Mä halaan päästä jättämään
Maan huolet, hyörinän,
||:Pois rukoilemaan, kiittämään
Hetkeksi yksinän'.:||

2 Mä halaan päästä itkemään
Mun syntisuuruuttan',
||:Ja armahdusta pyytämään
Edessä Jumalan.:||

3 Mä muistan armon annetun
Ja uutta anelen,
||:Ja heitän Herran haltuhun
Mun huolen', puutoksen.:||

4 Mä halaan hetkeks näkemään
Autuutta Jumalan,
||:Saan uutta voimaa kestämään
Myrskyissä maailman.:||

5 Ja kun tää maailma ohi on
Ja sielu liitää pois,
||:O suo ett' autuus loputon
Sen hetken myötä ois!:||

P. H. Brown.

286 Jeesuksen luo turvaan.

1 Maailman myrsky-yössä kun
Mua vaarat ahdistaa,
‖:Niin Jeesuksen luo turvaan mun
Suloist' on kiiruhtaa.:‖

2 Kun hylkivät mua omaisen'
Ja painaa risti muu,
‖:Niin luona armaan Jeesuksen
Nuo kaikki unhottuu.:‖

3 Kun murheet, kivut tuskaa tuo
Ja kuolo peljättää,
‖:Jeesuksen haavat levon suo
Ja tuskat lieventää.:‖

4 Mä vastaan syntiä, kuolemaa
Saan voiman, lääkkehen
‖:Lähteestä, joka pulppuaa
Haavoista Jeesuksen.:‖

5 Siis veisaa sielun', sillä hän
Sun kutsui nimeltäs.
‖:O kiitos Jeesus, ystävän',
Mä lepään sylissäs!:‖

V. Witting.

287 Maan myrskyistä pois.

Poco Allegretto, sost. e con anima.

C. J. O. Laurin.

p *Cres.* *Dim.* *p* *Cres.* *Rit.* *f* *p* *A tempo.* *pp* *Cal.*

1 Maan myrs-kyis-tä pois Mun toi - vo - ni ois, Mun hen-ken' jo tai-vaaseen pää - se-väns' sois. On tus - ki - a vaan Tää e - lä - mä maan, Mutt' taivaassa le - von ja rie-mun mä saan. Mutt' tai-vaas-sa le - von ja rie-mun mä saan.

2 Tääll' ain' levoton
Vaan taistelu on,
Mutt' taivaassa rauha on loppumaton,
Ah läsnä jo lie
Se hetki, mi vie
‖:Mun Jeesuksen luokse, jo lyhyt on tie.:‖

3 Tääll' itku on, yö,
Ja tuska ja työ,
Mutt' taivaassa autuas hetki se lyö.
Ja ikävissäin
Mä taivaaseen päin
‖:Luon katseen' ja vartoilen pois lähtöäin.‖

4 O, autuuden koi,
Kun harput ne soi!
Maat, taivahat uudet jo Jumala loi.
Ja hääpuvussan'
Mä autuudestan'
‖Saan ijäti ylistää Jumalatan'.:‖

J. Th. Jacobsson.

Jos sä ristin kannat vaan.

W. A. Ogden.

1 On i - ha - nai - nen maa, oi maa, Joss' ain' on kir - kas sää: Siell' it - se Her - ra va - lis - taa, Eik' yö voi pi - mit - tää.

Kuoro.

Jos - sä ris - - tin kan - nat vaan, Sul - le kruu - nu an - ne-
Jos - sä ris - tin kan-nat vaan Sul-le kruu - nu

taan Maas-sa, joss' on ai - ni-aan Su - ta rie-mu ku-kas-saan.
an-ne-taan Maassa, joss' on ai-ni-aan Su - ta rie-mu ku-kas-saan.

2 On ilman-ala ihana,
Joss' aallot kuohuineen
Elämän myrskytuulista
Saa iki-tyyveneen.

3 On koti kirkas kunnian,
Asunto taivahan,
Joss' ijäisesti iloitaan
Seurassa Jumalan.

4 Me halajamme jättää jo
Tään katoovaisen maan,
Ja päästä seuraan enkelein
Ikuiseen kunniaan.

289 Voimmekohan tulla yhteen?

Andante sost. Elis. S. Rice.

1 Voim-me-ko-han tul-la yh-teen Tuol-la puo-len Jor-da-
nin, Pääs-tä pe-las-tet-tuin joukkoon, I-ki rau-han ma-joi-
hin? Yh-te-hen, yh-te-hen, Pää-sem-me-kö vie-lä ker-ran
Tuol-la puo-len Jor-dan-vir-ran, Joss' on rau-ha i-jäi-nen?

2 Yhdymmekö kaupungissa
Elon-virran varrella,
Jonk' on isä valmistanut
Jaspiksesta, kullasta?

3 Lunastettuin kiitosvirsi
Siellä kaikuu suloinen,
Kaikki luodut laadullansa
Kiittää edess' istuimen.

4 Kohtaammeko ystävämme,
Jotka meiltä vietihin,
Mainitseeko kirkastetut
Vielä nimeämmekin?

5 Koska Kristus morsionsa
Täältä kotiin johdattaa,
Saammekohan sylissänsä
Kiittää ijät' Jumalaa?

H. L. Hastings.

Uusi kotini.

George Kingsley.

2 O, koska pyhään kaupunkiin
Mä pääsen asumaan?
Ei laulu siellä vaikene,
Vaan kaikuu ainiaan.
O, sinuun, taivaan Eedeni,
Ei synti tulla saa.
O sua, lepo ihana,
Mun sielun halajaa!

3 Suur' pyhäin joukko Karitsaa
Ylistää kruunustaan.
Ja yhä lisääntyypi se
Veljistä päältä maan.
Jerusalem, o koton' uus,
Saat toivon syttymään!
Jo pääsen kohta vaivoistan'
Sun riemus näkemään.

4 Ja riemu kasvaa suuresti
Kun näen äitini,
Mi käten' ristiin taivutti
Ja uskoon syömmeni.
Oi päivää autuasta, oi
Kun kiitän, Isääni
Jok' äidin sellaisen mull' soi
Mi toi mun kotiini.

C. Wesley.

291 Kultainen kaupunki.

Duetto.

Rev. J. S. Norris.

var - jo - ja oo, Sen kau - pun - ki on kul - tai - nen.

Kuoro.

Su - loi - nen, su - loi - nen, I - ha - na

su - loi - nen, su - loi - nen,

kau - pun - ki kul - tai - nen! Su - loi - nen, su - loi - nen

p Su - loi - nen, su - loi - nen, *f* Kau - pun - ki hert - tai - nen! *pp*

2 Siell' kunniassansa, oi autuutta oi!
Saan nähdä mä Jeesukseni.
Ja autuaat loistaa kuin kirkkahin koi,
Oi kultainen kaupunkini!

3 Ne sielut mi voitin mä eläissäni,
Ja johdatin Mestarin luo,
Siell' helminä loistavat kruunussani.
Oi kultainen kaupunki tuo!

4 Sen rauha ja autuus on loppumaton:
Ei perustus horjua voi.
Ja karitsa valomme ijäinen on
Oi kaupunki kullasta, oi!

5 Kun täällä en enää sua kohdata voi
Mua tieni pois luotasi vie.
Sun kohtaanko luona mun Herrani, oi
Tuo kaupunki kotisko lie?

Mukaillen suomensi.—Hj. S.

I. AVIOLIITTO JA KOTI.

292 Awiowihkiäisissä.

Olof Ählström.

1 Siu - na - us, o Her - ra, an - na Ys - tä - väim-me liit - to - hon,
Hel - lin kä - sin hei - tä kan - na, Jos heill' i - lo, mur - he on.

An - na heil - le aar - teet nuo, Jot - ka rie - mun,

on - nen luo: Rak - ka - us ja us - ko suo.

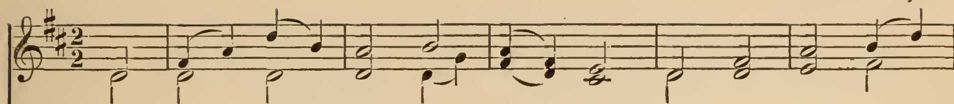
2 Ohjaa heidän kulkuansa
Viisahilla neuvoillas,
Tukea suo toisiansa,
Tue heitä armollas.
Käskyjäsi noudattain,
Hyvyyteesi uskaltain
Kulukohon elons' ain'!

3 Anna heidän pelvossasi
Ilo ottaa vastahan,
Nöyrtyin kantaa kuriasi,
Kun suot ristin raskahan,
Sanas jälkeen vaeltaa,
Toinen toistaan rakastaa,
Toisen kuormaa huojentaa!

J. O. Wallin.

293 Onnellinen koti.

Samuel Stanley.

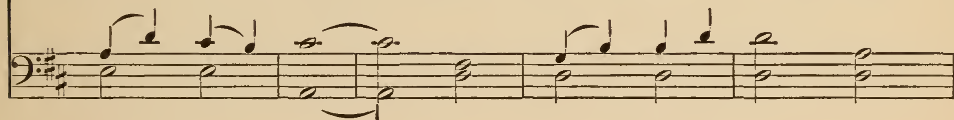

1 On ko - ti on - nel - li - nen — jos Sen lem - men

Her - ra saa; Jos us - ko, toi - vo,

rak - ka - us, Saa sie - lut puh - dis - taa.

2 On koti onnellinen — jos
Siell' nimi Jeesus soi;
Jos isä, äiti, lapsoset,
Ylistää häntä voi.

3 On koti onnellinen; — jos
Sen perhe-alttarin
Saa Hengen tuli pyhittää,
On onni korkein!

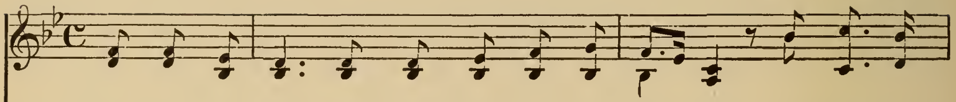
4 On koti onnellinen — jos
Sen kaikki jäsenet,
On taivaan iki-kotihin
Kulkunsa suunnanneet.

5 On koti onnellinen tää!
Ei hajota se voi;
Sill' kerran Isän kodissa
Me yhdymme taas, oi!

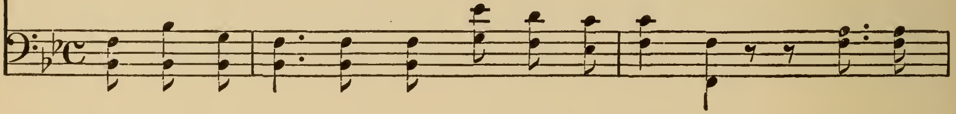
Hj. S.

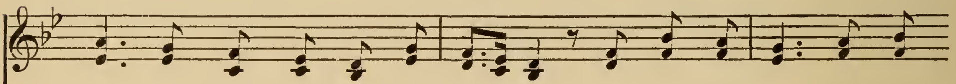
294 Kansalais-rukous.

Sov. G. A. Hiden.

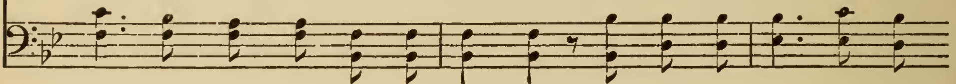

1 Sun o - le - muk - ses täyt - tää a - va - ruu - den. I - kä - si

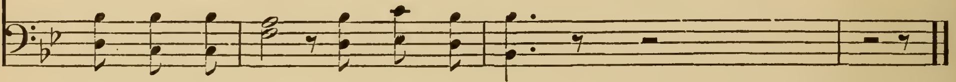

kai - ken i - an kaik - ki - suu - den. Tuoll' y - lä - häl - lä Si-

nä a - sus - tat Ja maas - sa pie - nim - män - kin pai - men - nat.

2 Sun neuvos ohjaa koko maailmata
Maan kansakuntaa myös jok' ainoata.
Siis meidän kansaa myös et unhota,
Vaan asut meissä tahtos voimalla.

3 Kumoa täällä hengen orjavallat
Pois perkaa saastan suot, yöhuurat, hallat,
Ett' ylentyisi tou'ot tohisten,
Ja sato kasvais satakertainen.

4 Ett' aina uutta viljaa versoaisi,
Niin kansas hengen luonne puhkeaisi
Ja kasvais kypsi, täysi tähkäpää,
Se tähkä, jota kaipaa kansa tää.

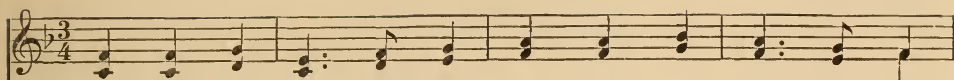
5 Se siemen, joka ihmishengen antaa
Totuuden voimallista viljaa kantaa:
Siit' on sun vapautes valossa
Uus' elonaika kerran koituva.

6 Niin asut, Herra, meissä valtiaana
Ja koko maa on sulle viljamaana.
Vaan tuulten arka, päivän pelkääjä
Ei istuintasi tohdi lähetä.

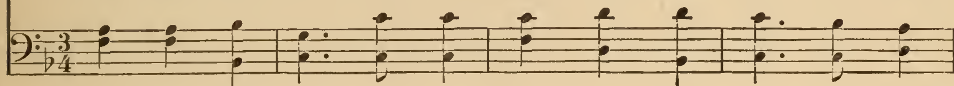
J. H. Erkko.

295 Amerika.

Henry Carey.

1 Oi maa - ni, si - nus - ta, Va - pau - den su - lo maa,

Lau - les - ke - len. Tääll' i - sän kuo - li - vat, Mat - kaa - jat

kers - ku - vat, Vuo - ret - kin kai - ku - vat Va - pau - des - ta.

2 Nimeäs, synnyinmaa,
Jalojen vapaa maa,
Mä rakastan.
Sun vuores, purosi,
Metsäiset huippusi
Sydämein täyttävi
Ne riemulla.

3 Soikohon, henkiköön
Hongatkin humiskoon
Vapautta!
Kaikk' kielet herätkööt,
Lauluhun yhtykööt,
Hiljaisuus väistyköön
Kukkuloilta.

4 Isäimme Jumala,
Vapauden antaja,
Sull' laulamme.
Vapauden valolla
Ain maamme kirkasta,
Suojaa meit voimalla,
Kuninkaamme!

S. F. Smith.—Suom. A.—o.

296 O Kolmeyhteys.

J. Crüger, 1648.

* Voi myöskin laulaa:

Jumalan kiitos.

Th. Ken. Guil Franc, 1545.

f Maestoso.

Kööri. Ju - ma - lan kii - tos lau - pi - aan, Y - lis - tys,

Urut. *f*

kun - nia pääl - lä maan, Tai - vaas - sa kii - tos

I - säl - len, *ff* Ja Po - jal - len ja Hen - gel - len!

1 Her - ram - me Jee - suk - sen ar - mo, I - sän rak-

ka - us, Py - hän Hen - gen myös o - sal - lisuus

run - sa - hin, Kans-sam-me ain' ol - koon, Kans - sam - me ain'

ol - koon, Kaik - kein kans - sa, Aa - men.
Kaik-kein kans-sa, kaik-kein kans - sa,

O Jeesus sä eespäinkin.

C. O. Rosenius. O. Ahnfelt.

Maestoso.

ten.

1 O Jee - sus, sä ees - pääin-kin läsn' o - le meit', Ja kait - se ja hol - hoo, kuin en - nen - kin teit! Niin, aa - men, sä täy - tät sun rak - kau - den työs, Sun kii - tos ja kun - nia, Sun kii - tos ja kun - nia, Sun kii - tos ja kun - ni - a, y - lis - tys myös!

300 Aamen soikoon riemuisesti.

Maestoso. A. P. Berggren.

1 Aa - men soi - koon rie - mui - ses - ti, Aa - men,

lau - lu tai - va - han! Aa - men vei - saan i - kui-

ses - ti, Aa - men, luo - na Ju - ma - lan. Aa - men,

pää - sen e - lo - hon; Aa - men: ni - men - sä se on.

2 Aamen, Kristuksen on valta;
Aamen, sana autuuden!
Aamen, pääsen synnin alta,
Aamen, voimaan Jeesuksen.
Aamen, murhe poistetaan,
Aamen, taivaass' elää saan.

3 Aamen, kiitos loppuun asti,
Aamen, olkoon Karitsan!
Aamen, soikoon korkeasti,
Aamen, kautta maailman!
Aamen, kruunu voitetaan,
Aamen Herran nimeen vaan!

L. S.

Toinen osa.

Tersanctus.

Unknown.

Sentähden tahdomme me enkelein ja ylien- / kelein ja kaikkein taivaan sotajoukkojen } kanssa { kiittää ja ylistää / sinun suloista } nimeäsi,

a - la - ti sa - noen: Py - hä, py - hä, py - hä Her - ra,

Cres.

so - ta - jouk-koin Ju - ma - la Tai - vas, maa on kirk - kaut - tas

f

täyn - nä *p* Kun-nia sull' *Cres.* Her - ra, kaik - kein kor - kein. *f* Aa - men.

Sentähden tahdomme me enkelein ja ylienkelein ja kaikkein taivaan sotajoukkojen kanssa kiittää ja ylistää sinun suloista nimeäsi, alati sanoen: Pyhä, pyhä, pyhä olet sinä Herra, sotajoukkojen Jumala! Taivas ja maa ovat täynnä sinun kirkkauttasi! Kunnia olkoon sinulle, o Herra, kaikkein korkein! Aamen.

Toinen osa.

Gloria in Excelsis.

1. Kunnia olkoon Jumalalle korke - u - des - sa,
2. Me kiitämme sinua, me siunaamme sinua, me palvelemme si - nu - a!

maassa rauha, ihmisil - - le hy - vä tah - to
Sinulle me annamme kiitoksen ja ylistyksen suuresta kun - ni - as - ta - si.

3. O, Herra Jumala taivaallinen Ku - nin - gas, kaikkivaltias I - sä Ju - ma - la.
4. O, Herra Jeesus Kristus, Jumalan aino- a Poi - ka; o, Herra Jumala, Ju- ma-lan Ka - rit - sa,

p

5. Joka pois - otat maail - man syn - nin armah - da mei - tä.
6. Sinä, joka pois-otat maail-man syn - nin, armah - da mei - tä.
7. Sinä, joka pois-otat maail-man syn - nin, kuule meidän ruko-uk-sem - me.
8. Sinä, joka istut Isän Jumalan oikealla kä - del - lä, armah - da mei - tä.

Toinen osa.

9. Sillä sinä yksin o - - - - let py - hä.
10. Sinä yksin, o Kristus, Pyhän Hen - gen kans - sa

Sinä yk - - - sin o - let Her - ra.
olet kaikkein korkein Isän Juma- } lan kirk - kau - des - sa. Aa - men.

P

Rekisteri.